

Groeien
in
geloof

BIJBELCORRESPONDENTIECURSUS - DEEL 4

النمو
في
الإيمان

دروس الكتاب المقدس بالمراسلة - الجزء الرابع

GROEIEN IN GELOOF

Oorspronkelijk verschenen onder de titel
"Guide to christian growth"
bij de EMMAÛS Correspondence School te Dubuque, U.S.A.
Samengesteld door K.G. Dyer.

Verantwoordelijk voor de Nederlandse versie:
EMMAÛS BIJBELCURSUSSEN

www.info-contact.nl

Bij dit studieboekje/deze uitgave hoort ook een toetsenboekje.

Alle rechten voorbehouden, niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

النمو في الإيمان

أصدر هذا الكتاب أصلاً تحت العنوان
«Guide to christian growth»
عن دار النشر «عمواس»، المعهد لدروس المراسمة
المؤلف: ك.خ. داير

المسؤولة عن النسخة العربية
المنارة، أورانج، سيداكس، فرنسا

www.info-contact.nl

يرافق هذا الكتاب كتيب الامتحان.

حقوق الطبع محفوظة، لا يسمح بنشر هذه النصوص أو استنساخها بدون إذن الناشر كتابياً.

INHOUDSOPGAVE

Titelpagina GROEIEN IN GELOOF (EMMAÜS Bijbelstudies)	1
Inhoudsopgave	2
Inleiding	3
Les 1 Afval van de gelovige en zijn terugkeer tot de Heer	5
Les 2 Lof en aanbedding	8
Les 3 Het memoriseren van Bijbelverzen	10
Les 4 Goede werken	16
Les 5 Dagelijkse stille tijd met GOD	20
Les 6 De vrucht van de Heilige Geest	23
Les 7 Hoe gebruikt de gelovige zijn tijd?	27
Les 8 Het rentmeesterschap van de gelovig over zijn bezit	30
Les 9 De verspreiding van het goede nieuw	34
Les 10 De verloving	36
Les 11 Het huwelijk en het huisgezin	40
Les 12 De roeping voor een speciale bediening	43

الفهرس

صفحة عنوان الكتاب «ما يعلّمه الكتاب المقدس؟» (عمواس)	١
الفهرس	٢
المقدمة	٣
الدرس ١ ارتداد المؤمن ورجوعه إلى الربّ	٥
الدرس ٢ العبادة والسجود	٨
الدرس ٣ استظهار آيات الكتاب المقدس	١٠
الدرس ٤ الأعمال الصالحة	١٦
الدرس ٥ الاختلاء اليومي مع الربّ	٢٠
الدرس ٦ ثمر الروح القدس	٢٣
الدرس ٧ كيف يستخدم المؤمن وقته؟	٢٧
الدرس ٨ وكالة المؤمن على الأموال	٣٠
الدرس ٩ نشر البشارة	٣٤
الدرس ١٠ الخطيبة	٣٦
الدرس ١١ الزواج والبيت	٤٠
الدرس ١٢ الدعوة للخدمة المفروزة	٤٣

INLEIDING

Lof aan de Heer der heren die de waarheid doet neerdalen. Door het Boek is er licht en leiding voor de verstandigen. Deze beknopte handleiding is voor onze geliefde broeders, die leiding zoeken op de zelfde weg. Hierin vindt u het bewijs van en de gids tot redding van de mens zoals die in het Oude en Nieuwe Testament is geopenbaard, voor hen die zich uitstrekken naar de Almachtige Heer, opdat Hij hen de ogen en het geweten opent om aan hen de belangrijkste waarheden te openbaren die de Schepper toont om de zondige mens te verlossen van de pijnen van de hel. Aan Hem die geeft boven vragen en die in majesteit onze verwachting overtreft, Hem die genoegzaam is voor ons en een geweldige Helper, aan HEM zij de lof, altijd en overal.

Amen..

**deze boodschap is bestemd voor
allen die de rechte weg zoeken.**

Het studieprogramma bestaat uit de volgende boekjes:

- ÉÉN GOD, ÉÉN WEG.
- WAT LEERT DE BIJBEL?
- LEVEN ALS CHRISTEN
- GROEIEN IN GELOOF.

المقدمة

حمدا لرب الأرباب منزل الحق بالكتاب نورا وهدى لأولي الألباب. وبعد، فهذه رسالة وجيزة نهددها لإخواننا المحبوبين الذين ينشدون الهداية إلى سواء السبيل وفيها البرهان والدليل إلى بشرى الخلاص المعلنة في التوراة والإنجيل متوسلين إلى المولى القدير أن يفتح لهم العين والضمير لتتكشف لهم أهم الحقائق التي رتبها الخالق لخلاص الإنسان الأثيم من عذابات الجحيم. إنه لأكرم مسؤل وأجل مأمول وهو حسبنا ونعم المعين له الحمد في كل حال وحين.

أمين . . .

رسالة مهداة

لجميع اللذين ينشدون الصراط المستقيم

يتألف منهاج الدراسة من الكتب التالية:

- إله واحد - طريق واحد
- ما يعلمه الكتاب المقدس؟
- الحياة المسيحية
- النمو في الإيمان

Deze serie is samengesteld uit 50 bijbelstudies die verdeeld zijn over vier boekjes. Ze gaan over uiterst belangrijke onderwerpen van het geestelijk leven van de mens. De Bijbel en vele Bijbelgedeelten zijn vertaald naar meer dan 1800 talen (rond het jaar 2000 n. Chr.) en nog steeds wordt deze vertaald naar vele andere talen.

GOD heeft dit Boek gedurende alle eeuwen beschermd tegen alle mogelijke vervalsing opdat de volken het zouden kunnen lezen en begrijpen in hun eigen taal. De Bijbel bestaat uit twee delen: het Oude Testament (=Verbond) en het Nieuwe Testament. Het Oude Testament maakt ons de geschiedenissen van de profeten bekend vanaf Adam, Abraham, Mozes, David en .... tot de komst van Jezus Christus naar de aarde. Het Nieuwe Testament geeft ons een beeld van het leven van Christus en geeft een ons een beschrijving van zijn geboorte, jeugd, zijn leerlingen en wonderen, zijn onderwijs in die tijd te midden van zijn volk, alsmede van zijn vreselijk lijden en van zijn dood, opstanding en hemelvaart. Hierbij sprak hij ook tot ons over zijn Tweede Komst (Wederkomst).

Het merkwaardige is dat als we de profeten bestuderen, dat we dan ontdekken dat zij in profetieën spraken over de Here Jezus Christus ook al begrepen ze de volle betekenis ervan niet. De Bijbel is dan ook een samenhangend geheel en het is het enige Boek van GOD.

In deze lessen zullen we verwijzen naar het onderwijs van de Bijbel, b.v. als we schrijven 1 Petrus 4:5 of Hosea 1:3. Deze namen verwijzen naar gedeelten uit de Bijbel. Bij voorbeeld 1 Johannes, 2 Johannes en 3 Johannes zijn alle drie brieven van Johannes in de Bijbel. Het getal dat achter de naam staat, verwijst naar het hoofdstuk en de getallen achter de dubbele punt verwijzen naar de verzen waar het over gaat.

Misschien hebt u een uitgave van de Bijbel, lees dan de inhoudsopgave van het Oude en Nieuwe Testament zodat u de tekst kunt vinden waar het over gaat. Als u geen Bijbel heeft, vraag deze dan bij ons aan, dan zullen wij deze aan u toezenden in uw eigen taal.

Het cursusboek dat wij u sturen bevat behalve de lessen ook een schriftelijke toets. Als u wilt, kunt u hierop uw antwoorden invullen en het dan aan ons toesturen ter correctie. Daarna sturen wij u deze correcties plus een volgend cursusboek.

In de Bijbel staat: "Wie tot GOD komt, moet geloven dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken".

Tenslotte: als u misschien denkt dat de lessen (te) moeilijk voor u zijn, dan stellen wij u de vraag of u GOD zoekt? HIJ wil u helpen. Roep Hem aan en Hij zal u zegenen!

Tshtml hzh sllslsly Aly ٥٠ درسا من الكتاب المقدس مقسمة على أربعة كتب تختص بمواضيع روحية هامة جدا في حياة الإنسان. إن الكتاب المقدس أو أجزاء منه مترجم إلى ١٨٠٠ لغة وما زال يترجم إلى عدة لغات مختلفة.

لقد حفظ الله هذا الكتاب من كل تحريف عبر العصور والأزمنة لكي تتمكن الشعوب من قراءته وفهمه في لغتهم الأصلية. فالكتاب المقدس عبارة عن جزئين، هما العهد القديم والعهد الجديد. نجد أن العهد القديم يتكلم عن قصص الأنبياء من آدم، إبراهيم، موسى، داود... حتى مجيء يسوع المسيح إلى الأرض. أما العهد الجديد، فهو صورة حية لحياة المسيح حيث يصف لنا ميلاده وطفولته وتلاميذه ومعجزاته وتعاليمه في عصره وسط شعبه. كذلك عذابه الأليم وموته وقيامته وصعوده إلى السماء معلنا لنا كذلك عن مجيئه الثاني.

فمن الغريب أنه عندما نتأمل فيما قاله الأنبياء القدامى، نكتشف بكل وضوح أنهم أشاروا وتكلموا عن نبوات السيد المسيح من دون وعيهم أو فهمهم مغزاها الحقيقي. إذا الكتاب المقدس متطابق وهو كتاب الله الوحيد.

في هذه الدروس نشير إلى تعاليم الكتاب المقدس، فمثلا عندما نقول أنه مكتوب في ١ بطرس ٥:٤ أو هوشع ٣:١. فهذه الأسماء تدل على مقاطع من الكتاب المقدس، أما الرقم الذي يوجد قبل الاسم، فيعني أنه توجد نصوص مختلفة تابعة له. مثلا ١ يوحنا، ٢ يوحنا، ٣ يوحنا. فهذه كلها رسائل يوحنا الثلاث. إن الرقم الذي يتبع الاسم يشير إلى الفصل ثم تتبعه نقطتان والرقم الأخير يشير إلى العدد الذي يدل عليه.

ربما توجد لديك نسخة من الكتاب المقدس، وفي هذا الحال اقرأ الفهرس للعهد القديم والجديد، لكي تستطيع أن تجد النص الذي تبحث عنه. أما إذا لم تكن لديك نسخة منه، فأطلب منا، فنرسله إليك في لغتك الأصلية.

الكتاب الذي نرسله لك، يحتوي على عدة دروس، وفي آخر الدرس يوجد تمرين أو اختبار كتابي، فإذا كنت تحب أن تجيب على هذه التمرينات، لدينا ورقة منفصلة عن الكتاب يمكنك أن تكتب عليها الإجابة. وعندما تصلنا الإجابة سنقوم بصحيحها وبعد ذلك نعيد ها لك مع كتاب آخر.

ورد في الكتاب المقدس «يجب أن الذي يأتي إلى الله يؤمن بأنه موجود وأنه يجازي الذين يطلبونه».

أخيرا، ربما تظن أن الدرس صعب عليك، لكن سؤالنا لك هو هل تبحث عن الله؟ فهو يريد أن يساعدك. فأدعُ إليه وهو سيباركك.

AFVAL VAN DE GELOVIGE EN ZIJN TERUGKEER TOT DE HEER (1)

Omdat God ons “alles wat tot leven en godsvrucht strekt” heeft gegeven (2 Petrus 1:3)¹, is het niet nodig dat jonge gelovigen afvallen van het geloof. Wanneer we het contact met de Heer verliezen dan is dat onze fout en niet die van GOD.

Daarom is het nodig dat we weten wat de reden van geloofsafval is en wat we er tegen kunnen doen. Dat is niet alleen om zelf gewaarschuwd en onderwezen te worden, maar ook om anderen te helpen die de blijdschap over hun redding zijn kwijtgeraakt.

Hoe begint geloofsafval? In de meeste gevallen begint geloofsafval geleidelijk, en niet plotseling. Onschuldige lijkende vormen van tijdverdrijf kunnen ons afleiden van Bijbelstudie en gebed. Ook slechte omgang leidt ertoe dat we afstand nemen van geestelijke zaken. Zo wordt het onderscheidingsvermogen tussen goed en kwaad door onbeden zonde weggedrongen. Langzamerhand geven wij ons over aan de verleiding van de wereld, van het vlees en van de duivel. Wij falen om Christus openlijk te belijden. Daarmee wordt het voor de mensen om ons heen moeilijk om het verschil te zien tussen ons en hen die niet zijn gered. We zien het gevolg van dit geleidelijke afwijken bij Simson (Richteren 14-16) bij Naomi (Ruth 1:1-5) en bij Petrus (Lucas 22:54-62).

Bij iemand die zich van de Heer verwijdert, doen zich de volgende verschijnselen voor:

- hij heeft geen zin in Bijbelstudie en gebed. Hij is als de zieke die geen zin heeft om te eten (1 Corinthiërs 3:1,2).
- hij wenst geen contact meer met echte geestelijke gelovigen. Hij wil ze liever ontlopen. En als hij gemeentesamenkomsten bijwoont, dan is dat alleen om zijn werkelijke toestand te verbergen. In zijn hart heeft hij in feite geen zin (2 Timotheüs 4:10).

¹ Deze en andere verwijzingen komen uit de Bijbel

ارتداد المؤمن ورجوعه إلى الرب

ليس ما يوجب الارتداد للمؤمنين الأحداث لأننا أعطينا «كل ما هو للحياة والتقوى» (٢ بطرس ١:٣). فإذا فقدنا الشركة مع الرب، نكون نحن الملوين وليس الله.

لذلك ينبغي أن نعرف سبب الارتداد وعلاجه وذلك ليس لتحذيرنا وتعلمينا فقط بل لنستطيع أن نساعد الذين فقدوا بهجة خلاصهم. كيف يبتدئ الارتداد؟ في أكثر الأحوال يحصل الارتداد تدريجياً وليس فجأة. فقد تلهينا التسلية البريئة، عن درسنا للكتاب والصلاة، فكما أن العشرة الرديئة تبعنا عن الأمور الروحية، كذلك تمت فينا الخطية غير المعترف بها حاسة التمييز بين الخير والشر، فنستسلم تدريجياً إلى تجارب العالم والجسد وإبليس، ونخفق في الاعتراف بالمسيح علانية. وننسى عندما يصعب على الناس أن يميزوا بيننا وبين المخلصين حولنا. ونرى نتيجة هذا الانحراف التدريجي في شمشون (قضاة ١٤:١٦)، وفي نعمي (راعوث ١:٥)، وفي بطرس (لوقا ٢٢:٥٤-٦٢).

وهناك ظواهر تبدو من الشخص الذي ابتعد عن الرب، وهي:

- لا يشعر بلذة في درس الكتاب المقدس والصلاة، فهو كالمريض الذي فقد شهيتته للطعام (١ كورنثوس ٣:٣).
- لا يعود يرغب في الشركة مع المؤمنين الروحيين، بل بالحري يود اجتنابهم، وإن كان يحضر اجتماعات الكنيسة فما ذلك إلا لإخفاء حقيقة أمره وليس لأية لذة قلبية حقيقية (٢ تيموثاوس ٤:١٠).

^١ هذه المراجع وغيره من المراجع مأخوذة من الكتاب المقدس

- hij interesseert zich niet meer voor geestelijke vooruitgang en voor groei in genade zoals eerst (Hebreeën 5:12).
- hij merkt niet dat het voor hem nodig is om op GOD te vertrouwen.
- hij denkt dat hij zelf in staat is om zijn plannen te maken en te leven zoals hij wil (Jacobus 4:13).
- hij voelt zich niet gelukkig. Let hier goed op, want de afvallige gelovige probeert weliswaar zijn feitelijke situatie verborgen te houden, maar in werkelijkheid is hij een ellendig en triest mens. Wanneer iemand steeds blij kan zijn terwijl hij op weg is om geestelijk lui en oppervlakkig te worden, dan is dat een duidelijk bewijs dat hij nooit wedergeboren is (Psalm 51:12).
- hij heeft veel kritiek op anderen. In plaats dat hij ziet dat de fout bij hem ligt, schrijft hij zijn eigen ellende aan anderen toe. Dat is de gewoonte bij een afvallige (Matthéüs 7:3). Tenslotte vindt hij altijd verontschuldigen voor zichzelf. Hij beroept zich erop dat hij onrechtvaardig is behandeld. Hij zou het slachtoffer van omstandigheden en situaties zijn en hij zou zelf geestelijker zijn dan andere gelovigen (Maleachi 2:17).

Maar weinigen die in een dergelijke situatie verkeren, beseffen de ernst van het gevaar dat hieruit voortvloeit. Dat blijkt uit het volgende:

1. Wanneer de afvallige terugkeert tot de Heer, wordt hij geaccepteerd, maar tijdens zijn afvalligheid heeft hij wel ontelbare zegeningen gemist. Die afvallige gelovigen die hun Heer, hun kerk, hun gezinnen en zichzelf hebben veracht door hun ongehoorzaamheid, hebben bij zichzelf veel tranen, verwarring, verdriet en gewetenswroeging teweeg gebracht. Een voorbeeld daarvan vindt u in wat Lot overkwam (Genesis 19).
2. Slechts één ogenblik zonder contact met GOD, kan de oorzaak zijn van een ernstige beschadiging van iemands leven. Wie heeft gezondigd in zijn keuze en slechts één verkeerde stap of fout heeft gemaakt, kan daarmee zijn bruikbaarheid voor de Heer teniet doen (1 Corinthiërs 5:1-13).
3. Geloofsafval brengt vaak schadelijke, vleselijke effecten teweeg die het hele leven blijven. Hoewel de gelovige geen eeuwige straf voor zijn zonden zal behoeven te ondergaan, zal hij wel vaak in dit leven straffen krijgen voor zijn zonden. Lees als voorbeeld daarvan 2 Samuël 12:14 en ook de geschiedenis die daarop volgt uit het leven van

- لا يهتمه التقدم الروحي أو النمو في النعمة كما في السابق (عبرانيين ٥: ١٢).
- لا يشعر بحاجة للاعتماد على الله، بل يظن أنه قادر وحده على رسم خطته، وأن يحيا كما يشاء. (يعقوب ٤: ١٣).
- لا يشعر بالسعادة. لا حظ هذا جيدا كأنه مهما حاول المؤمن المرتد أن يخفي حقيقة أمره، لأنه بالحقيقة شخص بائس وكئيب. فإن استطاع إنسان أن يلتذ بالاستمرار في طريق الفتور الروحي والفجور، فإن ذلك دليل قاطع على أنه لم يولد ثانية قط (مزمور ٥١: ١٢).
- يكون كثير الانتقاد للآخرين، فبدلاً من أن يرى أنه المخطئ، ينسب تعاسته للآخرين. وهذا دأب كل مرتد (متى ٧: ٣).
- وأخيراً، فهو دائماً يوجد الأعذار لنفسه، فيدعي بأنه لم يُعامل بعد، وأنه كان ضحية الظروف والأحوال وأن له من الحياة الروحية أكثر مما للمؤمنين الآخرين (ملاخي ٢: ١٧).

إن قليلين ممن يكونون على هذه الحالة، يدركون شدة الخطر الناتج عن ذلك كما ستري:

١ لما يرجع المرتد إلى الرب يقبله، إلا أنه يكون قد خسر في أثناء ارتداده بركات لا تحصى، لأنه بابتعاده عن الله، قد يتعرض لارتكاب كل الخطايا. وأولئك المؤمنون المرتدون، الذين أهانوا ربهم وكنيستهم وعائلاتهم وأنفسهم، بعضيائهم على الله، كم سببوا لأنفسهم من دموع وحسرة وحزن وتبكيك الضمير. فنجد مثالا على ذلك ما جرى للوط (تكوين ١٩).

٢ إن لحظة واحدة فقط دون اتصال بالله قد تؤدي إلى حياة مهدامة. فمن أخطأ في أمر اختاره، واتخذ خطوة مغلوطة أو زلّ زلة واحدة قد يسبب عدم استخدام الرب له (١ كورنثوس ١: ٥-١٣).

٣ إن الارتداد كثيرا ما يجلب نتائج ضارة تبقى مدى الحياة. ومع أنه لن يتحتم على المؤمن أن يؤتى العقاب على خطاياها في الأبدية، إلا أنه كثيرا ما يقاسي عواقب خطاياها في هذه الحياة. فمثال ذلك، اقرأ (٢ صموئيل ١٢: ١٤)، وأيضا ما تبع ذلك في تاريخ حياة داود. فكثيرا ما تذكرنا الأمراض والأسقام على الدوام، بأن «الذي يزرعه الإنسان إياه يحصد أيضا» (غلاطية ٦: ٧).

David. Ziekten en zwakheden doen ons voortdurend denken aan: “wat een mens zaait, zal hij ook oogsten” (Galaten 6:7).

4. Wanneer de gelovige steeds weer het contact met GOD verliest en Hem niet gehoorzaamt, dan zal GOD in vele gevallen zijn leven bekorten door de dood. Zijn geest gaat naar de hemel, maar hij verliest de kans om te getuigen en in de dienst van de Heer te staan. Daarmee verliest hij ook de verwachte beloning (1 Corinthiërs 11:30 en 1 Johannes 5:16). Dit is het eindoordeel van GOD in deze zaak. We moeten de treffende woorden van Naomi niet vergeten nadat zij terugkeerde van haar dwaaltocht: “Noemt mij niet meer Naomi (= blijdschap); noemt mij Mara, want de Almachtige heeft mij veel bitterheid aangedaan. Vol ben ik heengegaan, maar leeg heeft de Here mij doen terugkeren (Ruth 1:20,21).

Naomi was haar man en haar beide zonen door de dood kwijtgeraakt omdat zij was gaan dwalen. Net als zij kunnen ook wij ons van GOD verwijderen door op onze eigen kracht te vertrouwen, maar alleen GOD kan ons doen terugkeren tot Hem. En net als zij kunnen wij vol weggaan, maar de Heer zal ons beslist leeg doen terugkeren.

Er is maar één ding waarvoor de afvallige voortdurend dankbaar kan zijn en dat is dat het huis van de Vader steeds voor hem openblijft (Lucas 15:20). Het is niet nodig dat de afvallige altijd gescheiden blijft van de gelukkige gezinssfeer en de hemelse gemeenschap, omdat de deur voor de terugkeer openblijft voor ieder die er opnieuw wil binnengaan. Dit is de weg daartoe:

1. belijdenis

- dit is de belofte van GOD “Indien wij onze zonden belijden, GOD is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons te reinigen van alle ongerechtigheid” (1 Johannes 1:9).
- de belijdenis moet oprecht zijn. Het heeft geen nut om woorden van belijdenis te herhalen die niet uit ons hart voortkomen. Lees Psalm 51 als een voorbeeld van echte boete en berouw. Als we zover komen, dan zullen we niet meer anderen de schuld geven en uitvluchten zoeken voor onszelf, maar dan zullen we onze zonde vanuit ons hart belijden.
- de belijdenis moet duidelijk zijn. Het is een heel belangrijke zaak om bij ons belijden voor GOD de betreffende zonden met name te noemen. Wanneer we de afschuwelijke zonden en boosheden die

4 إذا استمر المؤمن في الابتعاد عن الشركة مع الله، وعدم الطاعة، فكثيرا ما يقصر الله حياته بالموت فتذهب روحه إلى السماء، ولكنه يفقد فرصة الشهادة والخدمة للرب. فيخسر بذلك مكافأته المنتظرة (١ كورنثوس ١١: ٣٠ و ١ يوحنا ٥: ١٦). هذا هو حكم الله النهائي في هذا الأمر. وينبغي أن لا ننسى كلمات نعمي المؤثرة بعد رجوعها عن ضالتها: «لا تدعوني نعمة (بهجة)، بل ادعوني مرة، لأن القدير قد أمرني جدا. إني ذهبت ممتلئة، وأرجعني فارغة...» (راعوث ١: ٢٠، ٢١).

لقد أفقد الموت، نعمي زوجها وابنيها بسبب ارتدادها. فمثلها من الممكن أن نبتعد عن الله بالالتكال على قوتنا الشخصية، ولكن الله وحده يستطيع إرجاعنا إليه. ومثلها من الممكن أن نخرج ممتلئين، ولكن الرب سيرجعنا حتما فارغين. على أن هنالك أمرا واحدا، يستطيع المرتد أن يكون شكورا عليه، هو أن بيت الآب مفتوح له على الدوام (لوقا ١٥: ٢٠). فلا داعي لأن يبقى المرتد منفصلا عن رابطة العائلة السماوية السعيدة على الدوام، لأن باب الرجوع لا يزال مفتوحا لكل من يرغب الدخول منه ثانية، وهذا هو السبيل:

١ الاعتراف

أ هذا هو وعد الله «إن اعترفنا بخطايانا فهو أمين وعادل حتى يغفر لنا خطايانا ويطهرنا من كل إثم» (١ يوحنا ١: ٩).

ب ينبغي أن يكون الاعتراف صادقا، فلا فائدة من تكرار كلمات الاعتراف، إن لم تكن من قلوبنا. اقرأ (مزمو ٥١)، كمثال للندامة والتوبة الحقيقيتين، فعندما نصل إلى هذا الحد لا نعود نلوم الآخرين، أو نعذر أنفسنا، بل نعترف بإثمنا من كل قلوبنا.

ج ينبغي أن يكون الاعتراف صريحا، فأن لذكر خطايا معينة في أثناء اعترافنا أمام الله قيمة هامة. فعندما نكشف لله الآثام والشرور الفظيعة التي ارتكبتها سنحذر من التهاون بها والعودة إليها ثانية (أمثال ٢٨: ١٣).

we begaan hebben, openlijk bij GOD brengen, zullen we op onze hoede zijn om er lichtvaardig over te denken en om ze weer te doen (Spreuken 28:13).

2. herstel van de zonde en de gevolgen ervan.

De afgefallen gelovige die tot de Heer terugkeert, wil de zonde die hij tegen anderen heeft begaan, recht zetten voor zover dat in zijn vermogen ligt. Als voorbeeld daarvan moet hij wat hij gestolen heeft, teruggeven en ook de winsten of rente die hij ermee heeft gemaakt. Wanneer we tegen iemand hebben gezondigd, dan moeten we dat duidelijk aan hem belijden. De pijnlijke schaamte en vernedering die dat met zich mee brengt, zullen een effectieve hindernis voor ons vormen om in de toekomst die zonde opnieuw te doen.

3. herstel van de ziel (Psalm 23:3).

Nadat we onze zonden volledig hebben beleden, moeten we vertrouwen dat GOD onze zonden heeft vergeven en ons heeft teruggebracht in de gemeenschap met Hem (1 Johannes 1:9). Zoals we geloofden dat we gered waren toen we ons vertrouwen op Christus stelden, zo moeten we ook geloven dat we tot GOD teruggekeerd zijn, toen we onze zonden beleden en nagelaten hebben.

Hiervoor hebben we geleerd, hoe we op de juiste wijze dagelijks met het Woord van GOD gevoed dienen te worden en een speciale tijd moeten besteden met de Heer Jezus. Ook is het nodig om met zijn volgelingen in gemeenschap te zijn en Hem steeds moedig te belijden voor de mensen. Als we dat doen, zullen we bemerken dat de vreugde over de verlossing bij ons is teruggekomen.

LES 2

LOF EN AANBIDDING

Het woord lof, of aanbidding, behoort tot de belangrijkste woorden die de gelovige in zijn leven zal gebruiken. Als de nieuwe gelovige evenwichtig en volwassen wil worden, dan moet hij deze belangrijke geestelijke werkzaamheid niet verwaarlozen.

٢ إصلاح الأخطاء

يريد المرتد العائد إلى الرب أن يصلح الأخطاء التي ارتكبها ضد الآخرين بقدر استطاعته. مثال ذلك، إعادة المسروقات مع فوائدها. وإن كنا أخطأنا إلى أحد، فعلى أن نعترف له بذلك صراحة، فإن الخزي والتحقير المؤلمين الناتجين عن ذلك، سيكونان عاملاً فعالاً رادعاً لنا في المستقبل، من تكرار تلك الخطية.

٣ رد النفس (مزمو ٢٣: ٣)

بعد اعترافنا التام بخطايانا، ينبغي أن نؤمن بأن الله قد غفر لنا خطايانا، وردنا إلى شركته (١ يوحنا ١: ٩). فكما أننا قد خلصنا عندما وضعنا ثقتنا بالمسيح، كذلك ينبغي أن نؤمن أننا قد أعدنا إلى الله عندما نعترف بخطايانا ونتركها. وقبل هذا الأوان، نكون قد تعلمنا أن نتغذى بكلمة الله يومياً، وأن نصرف وقتاً مع الرب يسوع، وأن نشترك مع أتباعه وأن نعترف به، بجرأة أمام الناس. فعندما نفعل ذلك نجد أن بهجة الخلاص قد عادت إلينا.

الدرس الثاني

العبادة والسجود

إن كلمة العبادة أو السجود، هي من أهم الكلمات التي يستعملها المؤمن في حياته. ولذلك إن أراد المؤمن الحديث، أن يكون متزناً وناضجاً فعليه أن لا يهمل ممارسة هذا العمل الهام.

Aanbidding is lofbrengen aan GOD om de grootheid van zijn wezen en om het werk, dat Hij voor ons heeft gedaan, om de grootheid van Zijn verlossingswerk. "Het is de overvloed van het hart dat haar aandacht vestigt op Christus". Zoals het knielen het buigen van het lichaam is op de tijd van het gebed, zo is de aanbidding het nederig buigen van de ziel ten tijde van de aanbidding. Het is: geven aan GOD, niet iets van Hem ontvangen, maar het strekt wel altijd tot zegen.

Waarom is aanbidding zo enorm belangrijk?

De Bijbel noemt hiervoor talrijke redenen zoals:

1. wij zijn geschapen tot eer van GOD (Jesaja 43:7). Wanneer ons de volgende vraag wordt gesteld: "Wat is de belangrijkste reden voor het bestaan van de mens?", dan kunnen we daarop naar waarheid antwoorden: "de belangrijkste reden tot het bestaan van de mens is om tot eer van GOD te leven en zich tot in eeuwigheid in Hem te verheugen".
2. wij zijn vrijgekocht "opdat wij zouden zijn tot lof van zijn heerlijkheid" (Efeziërs 1:12). Christus is op Golgotha gestorven opdat hemel en aarde gevuld zouden worden met mensen die Hem aanbidden.
3. GOD, onze hemelse Vader, vraagt van ons dat wij Hem aanbidden (Johannes 4:23). De enige aanbidding die Hij aanvaardt, is die welke voortkomt uit de mond van de gelovigen die zijn vrijgekocht. Alleen kinderen van GOD kunnen de Vader aanbidden.
4. Tenslotte zullen we gelijk worden aan Hem op wie wij onze aandacht vestigen (2 Corinthiërs 3:18). Er is een verhaal over iemand die vol ijver was voor afgoden. Hij leefde in een oosters land en bracht de meeste tijd in de tempel door kijkend naar een beeld van Boeddha. Lange tijd bleef hij in deze houding zitten, met de benen gekruist en de handen op de borst. Zijn ernstige gelaatstrekken waren net als die van het beeld en de bezoekers zeiden, dat hij heel veel leek op het beeld, zo zelfs dat het moeilijk was om onderscheid tussen hen te maken. Het doet er eigenlijk niet toe of dit verhaal nu echt is gebeurd of niet. Er bestaat geen twijfel over dat wanneer wij als gelovigen onze aandacht richten op de heerlijkheid van GOD, wij zullen "veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Heer, die Geest is" (2 Corinthiërs 3:18).

فالعبادة، هي تقديم التسييح لله، لأجل عظمة شخصه ولأجل ما عمله لأجلنا، أي عظمة عمله للخلاص «إنها فيض القلب المشغول في التأمل في المسيح». وكما أن الركوع هو انحناء الجسم وقت الصلاة، هكذا فإن العبادة هي انحناء النفس تخشعا وقت العبادة. إنها الإعطاء لله، لا الأخذ منه، ولكنها تؤدي دائما إلى بركة المعطي.

ما هو سبب شدة العبادة؟

لذلك عدة أسباب يذكرها الكتاب، ومنها:

١ إننا خلقنا لتمجيد الله (إشعياء ٤٣: ٧). فعندما يعترضنا هذا السؤال: «ما هو القصد الرئيسي من وجود الإنسان؟»، نستطيع أن نجيب بحق: «إن القصد الرئيسي لوجود الإنسان، هو تمجيد الله، والاعتباط به إلى الأبد».

٢ أننا افتدنا «لنكون لمدح مجده» (أفسس ١: ١٢). فقد مات المسيح على الجلجثة ليملأ السماء والأرض بالساجدين له.

٣ إن الله أبانا السماوي يطلب سجدنا له (يوحنا ٤: ٢٣). والعبادة الوحيدة التي يقبلها، هي الصادرة من أفواه المؤمنين المقيدين. فإن أولاد الله، هم وحدهم الذين يستطيعون أن يعبدوا الآب.

٤ وأخيرا، فأنتنا نصبر مشابهين لمن نتأمل فيه (٢ كورنثوس ٣: ١٨). تحكى قصة عن وثني غيور في بلاد شرقية، قضى معظم أوقاته جالسا في الهيكل شاخصا على تمثال بوذا. ودام على هذه الحال، مدة طويلة وهو جالس القرفصاء ويداه على حضنه، وملامح الوقار على وجهه كالتمثال نفسه. فكان الزوار يزعمون، أنه صار كثير الشبه بالتمثال، حتى انه صار يصعب التمييز بينهما. وسواء أكانت هذه القصة حقيقية، أم لا فمما لا ريب فيه، أننا عندما نشخص نحن المؤمنين إلى مجد الرب فأنتنا «نتغير إلى تلك الصورة عينا من مجد إلى مجد كما من الرب الروح».

In de Bijbel staan veel instructieve voorbeelden van aanbidding. Het is goed om deze nauwkeurig en zorgvuldig te bestuderen. De volgende vier voorbeelden bevatten een rijkdom aan nuttige lessen voor ons.

- 1. het knielen van de wijzen voor Jezus en hun aanbidding.** (Matthéüs 2:1-11). Zij kwamen uit hun verre land en brachten kostbare geschenken met zich mee voor Jezus. Het goud symboliseert zijn Goddelijkheid. De wierook staat voor de heerlijke reuk van zijn leven, dat vrij van zonde was. En de mirre vertegenwoordigt de bitterheid van zijn lijden. Men heeft terecht gezegd dat “wijze mensen Hem nog steeds aanbidden”.
- 2. de aanbidding van de vrouw met de kruik olie** (Matthéüs 26:6-13 en Marcus 14:3-9). Zij heeft erg dure olie over de voeten van Jezus uitgegoten, iets wat zijn discipelen als een schadepost beschouwden. Zij dachten dat de olie verkocht diende te worden om de opbrengst ervan aan de armen te geven. GOD echter beschouwt geen enkele werkzaamheid of soort van ware aanbidding als verspilling.
- 3. de aanbidding van Maria.** (Lucas 10:38-42). Hier komt het onderscheid naar voren tussen aanbidding en dienen. Maria ging geheel op in de aanbidding van Christus, terwijl haar zuster Martha helemaal in beslag genomen werd door de voorbereidingen voor het eten. Zowel aanbidden als dienen zijn belangrijk, maar duidt het woord van de Heer in Lucas 10:32 er niet op dat aan de aanbidding de eerste plaats toekomt?
Nooit vraagt de Heer ons zo te werken dat ons geen tijd rest te knielen aan Zijn voet. De tijd van het verwachten van Zijn genade, is in Zijn ogen zo'n voortreffelijk goed! Dat slaat Hij als het meest volkomen dienen gade.
- 4. de aanbidding van de melaatse die werd gereinigd.** (Lucas 17:12-19). Er werden tien melaatsen genezen, maar slechts één van hen keerde terug om GOD te verheerlijken. De vraag van de bedroefde Heer Jezus luidde: “Waar zijn de negen anderen?” Hiermee toonde Hij aan, dat velen zich verheugen over Zijn genezende aanraking en dat weinigen het belangrijk vinden om Hem lof en aanbidding te brengen. Hoe kan de nieuwe gelovige werkelijk deze plicht volbrengen? Hoe kan hij zijn aanbidding brengen?

وفي الكتاب المقدس، كثير من الأمثلة التعليمية للعبادة، فمن المفيد أن ندرسها بتأمل وإمعان. والأمثلة الأربعة التالية غنية في الدروس المفيدة لنا:

١ سجود المجوس وعبادتهم (متى ٢: ١-١١). فأنهم أتوا من بلاد بعيدة وأحضروا هدايا ثمينة للمسيح. فالذهب يرمز إلى إلهيته، واللبان إلى حياته العطرة الخالية من الخطية، والمر إلى مرارة آلامه. وقد قيل بحق: «لا يزال المجوس (أي الحكماء) يعبدونه».

٢ عبادة المرأة ذات قارورة الطيب (متى ٢٦: ٦-١٣ و مرقس ١٤: ٩٣)، فقد سكبت طيباً كثيراً الثمن على قدمي يسوع، الأمر الذي حسبه تلاميذه إتلافاً، ظانين أنه ينبغي أن يباع ويعطى ثمنه للفقراء. على أن الله لا يحسب أي عمل أو نوع من العبادة إسرافاً.

٣ تعبد مريم (لوقا ١٠: ٣٨-٤٢). وهنا يظهر التباين بين العبادة والخدمة، فقد كانت مريم منصرفاً لعبادة المسيح، بينما كانت أختها مرثا منهمكة في إعداد الطعام. إن العبادة والخدمة أهميتهما، ولكن ألا يدل قول الرب يسوع في لوقا ١٠: ٤٢، على أن للعبادة المقام الأول.

لا يطلب الرب أمراً	نشغل في إتمامه
حتى فلا يبقى لنا	وقتنا لدى أقدامه
فإنه يحب فترة	انتظار النعمة
فضيلة وعملاً	فيه أتم الخدمة

٤ عبادة الأبرص الذي طهر (لوقا ١٧: ١٢-١٩). لقد طهر عشر برص، ولكن واحداً منهم فقط رجع ليمجد الله. وإن سؤال الرب يسوع المحزن «أين التسعة؟»، ليدل على أن كثيرين يسرون بالحصول على لمس الشافي، وقليلين يهتمون بتقديم التسبيح والعبادة له.

Hier willen we u graag herinneren aan twee benaderingen die beiden noodzakelijk zijn om als christen te leven:

- 1) **persoonlijk gebed.** De gelovige kan in al zijn gebeden komen tot aanbidding. Hij kan steeds als hij bidt, overgaan tot het persoonlijk brengen van lof over alles wat hij maar ziet in de persoon van de Heer Jezus Christus, zoals staat geschreven “maar laten bij alles uw wensen door gebed en smeking met dankzegging bekend worden bij GOD” (Filippenzen 4:6). Het boek van de Psalmen staat vol prachtige voorbeelden van aanbidding. Het is echt goed om gedeelten ervan uit het hoofd te leren en die te gebruiken als de taal voor onze eigen situatie. Er zijn ook veel lofliederen in die wij vanuit het diepst van ons hart kunnen zingen of die we kunnen overnemen in onze gebeden. Als geliefd voorbeeld daarvan geven we het volgende, bekende lied:

*Als ik het wond're kruis aanschouw,
waar Christus stierf, die't al volbracht
dan voel ik, hoe'k mijn trots berouw
en 't rijkst gewin slechts schade acht.*

- 2) **gezamenlijk gebed.** We kunnen onze lof en aanbidding brengen als we samenkomen in de kerk. In de eerste dagen van de kerk was er een kerkelijke samenkomst die speciaal bedoeld was om te aanbid- den. Dat was de samenkomst voor het Heilig Avondmaal, dat we ook kennen als de “tafel van de Heer” en als “het breken van het brood”. In de nacht waarin de Heer Jezus werd overgeleverd schreef Hij deze Heilige Maaltijd voor, opdat men deze als volgt kon naleven:
- tot Zijn gedachtenis.** “Doe dit tot mijn gedachtenis” (Lucas 22:19).
  - om Zijn dood te verkondigen.** “Want zo dikwijls u dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt u de dood des Heren ..” (1 Corintiërs 11:26).
  - om Zijn wederkomst te verwachten.** “totdat Hij komt” (1 Corintiërs 11:26).
  - om te getuigen van de eenheid van het Lichaam van Christus.** (1 Corintiërs 10:16,17). Het ene brood dat wij eten en de ene beker die wij drinken, herinnert ons eraan dat alle echte gelovigen leden zijn van die heerlijke gemeenschap, namelijk de gemeenschap met het Lichaam van Christus.

فكيف يستطيع المؤمن الحديث، القيام بهذا الواجب حقا؟ أي كيف يستطيع تقديم عبادته؟ وهنا نود ذكر سبيلين كلاهما ضروري للحياة المسيحية:

١ فرديا. يستطيع المؤمن إدخال العبادة في جميع صلواته، فإنه يستطيع كلما صلى، أن يعبر عن تقديره الشخصي لكل ما يرى في شخص الرب يسوع المسيح «في كل شيء بالصلاة والدعاء مع الشكر لتعلم طلباتكم لدى الله» (فيلبي ٤:٦). وسفر المزامير مملوء بالأمثلة المدهشة للعبادة. ومن المفيد حقا، أن نستظهر أجزاء منه ونستعملها كلسان حالنا. ثم أن هناك ترانيم كثيرة للعبادة، نستطيع أن نرغمها من أعماق قلوبنا أو أن نقتبسها في صلواتنا. ومن الأمثلة المحبوبة، الترنيمة المألوفة التالية:

حين أرى صليب من
قضى فحاز الانتصار
ربحي أرى خسارة
وكل مجد الكون عار

٢ اجتماعيا. نستطيع تقديم عبادتنا عند اجتماعنا معا في الكنيسة. وهناك اجتماع للكنيسة، تعين خصيصا للعبادة منذ أيام الكنيسة الأولى، وهو اجتماع عشاء الرب، المعروف بالشركة، أو كسر الخبز. ففي الليلة التي أسلم فيها الرب يسوع، سن هذه الوليمة لكي يتمكن أتباعه مما يلي:

أ ذكره. افعلا هذا لذكري (لوقا ٢٢:١٩).

ب الإخبار بموته. «فأنكم كلما أكلتم هذا الخبز وشربتم هذه الكأس تخبرون بموت الرب ...» (١ كورنثوس ١١:٢٦).

ج التطلع إلى رجوعه. «إلى أن يجيء» (١ كورنثوس ١١:٢٦).

د الشهادة لوحدة جسد المسيح (١ كورنثوس ١٠:١٦، ١٧)، فالخبز الواحد الذي نكسره، والكأس الواحدة التي نشربها، يذكراننا بأن جميع المؤمنين الحقيقيين، هم أعضاء في تلك الشركة المجيدة - شركة جسد المسيح.

Men vindt in de Bijbel niet duidelijk aangegeven hoe vaak men deze gedenkmaaltijd moet vieren. De apostel Paulus zegt slechts: “zo dikwijls u dit brood eet en de beker drinkt”. We treffen alleen de vermelding aan dat de eerste discipelen op de eerste dag van de week samen kwamen voor deze belangrijke herdenking (Handelingen 20:7). Het veelvuldig herdenken van het lijden van de Verlosser en van Zijn dood, brengt de gelovige tot lof en aanbidding van de gezegende Christus van GOD.

Aan het einde van deze les behoren wij twee belangrijke principes te leren, te weten:

1. **Echte aanbidding moet plaatsvinden in geest en in waarheid (Johannes 4:23,24).** Daar zijn geen geestelijken voor nodig, geen ceremoniën en geen grootse feesten of waarneembare middelen. Want echte aanbidding komt uit het hart.
2. **Aanbidding is niet gebonden aan speciaal daarvoor bestemde plaatsen (Johannes 4:21).** Door het geloof kan de gelovige met zijn lofbewijzen toegang krijgen tot de tegenwoordigheid van GOD. Laten we luisteren naar de vriendelijke vermaningen in Hebreeën 10:19-22: “laten wij toetreden met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, met een hart, dat door besprenging gezuiverd is van besef van kwaad, en met een lichaam, dat gewassen is met zuiver water”.

LES 3

HET MEMORISEREN VAN BIJBELVERZEN

Iedereen kan Bijbelverzen memoriseren (= uit het hoofd leren). Het is een algemeen en wijdverspreid kwaad onder de christenen van onze tijd om te zeggen dat de bekwaamheid om Bijbelgedeelten uit het hoofd te leren een speciale kunde is die slechts aan weinigen is gegund.

Wanneer we een spreker beluisteren die lange gedeelten uit de Bijbel aanhaalt, dan verzuchten wij: “wij hebben die gave niet”. Dit is een grote fout. De belangrijkste vraag die we dienen te stellen, is niet: “Kan

لا يوجد أمر صريح في الكتاب المقدس، يعين كم يجب الاحتفال بهذه الوليمة التذكارية. فإن الرسول بولس يقول فقط: «وكلما أكلتم هذا الخبز وشربتم هذه الكأس»، غير أن هناك إشارة إلى أن التلاميذ الأولين، كانوا يجتمعون في اليوم الأول من كل أسبوع لإجراء هذه الذكرى الهامة (أعمال ٢٠: ٧). إن تكرار ذكر آلام المخلص وموته توحى للمؤمن، السجود والعبادة لمسيح الله المبارك.

وفي ختام هذا الدرس، يجدر بنا أن نتعلم مبدأين هامين، هما:

- ١ إن العبادة الحقيقية ينبغي أن تكون بالروح والحق (يوحنا ٤: ٢٣، ٢٤). فلا حاجة إلى اكليريكية، وطقوس واحتفالات متقنة أو وسائل محسوسة، لأن العبادة الحقيقية تصدر من القلب.
- ٢ لا تقتصر العبادة على أماكن معينة مخصصة للسجود (يوحنا ٤: ٢١)، فبالإيمان يستطيع المؤمن الدخول إلى حضرة الله بتساويحه. فلنصغ إلى النصائح في عبرانيين ١٠: ١٩-٢٢: «لنتقدم بقلب صادق في يقين الإيمان مرشوشة قلوبنا من ضمير شرير ومغتسلة أجسادنا بماء نقي».

الدرس الثالث

استظهار آيات الكتاب المقدس

يستطيع كل إنسان أن يستظهر آيات الكتاب المقدس. فمن الخطأ العام الشائع بين المؤمنين في هذه الأيام، القول بأن المقدرة على استظهار أجزاء من الكتاب المقدس هي مقدرة خاصة ممنوحة لقليلين من المختارين.

فعندما نسمع واعظاً يقتبس فصولاً طويلة من الكتاب، نتأوه قائلين: «يا ليت لنا تلك الموهبة». إن الخطأ كبير، فالسؤال الهام الذي ينبغي أن نوجهه هو ليس «هل أستطيع

ik Bijbelverzen uit het hoofd leren?”, maar: “Wil ik ze uit het hoofd leren?” Als we daar werkelijk naar verlangen, dan zullen we er zonder twijfel in slagen om ze uit het hoofd te leren.

Waarom dienen de gelovigen zich bezig te houden met het memoriseren van Bijbelgedeelten? Daar zijn vele redenen voor. Wij zullen u er enkele geven:

1. omdat het memoriseren van Bijbelverzen een heilige schat is voor deze tijd en voor de eeuwigheid. Iedere kennis van de Bijbel die u zich hier eigen maakt, blijft met u tot in de hemel. Veel dingen die wij leren, zullen geen nut hebben in de hemel, maar “het Woord van de Heer blijft in eeuwigheid” (1 Petrus 1:25).
2. omdat het een hulp voor ons is in dit aardse leven. De Psalmddichter zei: “Ik berg uw Woord in mijn hart opdat ik tegen U niet zondige” (Psalm 119:11). Herinnert u zich hoe de Heer Jezus reageerde op de verzoeking door de satan in de woestijn? Hij reageerde erop met het aanhalen van Bijbelverzen (Matthéüs 4:4,7,10). De duivel vlucht altijd als we het zwaard van GOD tegen hem opnemen.
3. omdat het een middel is om ons te leiden. Dit bedoelde David toen hij zei: “Uw Woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad” (Psalm 119:105). De lamp en het licht onderwijzen ons waar wij onze volgende voetstap zullen zetten. Dit doet de Bijbel werkelijk, wanneer wij haar bewaren in ons geheugen (Deuteronomium 6:6).
4. omdat het een uiterst waardevol middel is om anderen voor Christus te winnen. Onze eigen woorden zijn werkelijk van geen belang om zielen tot de Verlosser te brengen, maar “het Woord van GOD is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend scherp zwaard” (Hebreeën 4:12). Kunt u toepasselijke Bijbelverzen aanhalen wanneer u getuigt tot mensen die niet zijn gered?
5. omdat het een bron is van geweldige troost (Romeinen 15:4). Er zijn veel situaties in het leven waarin we niet in de Bijbel kunnen lezen. Wanneer we de waardevolle beloften uit ons hoofd hebben geleerd, dan zullen zij ons te allen tijde tot troost zijn als we die troost nodig hebben.

Wat moet de gelovige doen wanneer hij werkelijk Bijbelverzen wil memoriseren en dat erg moeilijk vindt? Het antwoord daarop dat waarlijk op ervaring is gebaseerd luidt: Bid ervoor! Maak aan de Heer duidelijk dat u Bijbelverzen wilt memoriseren tot zijn eer en Hij zal u “de wens van uw hart” geven (Psalm 37:4).

استظهار آيات الكتاب؟»، «هل أريد أن أستظهرها؟» فإن كانت رغبتنا في عمل ذلك شديدة حقا، فأنا بلا ريب ننجح في استظهارها.

لماذا ينبغي أن يهتم المؤمنون في استظهار أجزاء من الكتاب؟ لذلك أسباب كثيرة، واليك بعضها:

- ١ لأن استظهار آيات الكتاب ذخيرة مقدسة للوقت الحاضر والأبدية، فكل معرفة للكتاب تكسبها هنا، تبقى معك حتى السماء. إن أمورا كثيرة مما نتعلم ستكون عديمة الفائدة في السماء، أما «كلمة الرب فتثبت إلى الأبد» (١ بطرس ١: ٢٥).
- ٢ لأنه عون للحياة الظاهرة. قال المرنم: «خبأتُ كلامك في قلبي لكي لا أخطيء إليك» (مزمو ١١٩: ١١). فهل تذكر كيف قابل الرب يسوع، تجارب الشيطان في البرية؟ لقد قابلها بذكر آيات الكتاب (متى ٤: ٤، ٧، ١٠). إن إبليس يهرب دائما عندما تشهر عليه سيف الله.
- ٣ لأنه وسيلة للإرشاد، هذا ما قصده داود النبي عندما قال «سراج لرجلي كلامك ونور لسبيلي» (مزمو ١١٩: ١٠٥). فالسراج والنور، يعلمنا أين نضع الخطوة الثانية لأقدامنا. وهذا حقا ما يفعله لنا الكتاب، إن كنا ذخرناه في ذاكرتنا (تثنية ٦: ٦).
- ٤ لأنه خير وسيلة فائقة القيمة في ربح آخرين إلى المسيح. فليست لكلماتنا نحن الأهمية الحقيقية في توجيه النفوس إلى المخلص، بل لكلمة الله «الحية والفعالة والأمضى من كل سيف ذي حدين» (عبرانيين ٤: ١٢). فهل تستطيع أن تقتبس آيات مناسبة عندما تشهد لغير المخلصين؟
- ٥ لأنه مصدر تعزية عجيب (رومية ١٥: ٤). كثيرا ما تحدث مواقف في الحياة، حيث لا نتمكن من قراءة الكتاب، فإن كنا قد استظهرنا مواعيده الثمينه، فأنها تكون تعزية لنا في جميع أوقات الحاجة.

ماذا ينبغي أن يفعل المؤمن، إذا أراد حقا أن يستظهر آيات الكتاب، فوجده صعبا جدا؟ لهذا جواب صادر عن اختبار حقيقي وهو: صل لأجل ذلك. وضح للرب أنك تريد أن تستظهر آيات من الكتاب لمجده، وهو سيعطيك «سؤل قلبك» (مزمو ٣٧: ٤).

De eerste vraag waarop we antwoord moeten geven wanneer we met uit het hoofd leren beginnen, is: "Wat moeten we memoriseren?" We geven u hieronder enkele praktische adviezen:

- de gelovige moet beginnen afzonderlijke Bijbelverzen te memoriseren. Hij kan een reeks verzen kiezen uit het reddende evangelie, of een selectie van kostbare beloften, of een verzameling verzen die met een speciaal Bijbels onderwerp samenhangen. Vervolgens begint men ze één voor één te memoriseren.
- daarna kan hij geleidelijk aan beginnen om Bijbelgedeelten uit het hoofd te leren. Tot de meest gekozen en geliefde gedeelten behoren in dit verband Psalm 23, Jesaja 53, Johannes 1 en 17, 1 Corinthiërs 13 en Hebrëeën 1 en 11.
- daarop volgt het van buiten leren van Bijbelboeken in hun geheel. Dit is werkelijk de beste methode om de boodschap van een Bijbelboek te begrijpen.

Het grootste probleem is "Hoe kan ik memoriseren?" en "Wat is de beste methode daarvoor?" We moeten op één punt erg duidelijk zijn en dat is, dat er geen makkelijke of snelle methode is om te memoriseren. Wel zijn door sommigen uitstekende methoden ontwikkeld die u helpen bij het memoriseren, maar zij alle kosten moeite en inspanning. Wanneer u de zaak van het memoriseren vanuit deze laatste gedachte benadert, dan zult u niet teleurgesteld of lusteloos worden ten aanzien van uw vaste besluit en initiatief om te memoriseren.

De volgende stap is dat u een aantal kleine, witte onbeschreven kaartjes neemt. De beste maat daarvoor is ongeveer 8 bij 5 centimeter. Schrijf het vers op de ene zijde van het kaartje en de verwijzing op de andere zijde. Er zijn gedrukte kaartjes van dit type te koop. Maar er zijn bepaalde voordelen die maken dat het beter is om de kaartjes zelf te maken. Het schrijven van de verzen zal u helpen om de woorden in uw hoofd te prenten. Want wij onthouden 10% van wat wij horen, 50% van wat wij zien en 60% van wat wij zeggen en 90% van wat wij doen.

Neem dan een kaartje en lees het enige keren. Kijk nauwkeurig naar de woorden en leer ze precies vanaf de eerste keer. Bij iedere keer dat u het vers leest, leest u ook de verwijzing en u doet het zo mogelijk hardop. Op die manier zult u de boodschap via het oog en het oor opnemen.

وأول سؤال يستحق الجواب، عند بدء الاستظهار هو: «ماذا ينبغي أن أستظهر؟». وإليك بعض النصائح المفيدة:

- قد يحتاج المؤمن أن يبتدئ باستظهار آيات مفردة من الكتاب المقدس، فقد يختار سلسلة من آيات الإنجيل الخلاصية، أو نخبة من المواعيد الثمينة، أو مجموعة آيات تتعلق بأي موضوع خاص من مواضيع الكتاب، ثم يبدأ باستظهارها واحدة، فواحدة.
- ثم يستطيع أن يتدرج، لاستظهار فصول من الكتاب. ومن المنتخبات المحببة في هذا الباب مزمو ٢٣ وإشعيا ٥٣ ويوحنا ١، ١٧ و ١ كورنثوس ١٣ وعبرانيين ١ و ١١.
- يلي ذلك استظهار أسفار بأكملها من الكتاب، وهذه هي أحسن الأساليب حقا لفهم رسالة أي سفر من الكتاب.

أما المشكلة الكبرى فهي «كيف أستطيع الاستظهار؟» و «ما هو أفضل الأساليب لذلك؟». فلنكن أولا صريحين جدا في نقطة واحدة، وهي أنه لا توجد للاستظهار طريقة سهلة أو قصيرة، فقد عمل البعض لإيجاد أساليب ممتازة تساعد على الاستظهار، ولكنها جميعها تتطلب عناء ومشقة. فإن واجهت موضوع الاستظهار، بهذه الفكرة الأخيرة، فأنت لا تفشل أو تخور عزيمتك لدى إقدامك على الاستظهار. والخطوة التالية، هي أن تحضر عددا من البطاقات الصغيرة على بياض (أي بدون كتابة). أما حجمها، فالأفضل أن يكون نحو ٨ سنتيمتر في ٥ سنتيمتر. أكتب الآية على جانب البطاقة والشاهد على الجانب الآخر. وهناك بطاقات مطبوعة من هذا النوع للبيع، ولكن هناك فوائد معينة تعطي الأفضلية، البطاقات التي تعدها بذاتك. فإن كتابة الآيات عينا تساعد على تثبيت الكلمات في ذهنك (لأننا نتذكر ١٠٪ مما نسمع و ٥٠٪ مما نرى و ٧٠٪ مما نقوله و ٩٠٪ مما نعمله).

ثم خذ بطاقة واقرأها المرة تلو المرة. أنظر على كلمات الآية بدقة وتعلمها بالضبط لأول مرة، وكلما قرأت الآية مرة، اقرأ الشاهد أيضا وليكن ذلك بصوت عال إن أمكن.

Door dit regelmatig te doen, zal het niet lang duren of u zult steeds minder naar het kaartje behoeven te kijken omdat u, wat erop geschreven staat, van buiten hebt geleerd.

Denkt u nu niet dat uw werk is afgelopen als u het vers en de verwijzing kunt opzeggen zonder op het kaartje te kijken. U moet het blijven herhalen. Wanneer u ertoe overgaat om nieuwe verzen te leren, moet u niet vergeten vooraf de al geleerde verzen te herhalen. Kijk naar het vers en probeer de verwijzing erbij te herinneren. Kijk dan naar de verwijzing en probeer het vers op te zeggen. Vraag één van uw vrienden om uw woorden nauwkeurig te controleren als u de verzen voor hem opzegt.

Nog een waarschuwing! Na het eerste enthousiasme, moet u niet proberen meer dan nodig is in één keer te leren. Het is beter dat u op één dag één vers goed leert dan dat u probeert vele verzen te onthouden en er dan mee stopt. Als u dagelijks één nieuw vers leert en vooraf herhaalt wat u al uit het hoofd hebt geleerd dan zult u 365 Bijbelverzen per jaar onthouden. U zult zich een fijne, nuttige gewoonte hebben aangeleerd, die daarna niet zo moeilijk meer is. Sommigen hebben gezegd dat dit aantal verzen te veel was als zij het voldoende wilden herhalen en daarom raden zij aan om drie verzen per week te onthouden en op zijn minst 20 verzen per dag te erhalen. Als we memoriseren moeten we de nauwkeurigheid de voorrang geven ten opzichte van de hoeveelheid.

De laatste vraag is deze: "Wanneer zal ik memoriseren?" De beste methode is om een bepaalde tijd vast te leggen om te memoriseren. Het zou kunnen bij de stille tijd (wanneer we de Bijbel lezen en God aanbidden) in de ochtend. Het vers dat we 's ochtends leren is gelijk aan een heerlijk ontbijt waarvan de smaak u de hele dag bij blijft.

Er zijn soms vrije ogenblikken waarvan u kunt profiteren, zoals tijdens een trein, bus of autoreis of als u op een afspraak wacht, in de pauze, of bij het middageten. Al die verloren ogenblikken kunnen een blijvende waarde hebben tot eer van GOD. Draag een verzameling verzen bij u en leer ze in momenten als deze.

Tenslotte kan het memoriseren van de Bijbel een verheugende bezig-

ففي هذه الطريقة تستوعب الرسالة عن طريق العين، وطريق الأذن (أي بالبصر والسمع). ومع التكرار الدائم. وبعد قليل تصير اقل احتياج للنظر إلى البطاقة لأنك تحفظ ما هو مكتوب عليها.

ولا تظن أن عملك قد انتهى عندما تستطيع تلاوة الآية والشاهد، دون أن تنظر إلى البطاقة، بل ينبغي أن تستمر في مراجعتها. وعندما تنتقل إلى آيات جديدة لا تنس مراجعة الآيات التي تعلمتها قبلاً. انظر إلى الآية وحاول أن تذكر الشاهد لها. ثم انظر إلى الشاهد وحاول أن تتلو الآية، واطلب من أحد أصدقائك، أن يضبط لك أقوالك، وأنت تتلو الآيات له.

وهذه كلمة تحذير للطالب! عند اندفاعك الحماسي الأول لا تحاول استظهار أكثر من اللازم دفعة واحدة. فالأفضل أن تحفظ جيداً آية واحدة يومياً من أن تحاول أن تحفظ آيات عديدة ثم تنقطع عن ذلك. فإن تعلمت آية واحدة جديدة يومياً، وراجعت تلك التي استظهرتها سابقاً، فأنت تحفظ 365 آية من الكتاب المقدس في السنة. وتكون قد عودت نفسك عادة مبهجة مفيدة لا صعوبة فيها بعد. وقد اختبر البعض، أن هذا المقدار من الآيات كثير إذا أراد المراجعة الكافية، ولذلك يقترحون حفظ ثلاث آيات أسبوعياً، ومراجعة عشرين آية على الأقل يومياً.

والسؤال الأخير هو «متى أستظهر؟». إن الطريقة المثالية لذلك هي أن تحدد وقتاً معيناً للاستظهار يومياً، وقد تجعله مع وقت قراءة الكتاب صباحياً. إن آية تتعلمها في الصباح، هي بمثابة لقمة طيبة، يبقى طعمها اللذيذ معك طيلة النهار.

ثم أن هناك أوقات فراغ يمكنك الاستفادة منها أثناء السفر في القطار أو الباص أو السيارة أو انتظار موعد أو أثناء الاستراحات أو ساعات تناول طعام الغداء. فجميع أوقات الفراغ هذه يمكن أن تكون لها قيمتها الدائمة لتمجيد الله. احمل مجموعة الآيات وادرسها في مثل هذه الأوقات.

heid zijn, wanneer we als gezin of met onze vrienden bij elkaar komen om te eten. Bij ieder die zich inspant om de gekozen verzen te onthouden, zal een gezonde wedijver ontstaan. Vaak zal dat er ook toe leiden om de betekenis van die verzen te onderzoeken. Zo krijgt u het gewenste resultaat.

Niets wat in deze les is besproken zal u tot voordeel strekken wanneer u het niet in praktijk brengt. Aan de andere kant zult u vele zegeningen ontvangen, in dit leven en in het toekomstige, als u werkelijk het Woord van GOD in uw hart bergt. Start nu met het memoriseren van de Bijbel.

LES 4

GOEDE WERKEN

Wanneer we spreken met mensen die niet gelovig zijn, dan proberen we hen duidelijk te maken dat niemand gered kan worden door goede werken. Maar als wij met gelovigen spreken, moeten we ook duidelijk stellen dat wij gered zijn om goede werken te doen (Efeziërs 2:8-10). Keer op keer treffen wij in het Nieuwe Testament aansporingen aan die ons ertoe aanzetten om goede werken te doen (Matthéüs 5:16; 1 Timotheüs 6: 17,18; 2 Timotheüs 3:17; Titus 2:7,14; 3:8,14; Hebreeën 10:24; 1 Petrus 2:12). Kenmerkend voor het leven van de Verlosser Jezus is, "dat Hij is rondgegaan, goeddoende ..." (Handelingen 10:38). En "het is genoeg voor de discipel te worden als zijn meester, en voor de slaaf als zijn heer" (Matthéüs 10:25).

Wij leven in een uiterst egoïstische wereld, die is gebaseerd op de menselijke neiging om allereerst voor zichzelf te zorgen en pas daarna aan anderen te denken. Maar de christelijke roeping en opdracht is om goed te doen en voor anderen te leven, in overeenstemming met de woorden van Paulus in 2 Corinthiërs 12:15 "Ik voor mij zal zeer gaarne offers brengen, ja mijzelf opofferen voor uw zielen". Iedere dag krijgen wij talrijke kansen om goede werken te doen voor anderen, om hen hulp te bieden en een woord van troost te spreken voor wie bedroefd zijn. Laten we die gouden kansen aangrijpen om Christus te dienen en van Hem te getuigen. We geven u enkele voorbeelden:

1. de zieken: wat kunnen we doen voor de zieken? We kunnen hen blij

وأخيراً، يمكن أن يصير استظهار الكتاب عملاً سعيداً لدى اجتماعنا بعائلتنا أو أصدقائنا عند تناول الطعام فتتولد في كل شخص يجتهد في حفظ آيات الاستظهار المختارة روح المسابقة النافعة. وكثيراً ما يثار البحث أيضاً في معاني تلك الآيات، فتحصل الفائدة المطلوبة.

غير أنه لا شيء مما يذكر في هذا الدرس يأتيك بأية فائدة مما لم تضعه موضع العمل. ومن جهة أخرى، فأنت ستكافئ مكافأة في هذه الحياة، وفي الحياة الآتية، أن كنت حقاً تخبئ كلمة الله في قلبك. فابدأ العمل في استظهار الكتاب الآن.

الدرس الرابع

الأعمال الصالحة

عندما نتحدث إلى غير المؤمنين، نحاول أن نوضح لهم أنه لا يمكن لأحد أن يخلص بالأعمال الصالحة. ولكننا عندما نتحدث إلى المؤمنين ينبغي أن نؤكد أيضاً القول أننا مخلصون لأعمال صالحة (أفسس 2:8-10). ونجد في العهد الجديد مراراً وتكراراً نصائح للمؤمنين تحثهم على ممارسة الأعمال الصالحة (متى 5:12 و 1 تيموثاوس 6:17، 18 و 2 تيموثاوس 3:17 و تيطس 2:7، 8 و 14 و عبرانيين 10:24 و 1 بطرس 2:12). ومن مميزات حياة المخلص يسوع، أنه «جال يصنع خيراً» (أعمال 10:38). ويكفي التلميذ أن يكون ك معلمه والعبد كسيده (متى 10:25).

إننا نعيش في عالم أناني للغاية، يتجه فيه ميل البشر للاهتمام بأنفسهم أولاً وبالآخرين أخيراً. ولكن الدعوة المسيحية الملحة هي «اصنع الخير، وعش للآخرين»، عملاً بقول الرسول بولس 2 كورنثوس 12:15 «وأما أنا فبكل سرور أنفق وأنفق لأجل أنفسكم». ففي كل يوم تتاح لنا فرص عديدة لعمل الإحسان للآخرين، وتقديم المساعدة لهم وأن ننطق بكلمة تعزية للمحزونين. فلنغتنم هذه الفرصة الذهبية ونخدم المسيح ونشهد له. وإليك بعض الأمثلة:

- maken met ons bezoek, fruit geven en goede boeken om te lezen. Ook kunnen we een hoofdstuk uit de Bijbel met hen lezen en een kort gebed uitspreken. Dit zijn uitstekende manieren tot contact met mensen die niet behouden zijn, en ook om gelovigen te bemoedigen.
2. **de bejaarden:** bejaarden hebben oprechte waardering voor goede werken die aan hen worden bewezen, vooral als die van jongeren uitgaan. Een autoritje of een uitnodiging om te komen eten, het sturen van een kaart met een gelukwens bij speciale gelegenheden, zijn manieren om het leven van Christus in ons in de praktijk te laten zien.
  3. **de armen:** eenvoudige kennis van de Bijbel is al voldoende om ons te doen weten dat de armen op een bijzondere manier delen in de liefde van GOD. Zij die de armen dienen worden gezegend, maar wie de armen verdrukken, worden gestraft. Wanneer u op verschillende manieren de armen helpt, dan valt u mogelijk het woord van de Heer ten deel: "Goed gedaan".
  4. **de mensen die buiten de maatschappij vallen:** in bijna iedere samenleving zijn wel mensen die door de maatschappij aan de kant worden gezet, omdat zij een losbandig en zondig leven leiden. Het is een natuurlijke zaak dat zij aan de kant worden geschoven. Maar het navolgen van Christus brengt ons ertoe om te proberen hen te winnen. Elke ziel is kostbaar, want Christus stierf voor hen. Men zegt dat een gerespecteerd dienaar van Christus in versleten kleren rondliep en dat hij in de achterbuurten van één van de grote steden woonde om enkele van die mensen van arme schepselen tot de Here Jezus te brengen.
  5. **hen die door het noodlot zijn getroffen:** er is vrijwel geen samenleving zonder gezinnen, die getroffen zijn door moeilijkheden en tegenslagen. De gelovige moet deze omstandigheden aangrijpen om de mensen te helpen die zijn getroffen door brand, diefstal, een plotselinge gebeurtenis of de dood.
  6. **het eigen gezin:** wanneer men probeert goed te doen voor anderen, moet men niet het belang van het eigen gezin over het hoofd zien. We hebben de opdracht om onze ouders te eren en daarmee hebben we dus altijd een taak ten opzichte van onze familie. We moeten voortdurend aandacht schenken aan deze verantwoordelijkheden. Het is een slecht getuigenis, wanneer we ons voor hen die buiten staan gedragen als een heilige, en in ons eigen gezin als een ongeloovige leven (1 Timotheüs 5:8). Denk ook aan Psalm 101:2 "Ik wandel in oprechtheid mijns harten in mijn huis".
- De hiervoor genoemde groepen die het past om goede werken te beto-

- ١ **المرضى:** ماذا يمكننا أن نعمل لأولئك الذين أقعدهم المرض؟ يمكننا أن ننعشهم بزياراتنا وتقديم الفاكهة وإعطائهم كتب مفيدة للمطالعة وقراءة فصل من الكتاب لهم مع صلاة قصيرة- هذه أساليب ممتازة للاتصال بغير المخلصين وتشجيع المؤمنين.
- ٢ **المسنون:** يقدر المسنون قلبيا أعمال الإحسان لهم لا سيما إذا جاءت من الأحداث، كنقلهم في سيارة أو دعوتهم لتناول الطعام أو إرسال بطاقة تهنئة لهم في مناسبات خاصة- هذه أساليب عملية لإظهار حياة المسيح فينا.
- ٣ **الفقراء:** إن معرفة بسيطة في الكتاب المقدس تكفي إعلامنا ما للفقراء من نصيب خاص من محبة الله لهم. فالذين يخدمون الفقراء يطوبون، أما الذين يضايقونهم فيعاقبون، أما مساعدتك للفقراء بوسائل مختلفة قد يكسبك قول السيد «نعمًا».
- ٤ **المنبوذون:** يوجد في كل مجتمع تقريبا أناس يتجنبهم الناس، لأنهم يعيشون عيشة الفجور والإثم. فمن الطبيعي اجتناب هؤلاء. أما التمثل بالمسيح، فيدفعنا السعي لربحهم، لأن لكل منهم نفسا ثمينة مات الفادي عنها. يقال أن أحد خدام المسيح الوقورين كان يرتدي ملابس بالية ويسكن في أحياء قذرة في إحدى المدن الكبيرة، ليتمكن من إصلاح بعض هؤلاء المنحطي الأخلاق وتقريبهم إلى الرب يسوع.
- ٥ **منكوبو الكوارث:** يكاد لا يخلو أي مجتمع من عائلات أصيبت بالضيق والمصائب. فينبغي أن يغتنم المؤمن ظروفًا كهذه لمساعدة أولئك الذين نكبوا بالحريق أو السرقة أو حادث طارئ، أو موت.
- ٦ **العائلة الخاصة:** ينبغي للإنسان عند محاولته الإحسان للآخرين أن لا يهمل شأن عائلته الخاصة، فلدينا وصية بإكرام والدينا. كما أن هنالك دائما عملا نعمله لبيتنا. فينبغي أن نهتم بالمواظبة على هذه المسئوليات. فمما يشوه الشهادة أن تتصرف كقديس أمام الذين في الخارج، وتعيش كغير المؤمن في بيتك (١ تيموثاوس ٥: ٨). وكما في المزمور ١٠: ١ و٢. «اسلك في كمال قلبي في وسط بيتي».

nen, dienen slechts als voorbeeld. Het is ook mogelijk om vele anderen te bedenken, die u aan de voorgaande zou kunnen toevoegen.

Als u probeert na te komen wat hiervoor werd besproken, zoals dat ook moet, dan zult u bemerken dat de volgende regels in de praktijk van toepassing zijn:

1. Probeer dagelijks iets goeds te doen. Vraag de Heer dat Hij u gelegenheden en kansen geeft.
2. Zoek naar werk dat gedaan moet worden en voer het uit. Er gaat een verhaal over een werkgever die sollicitanten ontving. Hij legde een prop papier in de gang waar zij doorheen zouden lopen. Zes van hen gingen eraan voorbij, maar de zevende raapte hem op en deed hem in de prullebak. Aan hem werd de baan gegeven.
3. Wanneer u zich gedrongen voelt om een goede daad te doen, verzuim dan nooit die ook te doen. Volg het advies op dat door Maria, de moeder van Jezus, werd gegeven: "Wat Hij u ook zegt, doet dat!" (Johannes 2:5). Denk ook aan de belangrijke waarschuwing van de apostel Jacobus: "Als iemand dan weet goed te doen en het niet doet, is het hem tot zonde" (Jacobus 4:17).
4. Doe uw goede werken zoveel mogelijk in stilte en in het verborgene (Matthéüs 6:24). Het is niet belangrijk dat de mensen u prijzen, maar dat u van de Heer goedkeuring ontvangt.
5. Doe goed aan hen die u niet kunnen belonen (Lucas 14:12-14). De hand van God is groter dan de handen van mensen, en zijn beloning groter dan die van hen.
6. Doe goed aan hen die u haten en u verdrukken (Romeinen 12:20). Over één van de grootste mannen van GOD werd gezegd: "Het beste middel om toegang te krijgen tot zijn vriendelijkheid is door ruw tegen hem te zijn". Hij had echt geleerd om de voetsporen van zijn Verlosser te volgen. Men vertelt van een soldaat die in de oorlog wreed werd behandeld vanwege zijn openlijke getuigenis van Christus. Terwijl hij op een nacht aan het bidden was, gooide een sergeant zijn met modder besmeurde schoenen naar hem toe. De soldaat sprak hem hier niet op aan, maar ging door met bidden. 's Morgens vond de sergeant zijn schoenen naast zijn bed en zij waren blinkend schoon. Hij was hierdoor erg ontroerd. Nog diezelfde dag werd ook hij behouden.
7. Gebruik al uw gaven (Prediker 9:10). Immers naald en draad, of pen en inkt in de hand van een toegewijde gelovige leiden tot grote wer-

لقد ذكرت الطبقات ذكرها التي يجوز الإحسان إليها على سبيل المثال فقط. إذ يمكنك أن تفكر بأخرين كثيرين وتضيفهم إلى من تقدم ذكرهم.

وفي محاولتك القيام بما سبق ذكره كما يجب تجد القواعد التالية قابلة التطبيق عمليا:

- ١ حاول أن تعمل إحسانا يوميا. اطلب من الرب أن يعطيك الفرص والمناسبات.
  - ٢ فتش عن العمل الواجب واعمله. يقال أن مدير عمل كان يقابل طالبي الخدمة بوضع قضاة مفتتة على أرض المشى الذي كان ينبغي أن يمشوا عليه. فمر عنها أشخاص ستة منهم، أما السابع فالتقطها وألقاها في سلة المهملات فكان هو الذي أعطي الوظيفة.
  - ٣ إذا شعرت بدافع لتعمل عملا صالحا فلا تهمله البتة. واتبع مشورة مريم أم يسوع «مهما قال لكم فافعلوه» يوحنا ٢:٥. وتذكر تحذير الرسول يعقوب الهام «فمن يعرف أن يعمل حسنا ولا يعمل فذلك خطية له» (يعقوب ٤:١٧).
  - ٤ اعمل أعمالك الصالحة بقدر ما تستطيع من الهدوء والكتمان (متى ٦:٢٤). فليس المهم أن يمدحك الناس بل أن تلقى استحسان الرب.
  - ٥ أحسن إلى الذين لا يستطيعون أن يكافئوك (لوقا ١٤:١٢، ١٤). فإن يد الله أعظم من يد البشر ومكافأته أعظم من مكافأاتهم.
  - ٦ أحسن إلى الذين يبغضونك ويضطهدونك (رومية ١٢:٢٠). قيل عن أحد رجال الله العظماء «أن أوثق وسيلة للحصول على إحسان منه هي بإظهار الفظاظة له». فقد تعلم حقا أن تقتفي آثار المخلص.
- ويحكى أن جنديا عومل بقساوة أثناء الحرب بسبب شهادته العلنية للمسيح، فبينما كان يصلي ذات ليلة قذفه شاويش بحذائه الملطخ بالأوحال فلم يفه الجندي بكلمة بل استمر يصلي. وفي الصباح وجد الشاويش حذائه بجانب سريره نظيفا «ملمعا» فتأثر وخلص ذلك اليوم عينه.

ken voor GOD. Ieder van ons kan iets voor de Heer doen (Handelingen 9:36-39).

8. Doe alles in de naam van de Heer (Colossenzen 3:17). Gebruik iedere geschikte gelegenheid als een kans om te spreken van uw Meester, zelfs als u koopt of verkoopt, ja, bij al uw dagelijkse activiteiten.

Laat de beloning u niet ontgaan van wat u voor anderen kunt doen. U krijgt daar niet slechts hetzelfde voor terug, maar het loon voor wat u deed zal overvloedig zijn. Er gaat een verhaal over een jongen die op een dag een portemonnee met munten vond ter waarde van 200 dinar. Hij begon bij zichzelf te denken of hij de portemonnee aan de eigenaar zou terug geven of dat hij hem zou houden. Tenslotte besloot hij hem aan de eigenaar terug te geven. Hij liep naar een deftig huis, belde aan en overhandigde de portemonnee aan de eigenaar die hem met een hartelijk woord van dank aannam. Maar hoe groot was verbazing en de blijdschap van de jongen toen hij voor zijn trouw werd beloond, namelijk niet met een klein deel ervan of met hetzelfde bedrag, maar met een bedrag dat was verdubbeld, namelijk 400 dinar. Nooit had de jongen spijt van wat hij had gedaan. Zo zult u ook geen spijt hebben als u zichzelf eraan went om goede daden te doen.

*“Leef voor de ander, als u wilt leven naar de Bijbel.
O, wat zult u huilen, als u het voor uzelf houdt,
want dan zult u, hoewel niet verwacht, ellende ontmoeten”*

en ook:

*“Maar als u niet leeft, naar de woorden van de Bijbel,
zult u zich schamen, voor al die mensen,
en is er voor u geen Middelaar.
Daarom leef voor de ander, in de naam van Jezus.”*

٧ استعمل جميع مواهبك (جامعة ٩: ١٠). إن إبرة وخطاً وقلماً ومداداً في يد مؤمن
غير تؤدي أعمالاً عظيمة لله. فكل منا يستطيع أن يعمل عملاً للرب (أعمال
٩: ٣٦، ٣٩).

٨ اعمل كل شيء باسم الرب (كولوسي ٣: ١٧). استعمل كل مناسبة كفرصة تقول
فيها كلمة لأجل سيدك حتى في البيع والشراء والمعاملات اليومية.

لا يضيع أجر شيء مما تعمله للآخرين. إنك لا تتعرض بالمثل فقط بل يزيد الأجر عما
عملت. يحكى أن ولداً وجد مرة حافظة نقود فيها ٢٠٠ دينار، فأخذ يفكر في نفسه
هل يرد الحافظة إلى صاحبها أم يحتفظ بها؟ وأخيراً قرأه على ردها. فسار إلى منزل
فخم وقرع الجرس وسلم الحافظة لصاحبها الذي تسلمها بالشكر الجزيل. وما كان
أشد دهشة الولد وفرحه عندما كوفئ على أمانته بجزء صغير منه ولا بذات المبلغ بل
بالمبلغ مضاعفاً أي ٤٠٠ دينار. فلم يندم على ما عمله قط. وكذلك أنت لن تندم إذا
عودت نفسك على الأعمال الصالحة.

أردت اتباعاً لنص الكتاب
خلافاً لك تلق العذاب

حياتك فلتكن للغير إن
فإن أنت يا صاح بددتها

وأيضاً:

سينتابك الخزي والجوع
إذا عشت باسم يسوع

إذا لم تعش حسب قول الكتاب
وما من سبيل إلى شافع

DAGELIJKSE STILLE TIJD MET GOD

Tijdens zijn verzoeking in de woestijn heeft de Heer Jezus Christus een groot en erg belangrijk beginsel vastgelegd. Toen de verleider Hem vroeg om van stenen brood te maken om zijn ergste honger te verlichten, antwoordde Hij hem: niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle Woord dat uit de mond van GOD uitgaat” (Matthëüs 4:4). Anders gezegd, het leven moet niet alleen gebaseerd zijn op het verkrijgen van natuurlijk voedsel zoals brood, vlees, groente enzovoorts, maar men moet ook gevoed worden met geestelijk voedsel: “ieder Woord dat uit de mond van GOD uitgaat”.

De Bijbel is het geestelijk voedsel van de gelovige. Daarom moet elke toegewijde en gewetensvolle gelovige een bepaald deel van iedere dag vastleggen om daarin de Bijbel, als het brood van GOD te “eten”.

De speciale tijd voor dat doel noemt men wel “de dagelijkse stille tijd”. Deze bedraagt gewoonlijk minstens een halfuur ‘s ochtends wanneer de ziel door middel van het Woord van GOD gemeenschap heeft met Hem. Deze tijd is beslist nodig en van zeer groot belang. Waarom?

1. Omdat Christus daarin aanwezig is.

Iemand heeft eens gezegd:

“Ik geloof dat Christus op mij wacht, wanneer ik mij klaarmaak voor de ontmoeting met mijn Redder in de dagelijkse stille tijd (=het zich richten op GOD door middel van zijn Woord en door gebed). Tussen Hem en mij bestaat immers een afspraak, dus verwacht Hij mij iedere morgen op de plaats waar wij de ontmoeting hebben”.

Het gebeurt maar al te vaak dat de mens ‘s ochtends Zijn Redder die hem verwacht, teleurstelt door niet met Hem samen te komen. Maar als u naar Hem toe gaat en bij uzelf zegt: “Mijn Heer wacht op mij. Hij is hier”, dan wordt het heel anders. Het is niet belangrijk hoe onze gevoelens zijn wanneer Hij werkelijk aanwezig is. Ga dus rustig zitten en spreek uw vaste geloof uit dat Hij aanwezig is.

الاختلاء اليومي مع الله

وضع الرب يسوع خلال تجربته في البرية مبدأً عظيم الأهمية جداً، فإنه عندما طلب إليه المجرّب أن يعمل من الحجارة خبزاً ليخفف من حدة جوعه، أجابه «ليس بالخبز وحده يحيا الإنسان بل بكل كلمة تخرج من فم الله» (متى ٤: ٤).
وبعبارة أخرى ينبغي أن لا تتوقف حياة الإنسان على تناول الطعام الطبيعي فقط كالخبز واللحم والخضروات، بل ينبغي أن يتغذى أيضاً بالطعام الروحي - أي «كل كلمة تخرج من فم الله».

فالكتاب المقدس هو طعام المؤمن الروحي، ولذلك ينبغي لكل مؤمن غيور حي الضمير، أن يقضي جزءاً معيناً من كل يوم يتغذى فيه بالكتاب المقدس كخبز الله. وقد دعي الوقت المعين لهذا الغرض «الاختلاء اليومي». ويكون عادة لا أقل من نصف ساعة في الصباح عندما تشترك النفس مع الله بواسطة كلمته. إنه وقت بالغ الضرورة، عظيم الأهمية جداً، ولماذا؟

١ لأن المسيح يكون حاضراً فيه.

قال أحدهم:

«أومن بأنني عندما أذهب لمقابلة مخلصي في وقت التأمل اليومي المعين، أنه يكون بانتظاري لأن بيني وبينه موعداً. إنه بانتظاري كل صباح في مكان اللقاء».

وفي كثير من أوقات الصباح يخيب الإنسان أمل المخلص بعدم اجتماعه معه. ولكن إن كنت تذهب إليه وأنت تقول في نفسك «أن ربي ينتظر لقائي، إنه هنا». فالفرق جسيم. ليس المهم كيف يكون شعورنا ما دام الله حاضراً بالفعل. فاجلس إذا بهدوء وصرح بيقين الإيمان أنه حاضر.

2. Omdat uw geestelijk leven zonder Hem afsterft.

Iemand anders heeft eens gezegd: *“Ik zeg op elke plaats en aan ieder mens dat hij moet volharden om met GOD gemeenschap te hebben, want anders sterft de ziel. U moet met GOD wandelen, anders zal de satan een loopje nemen met u. U dient te groeien in de genade, anders gaat uw ziel verloren. U kunt dit alleen doen als u een speciaal deel van uw tijd aan dit doel wijdt”*.

3. Tenslotte: Alleen op deze manier kunt u een gelukkig mens worden.

George Müller, een heel bekende gelovige, heeft gezegd: *“Het heeft de Heer verblijd om mij een waarheid te leren, waarvan de betekenis mij is bijgebleven over een periode van meer dan veertien jaar. Het belangrijkste was dat ik steeds duidelijker dan voorheen inzag, dat mijn grootste voorbereidende werk hierin gelegen moest zijn, om mij dagelijks volhardend op Hem te richten, zodat mijn ziel gelukkig wordt in de Heer. Het eerste waar ik me mee moet bezighouden is niet, hoeveel ik voor de Heer kan doen, maar hoe mijn ziel verblijd en gelukkig kan worden en hoe mijn inwendige mens zich kan voeden en verkwikt kan worden”*. Het is duidelijk dat de dagelijkse stille tijd met GOD niet alleen studie van het Woord is. Tijdens de studie probeer ik de betekenis van woorden vast te stellen, en om hoofdstukken en boeken te analyseren. Maar in mijn dagelijkse aanbidding probeer ik stil te zijn voor de Heer, zodat Hij door zijn Woord, tot mij kan spreken.

Wat betreft de werkwijze willen we graag enkele suggesties geven:

- **Begin met gebed.** Probeer het werk van die dag en alles wat gedaan moet worden te vergeten. Wees stil en geef uw leven over in de hand van GOD (Psalm 5:4 en 141:2).
- **Kies een kort hoofdstuk uit de Bijbel.** Soms is het nodig om een leesrooster te nemen voor het lezen van de Bijbel in plaats dat u net zoals het uitkomt dagelijks zo maar een hoofdstuk kiest.
- **Lees aandachtig en nauwkeurig en denk erover na.** George Müller schreef in dit opzicht de volgende uitspraak op: *“Ik zag dat het belangrijkste wat ik moest doen, was: mijn ziel terug te doen keren tot het lezen van het Woord van GOD en dat te onderzoeken, opdat mijn hart daardoor zou worden getroost, bemoedigd, gewaar-schuw, vermaand en onderwezen. Door middel van het Woord van GOD en het nauwlettend lezen daarvan kan het hart werkelijk gemeenschap hebben met de Heer”* (Psalm 19:15).

٢ لأن حياتك الروحية تذبذب بدونه.

قال آخر: «وأقول في كل مكان ولكل إنسان ينبغي أن تواظب على الشركة مع الله، وإلا فإن نفسك تموت. ينبغي أن تسير مع الله وإلا فالشيطان يسير معك - ينبغي أن تنمو في النعمة وإلا فأنت تخسر نفسك، ولا تستطيع أن تعمل هذا إلا بتعيين جزء خاص من وقتك لهذا الغرض».

٣ وأخيرا بهذه الطريقة فقط تستطيع أن تكون نفسك سعيدة.

قال جورج مولر، رجل الإيمان الشهير: «لقد سر الرب بأن يعلمني حقيقة لم أفقد فائدتها مدة تزيد على أربعة عشر سنة. والمهم هو أنني رأيت بأكثر وضوح من ذي قبل أن أول عمل عظيم تمهيدي ينبغي أن أواظب عليه يوميا، هو أن أجعل نفسي سعيدة في الرب. ولم يكن أول ما اهتمت به هو كم أستطيع أن أخدم الرب، بل كيف أستطيع أن أجعل نفسي في حالة سعيدة، وكيف يستطيع إنساني الباطن أن يتغذى ويتعشى». ومن الواضح، أن وقت الاختلاء اليومي مع الله ليس مجرد درس الكلمة، ففي هذا الدرس أحاول تعيين المعاني مع الله وتحليل الكلمات والفصول والأسفار. أما في تعبداتي اليومية فأني أحاول أن أكون هادئا أمام الرب حتى أستطيع أن يكلمني بواسطة كلمته.

وفيما يختص بالأسلوب العملي، نود أن نقدم بعض النصائح:

- **ابدأ الصلاة.** حاول أن تنسى عمل ذلك اليوم وكل ما ينبغي عمله. اجلس بهدوء وسلم حياتك ليد الله (مزمور ٣:٥ و ١٤١:٢).
- **اختر فصلا من فصول الكتاب المقدس.** قد تحتاج إلى اتخاذ خطة منظمة لقراءة الكتاب بدلا من اختيار فصول كيفما أتفق يوميا.
- **اقرأ بتفكير واهتمام وتأمل.** كتب جورج مولر، بهذا الصدد يقول: «رأيت أن أهم ما ينبغي أن أعمله هو أن أعود نفسي على قراءة كلمة الله والتأمل فيها لكي يتعزى بهذا قلبي، ويتشجع ويتبكت ويتعلم ويستطيع بواسطة كلمة الله والتأمل فيها أن يشترك حقا مع الرب» (مزمور ١٩:١٤).

- **Zorg ervoor dat u het Woord goed begrijpt, zodat het mogelijk is voor GOD om daardoor tot u te spreken.** Iemand zei eens: “Wat mij veelal helpt om me het Woord van GOD eigen te maken, is om stil te zitten en mijn gehele wezen open te stellen voor de heerschappij van de Geest van GOD en Hem te zeggen dat ik wil dat alle barrières voor mijn geestelijke groei worden weggenomen en dat ik van dag tot dag de toewijding van mijn leven aan GOD vernieuw - mijn tijd, mijn gaven, mijn wil en alles wat ik bezit”. George Müller heeft gezegd: “Ik heb ontdekt dat ten gevolge van enkele minuten van dagelijkse aandacht (voor het Woord van GOD), mijn ziel er bijna onveranderlijk en geleidelijk toe wordt gebracht om zonde te belijden, om GOD te danken of de Verlosser om voorspraak vragen, of bij GOD te smeken. Hoewel ik mijn ziel niet tot het gebed breng, maar tot het onderzoeken van het Woord van GOD, leidt dat mij toch snel tot het gebed of tot smeking. Nadat ik zo een tijd heb doorgebracht en mijn zonden heb beleden of mijn Verlosser om voorspraak te vragen of tot GOD ben gegaan met smekingen of dankzegging, keer ik terug en ga door met het lezen van de volgende woorden of verzen en steeds schakel ik daarbij weer over tot bidden voor mijzelf of voor anderen naardat het Woord dat nodig maakt. Daarbij houd ik voortdurend in het oog dat het doel van mijn stille tijd het voeden van mijn ziel is”.
- **Schrijf uw gedachten op in een notitieboekje.** De Heer zal u veel kostbare beloften schenken die u niet moet vergeten.
- **Deel met anderen vanuit uw dagelijkse stille tijd.** Dat zal de lessen vast in uw verstand prenten en het geeft anderen een kans om met u te delen in de zegen (Maleachi 3:16).

Het vaststellen van deze dagelijkse tijd en die precies aan te houden, is niet gemakkelijk in het leven van de echte gelovige, omdat hij veel obstakels zal tegenkomen, zoals:

1. **de druk van de levensomstandigheden op deze tijd.** De vele eisen van het leven zetten ons onder druk en wij laten ons er vaak door meeslepen, zodanig dat we het Woord van GOD erdoor verwaarlozen (Lucas 21:34).
2. **een gebrek aan discipline.** Wanneer we 's ochtends wakker worden, voelen we ons nog lui en neerslachtig. We komen in verleiding door-

تفهمه جيدا لتمكن الله من أن يكلمك بواسطته. قال أحدهم: «إن ما يساعد كثيرا في الاستفادة من كلمة الله هو الجلوس بهدوء وفتح كل نافذة في كياني لسيطرة روح الله علي وإخباره أنني أريد إزالة جميع الحواجز والموانع لنموي الروحي، وأن أقوم يوما فيوما بتجديد تكريس حياتي لله - وقتي ومواهبتي وإرادتي وجميع ما أملكه». وقال جورج مولر: «إن النتيجة التي وجدت أنها تكاد لا تتغير، هي أنه بعد بضع دقائق من وقت التأمل اليومي كانت نفسي تتدرج على الاعتراف بإثمها أو تقديم الشكر لله أو طلب شفاعته المخلص أو الابتهاال إلى الله، حتى مع أنني لم أحمل نفسي على الصلاة، بل على التأمل في كلمة الله، إلا أن ذلك تحول بسرعة إلى الصلاة أو الطلبة. وبعد أن أقضي وقتا وأعترف بإثمي أو أطلب شفاعته مخلصي أو أبتهل إلى الله أو أقدم الشكر له أعود وأتقدم لقراءة الكلمات أو الآية التالية محولا كل ذلك إلى طلبات لنفسي أو للآخرين كما تتطلب الكلمة واضعا نصب عيني على الدوام، أن هدف تأملاتي هو لغاية نفسي».

• **دون أفكارك في مفكرة.** وسيعطيك الرب كثيرا من المواد الثمينة، التي ينبغي أن لا تنساها.

• **أشرك آخرين في تأملاتك اليومية،** فذلك مما يزيد الدروس في ذهنك ويعطي الآخرين فرصة لمشاركتك في البركة (ملاخي 3: ١٦).

إنّ تعيين هذا الوقت اليومي، والمحافظة عليه بدقة ليس بالنظام السهل في حياة المؤمن الحقيقي، لأنه سيجد موانع كثيرة منها:

١ **تزامم متطلبات الحياة في هذه الأوقات.** إن كثرة متطلبات الحياة ترحمنا ونحن توافقون كثيرا للسعي بها حتى أننا كثيرا ما نهمل الكلمة لأجلها (لوقا ١٤: ٣٤).

٢ **عدم التنظيم.** «نستيقظ صباحا ونحن نشعر بالكسل والكآبة، فالرغبة في الاسترسال وفي النوم تغرينا، فنخرج عن جادة التعبد «أما الروح فنشيط وأما الجسد فضعيف» (متى ٢٦: ٤١).

dat we verlangen uit te slapen en wij worden afgeleid van de ernst van de stille tijd. “de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak” (Matthéüs 26:41).

3. **het afdwalen van onze gedachten.** Flarden van gedachten dwarren snel door onze geest zodat het moeilijk voor ons is om die onder controle te krijgen.
4. **lezen zonder dat we het begrijpen.** Het is al heel moeilijk om een Bijbelhoofdstuk nauwkeurig te bestuderen, maar als u niet begrijpt is het bijna onmogelijk. Daarom achten wij het nuttig om een goed commentaar aan te schaffen, waarop u bij moeilijke gedeelten kunt terugvallen.

Wanneer het u mogelijk is gebleken om met hulp van GOD deze hindernissen te overwinnen en dagelijks een tijd vast te leggen om uw ziel met het Woord van GOD te voeden, dan zult u een nuttig instrument zijn voor GOD en zeker zijn van meer en meer geluk in het diepst van uw hart. Anderen kunnen weten dat u met Jezus leeft (Handelingen 4:13), ook al weet u zelf niet dat uw aangezicht glanst (Exodus 34:29).

LES 6

DE VRUCHT VAN DE GEEST

Opmerking: bij deze les is het nodig om Galaten 5:22 en 23 uit het hoofd te leren. In de bijbehorende toets zal uw vaardigheid worden getoetst in het opzeggen van deze belangrijke verzen.

De vermaarde Schotse schrijver Henry Drummond heeft eens geschreven: “Het enige in de wereld dat onze aandacht verdient, is gelijkvormig aan Christus te worden. Dit is iets dat iedere andere menselijke ambitie tot dwaasheid maakt en alle grote wereldse daden tot ijdelheid bestempelt”.

Het behoort tot het werk van de Heilige Geest om Christus in iedere lovige “gestalte te geven”. Wanneer Christus de algehele heerschappij

٣ تشنت الذهن. إن شتى الأفكار تدور في أذهاننا حتى أنه يتعذر حصرها.

٤ القراءة دون فهم. إنه من الصعب، بل يكاد يتعذر التأمل في فصل من الكتاب المقدس إذا كنت لا تفهمه، ولذلك نحبذ اقتناء كتاب تفسير مفيد للرجوع إليه في الفصول الصعبة.

فإن استطعت بمعونة الله أن تتغلب على هذه الموانع وتمكنت يومياً من تعيين وقت لتغذية نفسك بكلمة الله، فإنك تكون إناء نافعاً لله ومؤمناً أكثر سعادة في قرارة نفسك. ويستطيع الآخرون أن يعرفوا أنك كنت مع يسوع (أعمال ٤: ٣١)، وإن كنت لا تعلم أن وجهك صار يلمع (خروج ٣٤: ٢٩).

الدرس السادس

ثمر الروح

ملاحظة: بصدد هذا الدرس يطلب منك استظهار (غلاطية ٥: ٢٢، ٢٣) وفي الاختبار المرفق به ستمتحن مقدرتك على تلاوة هذه الآيات الهامة.

كتب مرة هنري درموند الكاتب الاسكتلندي الشهير يقول: «إن الأمر الوحيد في العالم الذي يستحق الاهتمام به، هو أننا نصير مشابهيين للمسيح. فهو الأمر الذي يحسب أمامه كل مطمح آخر للإنسان جهالة وتعد جميع الأعمال العالمية عبثاً».

من أعمال الروح القدس، أن يصور المسيح في كل مؤمن. فعندما يعطى يسوع السلطة المطلقة علينا. فإنه ينمي فينا فضائل معينة أو نعما تعرف «بثمر الروح». فكما تحمل

over ons krijgt, dan brengt Hij in ons bepaalde deugden (moreel hoogstaande eigenschappen) of genadegaven tot ontwikkeling die we kennen als de vrucht van de Geest. Zoals de takken vruchten dragen doordat zij het leven en de voeding van de wijnstok doorgeven, zo dragen de gelovigen, door in Christus te blijven, de volgende vruchten (Johannes 15:5):

1. **Liefde.** De beste karakteristiek van liefde vinden we in 1 Corintiërs 13. De liefde is volmaakt verschenen in onze Heer Jezus Christus. Hierdoor kunt u het woord "liefde" in 1 Corintiërs 13:4-8 vervangen door "Christus" en het genoemde stuk zal erg mooi zijn om te lezen. Om zelf te ontdekken of u werkelijk door liefde gekenmerkt wordt, moet u uw naam invullen in plaats van het woord "liefde" in de voorgaande verzen. Let u op hoe dat klinkt. Het meest verheven voorbeeld van liefde werd geopenbaard aan het kruis op Golgotha, waar de Heilige Zoon van GOD, die geen zonde kende, stierf voor een opstandige wereld en voor verstokte zondaren. "Er is geen liefde die het kan opnemen tegen de liefde van Christus". De vrucht van de Geest is ook zichtbaar geworden in het leven van de apostel Paulus, toen hij schreef aan de Corintiërs: "Ik voor mij zal zeer graag offers brengen, ja, mijzelf opofferen voor uw zielen. Ontvang ik soms minder liefde naarmate ik u meer lief heb?" (2 Corintiërs 12:15).
2. **Blijdschap.** Het gaat hier niet om gekunstelde vriendelijkheid of om een veranderlijke geestesgesteldheid, maar om een vaste gemoedsgesteldheid die blij is door GOD en zijn werken (Filippenzen 4:4). Hoewel de Heer Jezus een man van smarten was, kende Hij toch werkelijke blijdschap op ieder moment van zijn leven, zowel in heden als in toekomst. Wat het heden aangaat, kon Hij zeggen: "Mijn spijze is de wil te doen van Hem die Mij heeft gezonden en Zijn werk te volbrengen" (Johannes 4:34). En wat de toekomst betreft, daarover staat geschreven: "Die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon van GOD" (Hebreeën 12:2). Er was ook blijdschap in het hart van Paulus en Silas toen zij in Filippi gevangen zaten: "Maar omstreeks middernacht baden Paulus en Silas en zongen tot lof van GOD en de gevangenen luisterden naar hen" (Handelingen 16:25).

الأغصان ، الأثمار باستمدادها الحياة والغذاء من الكرم ، هكذا يحمل المؤمنون ثبوتهم في المسيح الثمر التالي (يوحنا ١٥:٥).

١ المحبة. نجد تعريف للمحبة في ١ كورنثوس ١٣. لقد ظهرت المحبة كاملة في ربنا يسوع المسيح. وهكذا يمكنك إبدال كلمة «محبة» بـ «المسيح» في ١ كورنثوس ١٣:٨، فتكون قراءة القطعة المذكورة جميلة جدا. فلنختبر نفسك، إذا كنت حقا متصفا بالمحبة، ضع اسمك بدل كلمة «محبة» في الأعداد السابقة، وأنظر كيف يكون وقعها. لقد ظهر المثال السامي للمحبة على صليب الجلجثة، حيث مات ابن الله القدوس، الذي لم يعرف خطية في عالم متمرّد وخطاة مزدريين. «فما من محبة تباري محبة المسيح». وقد ظهر ثمر الروح في حياة الرسول بولس عندما استطاع أن يكتب لأهل كورنثوس «وأما أنا فبكل سرور أنفق وأنفق لأجل أنفسكم وأن كنتُ كلما أحبكم أكثر أحب أقل» (٢ كورنثوس ١٢:١٥).

٢ الفرح. لا يشير هذا إلى رقة عواطف مصطنعة وخفة روح طائشة، بل إلى قناعة ورضى راسخين في الله وفي أعماله (فيلبي ٤:٤). فمع أن الرب يسوع كان رجل أحزان، فقد كان له فرح حقيقي في كل لحظة من حياته - في الحاضر والمستقبل. أما فيما يختص بالحاضر، فإنه استطاع أن يقول: «طعامي أن أعمل مشيئة الذي أرسلني وأتم عمله» (يوحنا ٤:٤:٣). وأما فيما يختص بالمستقبل، فمكتوب عنه «الذي من أجل السرور الموضوع أمامه احتمل الصليب مستهينا بالخزي فجلس عن يمين عرش الله» (عبرانيين ١٢:٢). وكان فرح في قلبي بولس وسيلا عندما كانا مسجونين في فيلبي «ونحو نصف الليل كان بولس وسيلا يصليان ويسبحان الله والمسجونون يسمعونهما» (أعمال ١٦:٢٥).

3. **Vrede.** Dit is de innerlijke rust en kalmte die de ziel die op GOD vertrouwt, overwinning geeft op de omstandigheden en doet zien dat GOD alles bestuurt, voor hem zorgt en een plan voor hem heeft (Lucas 8:22-25). Terwijl de boot heen en weer werd geslingerd door de golven en de discipelen in grote paniek waren en hun toestand kritiek werd, sliep de Heer Jezus rustig. Ook wij moeten ons verheugen in deze vrede van Christus, zoals Hij toen Hij als mens in deze wereld was zich er ook in verheugd heeft (Colossenzen 3:15). Deze vrede van Hem was ook beloofd aan allen die standvastig op de Heer vertrouwden (Jesaja 26:3). De Geest van GOD streeft ernaar om deze vrede in al de kinderen van GOD tot ontplooiing te brengen. We moeten eraan toevoegen, dat vrede hier ook betekent: harmonieuze relaties van de gelovige met allen die met hem in contact zijn, vooral met zijn broeders in Christus.
4. **Lankmoedigheid.** Dit betekent geduld, waardoor de gelovige moeilijkheden kan verdragen zonder te klagen. Hij kan het ook verdragen als men hem verkeerd behandelt, zonder dat hij hetzelfde terug doet. En als hij zwart gemaakt wordt, wordt hij niet kwaad (Efeziërs 4:2). De lankmoedigheid van de Zoon van GOD stelde Hem in staat om aan het kruis te zeggen: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen" (Lucas 23:34). Het geduld van Job in het Oude Testament staat spreekwoordelijk bekend als een duidelijke deugd in het leven van de gelovige (Jacobus 5:11).
5. **Vriendelijkheid.** We worden herinnerd aan de vriendelijkheid van de Heer Jezus, toen zijn discipelen de moeders probeerden te weerhouden om hun kinderen bij Hem te brengen, waarop Hij zei: "Laat de kinderen tot Mij komen en verhindert hen niet want voor hen is het Koninkrijk der hemelen (Marcus 10:14). Christus was altijd hoffelijk in de omgang, mild van geest, vriendelijk in zijn spreken en tegemoetkomend voor allen. In wereldse kringen wordt dit kenmerk vaak als zwakheid beschouwd, maar voor de gelovige is het een kenmerk van grootheid (Psalm 18:36 en Efeziërs 4:32).
6. **Goedheid.** Uit het verhaal van de barmhartige Samaritaan hebben we geleerd wat goedheid is (Lucas 10:30-35). Het is: goed doen aan anderen in de naam van Christus. Het is gunst bewijzen aan hen die niet in staat zijn om iets voor u terug te doen. Het wil zeggen dat u leeft om anderen te dienen naar wat zij nodig hebben.
7. **Geloof.** Dit woord heeft vele betekenissen:
  - a. het geloof in GOD, het rustige vaste vertrouwen in de liefdevolle

٣ السلام. هو الهدوء ورباطة الجأش الباطنيان اللذان يمكنان النفس الواثقة بالله أن تتغلب على الظروف، فترى أن الله هو الذي يسمح بكل شيء ويعده ويدبره (فيلبي ٤:٧). ويعطينا المخلص صورة جميلة للسلام في لوقا ٨:٢٢-٢٥. فبينما كانت السفينة تتقاذفها الأمواج والتلاميذ في دعر عظيم وحالة عصبية مؤلمة، كان الرب يسوع نائما مطمئنا. ينبغي أن تتمتع بسلام المسيح هذا الذي تمتع به هو كإنسان في هذا العالم (كولوسي ٣:١٥). وسلامه هذا موعود به جميع ذوي الرأي الممكن في الرب (إشعياء ٣٦:٣). ويجتهد روح الله في تنمية هذا السلام في جميع أولاد الله. وينبغي أن نضيف إلى ذلك، أن السلام هنا، لا يعني أيضا العلاقات المنسجمة بين المؤمنين والذين يتصل بهم ولا سيما اخوته في المسيح.

٤ طول أناة. وهذا يعني الصبر أي مقدرة المؤمن على احتمال الضيق بدون تدمير. واحتمال الأذى دون مقابلته بالمثل، وأن يكدر فلا يغضب (أفسس ٤:٢). إن طول أناة الله هي التي مكنته وهو على الصليب من القول: «يا أبتاه اغفر لهم لأنهم لا يعلمون ماذا يفعلون» (لوقا ٢٣:٣٤). وصبر أيوب في العهد القديم، مضرب مثل لهذه الفضيلة الظاهرة في حياة المؤمن (يعقوب ١١:٥).

٥ اللطف. تذكرنا صفة اللطف بالرب يسوع عندما منع تلاميذه، أمهات الأولاد من تقديم أولادهم إليه. فقال: «دعوا الأولاد يأتون إلي ولا تمنعهم لأن لمثل هؤلاء ملكوت الله» (مرقس ١٠:١٤). لقد كان المسيح دائما أنيسا، لين العريكة لطيف الكلام، حلينا مع الجميع. وكثيرا ما يعتبر هذا علامة ضعف في الدوائر العالمية، ولكنه علامة عظمة المؤمن (مزمو ١٨ ٣٥ وأفسس ٤ ٣٢).

٦ الصلاح. تعلمنا قصة السامري الصالح، ما هو الصلاح (لوقا ١٠:٣٠-٣٥). أنه الإحسان للآخرين باسم المسيح. إنه عمل الخير لمن لا يستطيعون مقابلتك بمثله. هو أن تحيا لخدمة الآخرين عند حاجتهم.

٧ الإيمان. تحتل هذه الكلمة عدة معان:

- أ الإيمان بالله، أي الثقة الهادئة الوثيقة في آب سماوي محب (مرقس ١١:٢٢).
- ب الثقة بالآخرين أي الاستعداد لقبول ما هو صالح عنهم والتردد في ما هو طالح.
- ج الإخلاص والأمانة أي الصدق في الكلام والأمانة والاتكال (تيطس ٢:١٠).

hemelse Vader (Marcus 11:22).

- b. het vertrouwen in anderen, de bereidheid om het goede van wat men over anderen vertelt te aanvaarden en terughoudendheid om de slechte dingen die men van hen vertelt te accepteren.
  - c. trouw en betrouwbaarheid ofwel woord houden, eerlijkheid, goede trouw (Titus 2:10).
8. **zachtmoedigheid.** Toen de Heer Jezus zich omgordde en de voeten van zijn discipelen waste, gaf Hij ons een indrukwekkend voorbeeld van zachtmoedigheid, dat wij nooit kunnen vergeten (Johannes 13:1-17). Alle oneindige rijkdommen van God waren tot zijn beschikking, niettemin was Hij werkelijk nederig en vroeg Hij geen voorname plaats voor zichzelf. Ook was Hij niet alleen met zichzelf bezig, Hij nam integendeel de laagste plaats in die men zich maar kan denken.
9. **zelfbeheersing.** Dit heeft te maken met zelfcontrole en is speciaal van toepassing op onze gevoelens en verlangens. We moeten zuiver en rein zijn en niet toegeven aan onze begeerten. We moeten streven naar gematigdheid in dingen die geoorloofd zijn. De gelovige moet weten wat het betekent om een gedisciplineerd leven te leiden. Wanneer we op juiste wijze de krachtbronnen die GOD ons heeft gegeven gebruiken dan moeten wij deze verlangens door de hulp van de Heilige Geest van GOD onder de heerschappij van onze wil brengen en zo zal geen enkele slechte gewoonte ons de baas zijn.

Wijlen Robert Chapman, die een voorbeeld was van het leven door de Geest, was gewoon te zeggen: "als ik zie dat zeer velen Christus prediken en zeer weinigen het leven van Christus leven, dan zal ik het tot mijn levensdoel stellen om Christus te leven". J.N. Darby, de beroemde leraar en Bijbelcommentator zei van deze Chapman: "Hij leeft, zoals ik het onderwijs". Van William Arnot werd gezegd, dat zijn prediking goed was, zijn schrijven nog beter, maar zijn leven het beste!

Bij deze mannen was de vrucht van de Geest in hun leven. Moge de Almachtige God het hoogste wat wij kunnen verlangen, in ons tot werkelijkheid brengen, namelijk dat Christus, de hoop der heerlijkheid, in ons gestalte krijgt, (Galaten 4:19 en 1 Corinthiërs 1:27).

٨ **الوداعة.** عندما تمنطق الرب يسوع وغسل أرجل تلاميذه، أعطانا مثلاً بارزاً للوداعة، لا يمكن أن ننسأه قط (يوحنا ١٣:١-١٧). لقد كان تحت تصرفه جميع موارد الله، غير المحدودة، ومع ذلك فقد كان وديعاً حقاً، فلم يطلب مقاماً لنفسه ولم ينهمك بنفسه بل أخذ أدنى مقام أي مقام (١ تيموثاوس ٦:١١).

٩ **التعفف.** وهذا يشير إلى ضبط النفس وينطبق بنوع خاص على عواطفنا وأهوائنا فينبغي أن نكون عفيفين ونزيهين عن الشهوات، ممارسين الاعتدال حتى في الأمور المشروعة. وينبغي أن يعرف المؤمن معنى الحياة المنظمة. فإن كنا نستعمل بالحق، القوى التي أعطانا إياها الله فينبغي أن نجعلها تحت سيطرة إرادتنا بالاعتماد على روح الله القدوس، فلا تتسلط علينا عادة شريرة.

اعتاد المرحوم «روبرت تشابمان»، الذي كان مثال الحياة الروحية أن يقول: «بما أنني أرى كثيرين جداً يبشرون بالمسيح، وقليلين جداً يحيون حياة المسيح، لذلك سأهدف إلى أن أحيأ حياة المسيح». وقال ج. ن. دربي، المعلم والمفسر الشهير للكتاب المقدس عن تشابمان: «هو يحيا كما أعلم أنا». وقيل عن وليم آرنط، أن تبشيره كان حسناً وكتابته أحسن، ولكن حياته كانت الأحسن.

هؤلاء كانوا رجالاً ظهر ثمر الروح في حياتهم، فليت ما نطمح إليه أن يصور الله القدير فينا المسيح، رجاء المجد (غلاطية ٤:١٩ و ١ كورنثوس ١:٢٧).

HOE GEBRUIKT DE GELOVIGE ZIJN TIJD?

Ieder ding in de wereld heeft zijn eigen prijs. Ook de tijd heeft zijn speciale waarde. De ingenieur weet de waarde van de tijd en de arbeider weet ook goed met zijn tijd om te gaan. Zo moet de gelovige ook het belang inzien van de tijd, die net zo snel gaat als de bliksem. Maar het is een geschenk van GOD wat niet kan worden vervangen. De Heer Jezus heeft in dit opzicht gezegd: “Wij moeten de werken werken van Hem, die Mij gezonden heeft, zolang het dag is; er komt een nacht waarin niemand werken kan” (Johannes 9:4).

1. De waarde van de tijd.

- a. “de tijd is kort” (1 Corinthiërs 7:29).

Er zijn twee manieren om tot de uitspraak te komen dat de tijd kort is. De tijd is kort of vliegt voorbij in relatie tot de spoedige terugkomst van Christus. Als ons hier op aarde weinig tijd rest voor het werk van de Heer, dan moeten we die zo goed mogelijk gebruiken. De tijd is kort in vergelijking met de eeuwigheid. Veel verzen in de Bijbel brengen ons in herinnering dat dit leven erg kort is en dat het spoedig voorbij is. De gelovigen dienen altijd te beseffen dat de tijd een kostbaar bezit is, dat hen voor een korte tijd is toevertrouwd. Wij moeten betrouwbare en wijze rentmeesters zijn in het besteden van onze tijd. In een land waar de lonen en salarissen stijgen, zult u snel de waarde van de tijd leren kennen; maar in een land waar de levensstandaard op een laag niveau staat, heeft de tijd niet altijd die grote betekenis. De tijd is kort, daarom vertegenwoordigt zij een belangrijke waarde.

- b. “de gelegenheid (=de tijd) ten nutte makende” (Efeziërs 5:16 en Colossenzen 4:5). Men heeft deze uitdrukking als volgt uitgelegd: “benut uw kansen zo maximaal mogelijk”. Door een samensteller van een verklarend woordenboek van Griekse woorden van het Nieuwe Testament wordt gezegd: “de gelegenheid (uit)kopen”, ofwel iedere gelegenheid benutten en proberen om van iedere kans het meeste profijt te trekken, omdat het niet mogelijk is om terug te roepen wat voorbij is gegaan. Benut de tijd want het verleden geeft niet terug wat voorbij is. De gelovigen wordt aange-

كيف يستخدم المؤمن وقته؟

لكل شيء قيمته في العالم، وللوقت قيمته الخاصة. فالمهندس يعرف قيمة الوقت والعامل يقدر قيمة الوقت أيضا. هكذا يجب أن يقدر المؤمن أهمية الوقت الذي يمر بسرعة البرق، لكونه هبة الله التي لا تعوض. وقد قال الرب يسوع بهذا الصدد: «ينبغي أن أعمل أعمال الذي أرسلني ما دام نهار. يأتي ليل حين لا يستطيع أحد أن يعمل» (يوحنا 9:4).

١. قيمة الوقت:

أ «الوقت مقصر» (١ كورنثوس ٧:٢٩).

هناك طريقتان يمكننا بواسطتهما اعتبار الوقت مقصر. فالوقت قصير أو مقصر بسبب رجوع المسيح القريب. وما دام لنا وقت قليل باق لخدمة الرب هنا على الأرض، فينبغي أن نستخدمه على أحسن وجه ممكن. إن الوقت قصير بالمقارنة مع الأبدية. وكثير من آيات الكتاب تذكرنا، أن هذه الحياة قصيرة جدا وستزول عن قريب، فينبغي أن يفكر المؤمنون بالوقت دائما، كمتاع ذي قيمة. هم مؤمنون عليه مدة قصيرة، وينبغي أن نكون وكلاء أمناء حكما في إنفاق وقتنا. نعرف قيمة الوقت بسرعة في البلاد التي ترتفع فيها الأجور والرواتب، أما في البلاد التي يكون فيها مستوى المعيشة على قياس أدنى، فلا يكون للوقت فيها دائما أهمية كبيرة. الوقت قصير-ولذلك فهو ذو قيمة وأهمية.

ب «مفتدين الوقت» (أفسس ٥:١٦ و كولوسي ٤:٥).

وقد فسرت هذه العبارة هكذا «استغل فرصك لأقصى حد ممكن». ويقول أحدهم مؤلف تفسير قاموس كلمات العهد الجديد اليونانية ز مشترين الفرصة «أي مستغلين كل فرصة ومحولين كل فرصة لأحسن فائدة، حيث أنه لا يمكن استرداد ما فات منها. فاغتنم الوقت فإن فات فما الماضي يرد ينصح المؤمنون بأن يستخدموا أوقاتهم على أحسن وجه ممكن لأن «الأيام شريرة».

raden om hun gelegenheden zo goed mogelijk te gebruiken want “de dagen zijn kwaad”.

- c. “als water op de aarde uitgegoten” (2 Samuël 14:14). We moeten de tijd zorgvuldig gebruiken, want wij kunnen de dagen als zij voorbij zijn gegaan, niet meer terughalen of doen terugkeren. We moeten de tijd nu goed gebruiken omdat wij haar nooit terugkrijgen.

2. Het gebruik van onze tijd.

Ongeveer een derde deel van de tijd besteden wij aan rust en slaap. De juiste zorg voor ons lichaam en onze geest vereist dat we voldoende slapen. Van iedere dag moeten we een deel besteden aan het inkopen en bereiden van ons voedsel. De meeste mensen moeten ook een aantal uren per dag besteden om hun brood te verdienen. Dat is allemaal juist. De gelovige moet werken om voor zijn eigen levensonderhoud en dat van zijn familie te zorgen (1 Thessalonicenzen 4:11,12, 2 Thessalonicenzen 3: 8-12 en 1 Timotheüs 5:8).

De meeste mensen hebben echter ook enige vrije tijd. De gelovige gebruikt deze vrije tijd om te zorgen voor de gezondheid van zijn geloof. Het is een pijnlijke tragedie als één van GODS kinderen zijn kostbare uren doorbrengt met onbelangrijke zaken, die geen nut hebben. De Bijbel beschrijft luiheid en traagheid als zonden die vermeden moeten worden (Spreuken 6:6,9; 18:9; 19:15; 24:30-34; 26:13-16). We moeten niet traag zijn (Hebreeën 6:12; Romeinen 12:11). GOD gebruikt geen luie mensen.

ENKELE PRAKTISCHE ADVIEZEN:

Ieder van ons heeft een lichaam, een verstand en een geest. Laten we er daarom over nadenken hoe we onze tijd gebruiken met het oog op onze lichamelijke, verstandelijke en geestelijke behoeften:

- a. **de lichamelijke behoeften:** iemand die geen handwerk hoeft te doen, heeft enige sportoefeningen nodig, omdat de oefening van het lichaam enig nut heeft (1 Timotheüs 4:8). Het lichaam van de gelovigen behoort aan GOD (1 Corinthiërs 6:19,20). Hij moet ervoor zorgen. Vermijd het overdreven veel beoefenen van sport, maar ook het helemaal niets aan sport doen. Veel wedstrijdspelen, algemene sporten en lichaams oefeningen zijn waardevol, maar zij moeten de norm niet overschrijden. U moet er ook niet zo in opgaan dat uw geestelijke groei erdoor wordt gehinderd. Het is niet passend voor gelovigen om op zondag deel te nemen aan sportwedstrijden, als zij hun pers-

ج «كالماء المهراق على الأرض» (٢ صموئيل ١٤:١٤).

ينبغي أن يستخدم الوقت باهتمام بالغ لأننا لا نستطيع استرجاع الأيام أو إعادتها بعد أن نفقدها. فلنحسن استخدام الوقت الحاضر لأننا لن نحصل عليه ثانية قط.

٢. استخدام أوقاتنا

يقضى نحو ثلث الوقت في الراحة والنوم. فالاعتناء الصحيح بأجسامنا وأذهاننا يتطلب النوم الكافي. وينبغي تكريس جزء من كل يوم لإعداد طعامنا وتناوله. وعلى معظم الناس أن يكرسوا عدة ساعات يوميا لكسب العيش. وهذا كله حق. فعلى المؤمن أن يعمل ليعول نفسه وأن يعتني بعائلته (١ تسالونيكي ٤:١١، ١٢ و٢ تسالونيكي ٣:٨-١٢ و١ تيموثاوس ٥:٨).

على أن هنالك بعض أوقات الفراغ لمعظم الناس. فاستخدام المؤمن لأوقات فراغه هو محك لصحة إيمانه. وإنها لمأساة مؤلمة أن يصرف أحد أولاد الله، ساعات ثمينة في أغراض تافهة لا فائدة منها. ويصف الكتاب، الكسل والتراخي كخطية ينبغي اجتنابها (أمثال ٦:٦، ٩ و٩:١٨ و١٥:١٩ و٣٠:٢٤-٣٤ و٢٦:١٣-١٦). فلا نكن متباطئين (عبرانيين ٦:١٢ ورومية ١٢:١١)، فالله لا يستخدم الكسالى.

بعض آراء عملية:

وحيث أن لكل منا جسدا وذهنا وروحا، فلنفكر كيف نستخدم وقتنا بالنظر لاحتياجاتنا الجسدية والذهنية والروحية:

أ الحاجات الجسدية: يحتاج غير المرتبطين بأعمال يدوية إلى بعض التمارين الرياضية «لأن الرياضة الجسدية نافعة لقليل (١ تيموثاوس ٤:٨). إن أجساد المؤمنين تخص الله (١ كورنثوس ٦:١٩، ٢٠)، فينبغي أن يعتنى بها. اجتنب الإفراط في كثرة الرياضة الجسدية أو عدمها، فإن لألعاب المباريات والرياضة العامة، والرياضة البدنية قيمتها، ولكنها ينبغي أن لا تتجاوز حدها القانوني. فلا تنغمس فيها إلى درجة تعيق نمو حياتك الروحية. لا يليق أن يشترك المؤمنون بالألعاب الرياضية أيام الآحاد، احتراما لشهادتهم الشخصية، فإن يوم الرب ينبغي أن يكرس للرب ولخدمته. ليس كأنه عن ضغط ناموسي بل عن دافع

sonlijk getuigenis in ere willen houden. De dag des Heren dient aan de Heer en aan Zijn werk gewijd te worden. Dit is geen dwang vanuit de wet, maar het wordt ingegeven door de toewijding en liefde tot de Heer. Laten we de eerste dag van de week welgemoed vullen met de vreugdevolle dienst aan de Heer. Zodoende zullen we geen tijd hebben voor sportwedstrijden.

b. de verstandelijke behoeften: het verstand van de gelovige heeft oefening nodig en moet vooruitgaan. Ook al is veel doorvorsen afmatting van het lichaam (Prediker 12:12), toch weten we dat sommige lessen nuttig zijn. De apostel Paulus raadt ons in 1 Timotheüs 4:13 aan “om ons toe te leggen op het (voor)lezen.” We moeten zeker zijn dat wat we lezen goed is en nuttig. Steeds als u de gelegenheid heeft, moet u goede boeken lezen b.v. levensbeschrijvingen van beroemde mannen en vrouwen onder GODS kinderen, Bijbelcommentaren, opbouwende christelijke boeken gebaseerd op de Bijbel en boeken zoals “De Christenreis” van de bekende John Bunyan, waarvan meer exemplaren werden gedrukt dan van enig ander boek behalve de Bijbel. Vermijd het lezen van boeken en drukwerken die schadelijk zijn zoals ordinaire en verzonnen romannetjes en oppervlakkige humoristische verhaaltjes.

Vermijd bladen die voedsel geven aan lichamelijke begeerten (Romeinen 13:14). Vermijd ook het lezen van drukwerk van religieuze organisaties, die de fundamentele waarheden van het christelijk geloof ontkennen. We moeten onderzoeken of de boeken die wij lezen wel of niet in overeenstemming met de Bijbel zijn. Tegenwoordig spelen de radio en educatieve films een grote rol in de vorming van de mens. Het zijn twee goede hulpmiddelen voor het onderwijs. Echter ook ten aanzien van deze twee middelen moet de gelovige er op letten, dat hij daarvan uitkiest wat de geestelijke groei niet in de weg staat. Geestelijke radioprogramma's kunnen niet in de plaats komen van de plicht tot persoonlijke Bijbelstudie. Er zijn mensen die zich ontspannen door één of andere hobby zoals fotografie, kunstzinnige bezigheid of het verzamelen van postzegels. Deze dingen zijn goed, zolang deze hobbies dienen om zichzelf te ontspannen en er geen sprake van is dat de mens hier overmatig veel mee bezig is. Laat uw werk niet de roeping wegdringen, waarmee u bent geroepen (Efeziërs 4:1). Soms kunt u deze hobbies als hulp gebruiken in het werk van de Heer.

التكريس والمحبة للرب. فليملأ اليوم الأول من الأسبوع بخدمة سارة عن طيب خاطر وعندئذ لا يبقى لنا وقت للألعاب الرياضية.

ب الحاجات الذهنية: ينبغي أن يتريخ ذهن المؤمن ويترقى حتى ولو أن «الدرس الكثير تعب للجسد (جامعة ١٢:١٢)، غير أننا نعرف أن بعض الدرس مفيد. وينصحنا الرسول بولس في ١ تيموثاوس ٤:١٣ «أن نعكف على القراءة». فتأكد من أن ما تقرأه صالح ونافع. وكلما سنحت لك الفرصة اقرأ الكتب الجيدة كسير مشاهير الرجال والنساء من أولاد الله وتفسير الكتاب المقدس، وأهم المواعظ المطابقة للكتاب، وما يماثل كتاب «سياحة المسيحي» ليوحنا بنيان، الذائع الصيت، الذي أعيد طبعه أكثر من أي كتاب آخر بعد الكتاب المقدس. واجتنب قراءة الكتب والمطبوعات الضارة كالروايات الخيالية المبتذلة والروايات الهزلية والمجلات التي تغذي شهوات الجسد (رومية ١٣:١٤)، ومطبوعات المنظمات الدينية التي تنكر حقائق أسس الإيمان المسيحي. وينبغي فحص الكتب التي نقرأها، هل هي مطابقة للكتاب المقدس أم لا؟

إن الراديو والأفلام التهديبية يلعبان دورا كبيرا الآن في تهذيب الإنسان، وهما وسيلتان نافعتان للتعليم وحتى هاتان الوسيلتان ينبغي أن يبدي المؤمن اهتماما في أن يختار منهما ما لا يعيق نموه الروحي. إن برامج الراديو الروحية، لا تستطيع أن تقوم مقام درس الكتاب الشخصي الفردي. وهناك من يروحون عن أنفسهم بإحدى هوايات كالتصوير أو العمل الفني، أو جمع الطوابع. فهذه الأمور حسنة ما دامت هوايات للترويح عن النفس، وليست الشغل الشاغل للإنسان. فلا تدع عملك يزحم الدعوة التي دعيت إليها (أفسس ٤:١). فقد تستعمل أحيانا هذه الهوايات إسعافات في عمل الرب.

- c. **de geestelijke behoeften:** we dienen de vrije tijd te gebruiken om de geestelijke groei te stimuleren en om een deel ervan te gebruiken voor onze “stille tijd” (zie les 5). Het is goed om gedisciplineerd een Bijbelstudieprogramma door te werken. Als u geen duidelijk plan of doel hebt in dit opzicht, zult u bemerken dat sociale activiteiten de geestelijke zaken zullen overspoelen. De gelovige moet vasthouden aan het bijwonen van geestelijke samenkomsten en daarmee aan de bedieningen van zijn plaatselijke gemeente en samen met zijn gelovige broeders deelnemen aan de dienst voor de Heer. We moeten samenkomen voor Bijbelstudie en gebed (Matthéüs 18:19,20; Hebreëen 10:25).

Tenslotte: vermijdt die pleziertjes en sociale omgangsvormen die uw geestelijke groei belemmeren of die uw geestelijk leven schade aandoen. De keuzes die u maakt ten aanzien van de besteding van uw vrije tijd geven aan wat de aard van uw christen-zijn is.

LES 8

HET RENTMEESTERSCHAP VAN DE GELOVIGE OVER ZIJN BEZIT

Een beheerder (=rentmeester) van de bezittingen is iemand die het toezicht heeft over eigendommen van een ander, wiens zaken hij beheert. Iedere gelovige is rentmeester voor GOD. Alles wat hij bezit: zijn tijd, zijn gaven en zijn bezittingen behoren aan GOD. Zij moeten gebruikt worden voor GOD en tot zijn eer (1 Petrus 4:10). In deze les zullen we speciaal het rentmeesterschap van de gelovige over zijn bezit onderzoeken. Dit onderwerp gaat vooral uit van één principe wat in het volgende gedicht goed wordt uitgedrukt:

*Ik ben niet van mijzelf en bezit hier heb ik niet.
Al wat ik heb is voor de Verlosser van de schepping,
die genade schonk, toen Hij voor mij verzoening bracht,
door dat kostbare bloed.
Aan de trouwe Verlosser Dienstknecht wijd ik nu mijn tijd,
mijn lichaam en mijn geest, de kracht van mijn verstand.
Omdat Hij mij verzoening bracht, door dat kostbare bloed.*

ج الحاجات الروحية: ينبغي استعمال وقت الفراغ، لتغذية النمو الوحي، فيعطى جزء منه «للاختلاء اليومي مع الله» (أنظر الدرس ٥). ويحسن عمل برنامج نظامي لدرس الكتاب بانتظام، فإذا لم يكن لك خطة وهدف واضحان في هذا السبيل، فأنت ستجد أن النشاط الاجتماعي يطغى على الأمور الروحية. فعلى المؤمن أن يعكف على الاجتماعات الروحية بما فيها حضور خدمات كنيسته المحلية والاشتراك مع اخوته المؤمنين في خدمة الرب. ينبغي أن نجتمع معا في اجتماعات درس الكتاب والصلاة (متى ١٨: ١٩، ٢٠ وعبرانيين ١٠: ٢٥).

وأخيرا، اجتنب تلك الملذات والأمور الاجتماعية التي تعيق نموك الروحي، أو تؤدي حياتك الروحية. إن اختيارك لما تلهو به في أوقات فراغك لدليل على نوع مسيحييتك.

الدرس الثامن

وكالة المؤمن على الأموال

الوكيل على الأملاك، هو الذي يعمل حارسا عليها، فيعتني بأملاك آخر ويدير شؤونها. فكل مؤمن هو وكيل من قبل الله. وكل ما يملكه أي وقت ومواهبه وممتلكاته تخص الله، وينبغي أن تستخدم لله ولمجده (١ بطرس ٤: ١٠). سنبحث في هذا الدرس في وكالة المؤمن على المال بنوع خاص. وعلى كل حال، فالمبدأ الذي ينطوي عليه هذا الموضوع هو واحد. وتجيد التعبير عنه آيات الترتيمة التالية:

فأنا لست لذاتي ليس لي شيء هنا
كل ما عندي لفادي الخلق وهب المنى
إذ فداني إذ فداني ذاك بالدم الكريم
إنني أقضي زماني خادم الفادي الأمين
بأذلا جسمي وروحي وقوى عقلي الثمين
إذ فداني إذ فداني ذاك بالدم الكريم

Wat de houding van de gelovige dient te zijn ten aanzien van materieel bezit wordt duidelijk uit de woorden van de Here Jezus: “ook als iemand overvloed heeft, behoort zijn leven niet tot zijn bezit” (Lucas 12:15). In plaats van een geweldige schat voor zichzelf te verzamelen, proberen GODS kinderen om eenvoudig te leven om zodoende veel voor het werk van de Heer te kunnen geven. William Burns, een prediker in China, heeft gezegd: “Wanneer Christus in het hart van een mens woont en hij zijn blik op de hemel heeft gericht, en hij aan tijdelijke zegeningen net voldoende heeft om van te leven, dan hebben de pijlen van pijn en verdriet weinig kans hem te treffen. Hij heeft dan alles wat hij nodig heeft als eenvoudige gelovige om gelukkig te zijn gedurende de korte tijd die hij op aarde doorbrengt”. Een andere dienaar van Christus, Hudson Taylor, ging regelmatig zijn bezittingen na om alles weg te doen wat overtollig was in het licht van de spoedige terugkomst van de Heer. “Voor zulke beheerders is dit tenslotte het vereiste: betrouwbaar te blijken” (1 Corinthiërs 4:2). Daarom moet de gelovige als hij de eigendommen van zijn Heer goed wil beheren zich de volgende vragen stellen:

1. **Wanneer moet de gelovige geven?** Het antwoord daarop is: “voortdurend!” Naast deze aanduiding lezen we in 1 Corinthiërs 16:2 “elke eerste dag van de week legt ieder van u naar vermogen thuis iets weg”. Het is hieruit duidelijk dat de eerste gelovigen hun gaven op iedere dag des Heren in de gemeente bijeenbrachten (=op zondag).
2. **Hoeveel moet men geven?** Iemand heeft eens overwogen dat het beter is om de vraag te stellen “Hoeveel moet ik overhouden?” Zolang ik iets bezit, behoort dat aan de Heer. De juiste hoeveelheid dient door middel van gebed van de gever tot de Heer vastgesteld te worden. In ieder geval zullen de volgende adviezen u helpen om de omvang van uw gave vast te stellen:
  - a. men dient te geven naar wat de Heer u op het hart legt (1 Corinthiërs 16:2)
  - b. men moet mild geven (2 Corinthiërs 9:6)
  - c. men moet offervardig geven (2 Corinthiërs 8:1-5).
Zo heeft Christus gegeven. Hij was rijk, maar werd arm opdat wij rijk zouden zijn door zijn armoede (2 Corinthiërs 8:9). Er gaat een verhaal over een gezin dat alleen afgeroomde, magere melk dronk. Zij deden dit om meer geld op te sparen om te

إن موقف المؤمن من الممتلكات المادية صريح في كلمات الرب يسوع: «متى كان لأحد فليست حياته من أمواله» (لوقا ١٢: ١٥). فبدلاً من أن يجمع أحد أولاد الله كنزاً ضخماً لنفسه، فإنه يحاول أن يحيا حياة بسيطة لكي يتمكن من تقديم المزيد لأجل عمل الله. كان «وليم بارنس»، أحد خدام الكلمة في الصين يقول: «إذا كان المسيح في قلب إنسان وكانت السماء نصب عينيه وله فقط من البركة الزمنية ما يحتاج إليه لسد عوزه في الحياة، فإن الألم والحزن لا يجدان إلا القليل لتصويب سهامهما إليه، ويكون له كل ما يحتاج إليه مؤمن بسيط ليكون سعيداً في الفترة من الزمان التي يقضيها على الأرض».

وكان خادم آخر للمسيح، وهو «هدسون تايلور»، يتفقد ممتلكاته بانتظام ليتصرف بكل ما كان يعتبره «فائضاً» على ضوء قرب رجوع الرب. «ثم يُسأل في الوكلاء لكي يوجد الإنسان أميناً» (١ كورنثوس ٤: ٢). ولذلك ينبغي للمؤمن وهو يحاول الاهتمام بأمته سيدة أن يعتبر المسائل التالية:

١ متى ينبغي للمؤمن أن يعطي؟ والجواب على ذلك هو «على الدوام!» وزيادة في التحديد، نقرأ في ١ كورنثوس ١٦: ٢ «في كل أول أسبوع ليضع كل واحد منكم عنده خازناً ما تيسر». والظاهر أن المؤمنين الأولين كانوا يجمعون تقدماتهم في كل يوم من أيام الرب «يوم الأحد» في الكنيسة.

٢ كم ينبغي أن يعطي؟ ارتأى أحدهم، أن الأفضل جعل السؤال «كم ينبغي أن أبقى لي؟»، ما دام كل ما أملكه هو للرب. فالكمية الحقيقية ينبغي أن تتقرر بواسطة الصلاة بين المعطي وبين الرب. وعلى كل حال، فالإرشادات التالية قد تساعد على تحديد كمية العطاء.

أ ينبغي أن أعطي ما يسر لي الرب (١ كورنثوس ١٦: ٢).

ب ينبغي أن أعطي بسخاء (٢ كورنثوس ٩: ٦).

ج ينبغي أن أعطي بتضحية (٢ كورنثوس ٨: ٥).

هكذا أعطى المسيح، فإنه كان غنياً ومع ذلك صار فقيراً لكي نستغني بفقره (٢ كورنثوس ٨: ٩). قيل، أن عائلة كانت تشرب الحليب المأخوذ خواصه لكي تدخر نقوداً أكثر لتقدمها للرب، بينما اشترت عائلة أخرى لحماً رخيصاً وأضافت الكمية التي اقتصدتها إلى عطاياها المنظم. فكلنا نستطيع أن نعمل هذا العمل عينه بتقليل ما نصرفه على الملابس وغيرها وبمشترانا

- geven voor het werk van de Heer, terwijl een ander gezin goedkoop vlees kocht, waardoor het bedrag toenam dat zij spaarden voor hun regelmatige giften. Wij zelf kunnen dit allemaal ook doen door minder uit te geven voor kleren en andere dingen en door alleen aan te schaffen wat nodig is.
- d. men moet geven in verhouding tot wat men heeft gekregen (Spreuken 3:9,10). De Heer gebod het volk in het Oude Testament om de tienden van hun bezit te geven, dat wil zeggen een tiende ervan aan de Heer geven (Leviticus 27:30-32). In het christendom bestaat zo'n verordening niet, maar wij moeten er niet tevreden mee zijn om minder te geven dan onder de wet werd geëist. Wanneer we zeggen dat het geven in verhouding moet staan tot wat we hebben gekregen, dan bedoelen wij daarmee, dat het in verhouding moet staan tot het bedrag van ons inkomen. Onze giften dienen in verband te staan met de toename daarvan. Van een dienaar van de Heer werd gezegd dat hij "aan het werk van de Heer" de helft van zijn inkomen gaf. Een prominent zakenman gaf 90% van zijn inkomen aan de Heer.
3. **Hoe moet men geven?** Hier moet men er zeker van zijn dat het rentmeesterschap niet alleen een verantwoordelijkheid is die we moeten vervullen, eerder is het een voorrecht en een gunst. Uit 2 Corinthiërs 9:7 leren we dat we als volgt dienen te geven:
- doelgericht en niet op goed geluk
  - vrijwillig en niet gedwongen
  - met blijdschap of met een hart dat vol is van het goede nieuws. Aan wat voorafging kunnen we nog toevoegen:
  - in het verborgene (Matthéüs 6:2-4 en Lucas 18:12)
  - eerlijk, niet voordoen alsof we alles gaven, terwijl we een deel verborgen hielden (Handelingen 5:1-4).
4. **Aan wie moeten we geven?** We moeten altijd in gedachten houden dat iedere gift gegeven dient te worden als aan de Heer. In werkelijkheid geven we aan de Heer, als we aan zijn werk geven of aan zijn arbeiders. Als deze zaak werkelijk op zijn waarde wordt geschat dan zal er een grote verandering in ons rentmeesterschap plaatsvinden. De geoefende christen ondervindt geen moeilijkheden om wegen te vinden die het waard zijn om te geven. Heel vaak wenst hij dat hij meer bronnen zou hebben om te helpen het evan-

فقط الأشياء الضرورية.

د ينبغي أن أعطي بالتناسب لما أعطيت. (أمثال ٣:٩، ١٠). أمر الرب في العهد القديم أن يعشروا أموالهم أي يدفعوا عشرها للرب (لاويين ٢٧:٣٠، ٣٢). لا يوجد نظام في الديانة المسيحية، ولكن ينبغي أن لا نكتفي بتقديم أقل مما كان يتطلبه الناموس. وعندما نقول أن العطاء ينبغي أن يكون بالتناسب لما أعطينا، نعني أنه ينبغي أن يكون بالنسبة لكمية دخولنا، فإذا أخذنا زيادة في الأجرة أو الراتب أو المدخول، فينبغي أن يتناسب عطاؤنا مع تلك الزيادة. يقال، أن أحد خدام الرب كان يعطي (للعمل المسيحي) نصف مدخوله. وكان رجل بارز من رجال الأعمال يعطي ٩٠ من مدخوله للرب.

٣ كيف ينبغي أن أعطي؟ وهنا ينبغي التأكيد، أن الوكالة ليست مجرد مسؤولية مفروضة، بل هي امتياز ولذة. فإننا نعلم من (٢ كورنثوس ٩:٧)، أنه ينبغي لنا أن نعطي:

أ بملء القصد وليس بالمصادفة.

ب بطيبة خاطر وليس باضطرار.

ج بابتهاج أو بقلب يطفح بشرا. ويمكننا أن نضيف إلى ما تقدم:

د في الخفاء (متى ٦:٤٢ ولوقا ١٨:١٢).

ه بأمانة أي لا ندعي أننا أعطينا الكل، ونخفي جزءا منه (أعمال الرسل ٥:٤).

٤ لمن ينبغي أن نعطي؟ لا يغرب عن أذهاننا، أن كل عطاء ينبغي أن يقدم كما للرب. فإننا بالحقيقة نعطي للرب عندما نعطي لعمله أو لفعليته، فإذا قدر هذا الأمر حق قدره، فإنه يحدث انقلابا في وكالتنا. والمسيحي المدرب لا يعاني صعوبة في إيجاد سبل تستحق عطاءاته. وكثيرا ما يتمنى لو كان له اعتمادات أكثر للمساعدة في نشر الإنجيل في العالم الواسع ويشعر بمسؤولية في أن يعطى إلى:

أ الكنيسة المحلية. أي الاجتماع الذي ينتمي إليه، فهناك على الدوام نفقات للمحافظة على شهادة الكنيسة، وعلى المؤمن أن يساهم فيها.

ب الفقراء (غلاطية ٢:١٠).

ج الأرامل (١ تيموثاوس ٥:٣، ٤).

د خدام الكلمة (١ تيموثاوس ٥:١٧، ١٨).

gelie te verspreiden in de wijde wereld en hij voelt zich verantwoordelijk om te geven aan:

- a. de plaatselijke gemeente d.w.z. de samenkomst waarmee hij verbonden is. Er zijn daar steeds kosten om het getuigenis van de gemeente te onderhouden en de gelovige hoort daarin bij te dragen.
- b. de armen (Galaten 2:10)
- c. de weduwen (1 Timotheüs 5:3,4)
- d. dienaren van het Woord (1 Timotheüs 5: 17,18)
- e. christelijke activiteiten die gezond in hun onderwijs zijn en die volgens goddelijke principes verlopen.

De Heer Jezus zei: “Het is zaliger te geven dan te ontvangen” (Handelingen 20:35). Het lijkt geen twijfel dat iedere gelovige de juistheid van dit gezegde heeft ervaren. Dit zijn de gevolgen van het geven:

- **materiële zegen** (Spreuken 3:9,10). Deze belofte betekent niet dat wij zonder meer immense materiële weelde zullen verkrijgen, want GOD is wijs genoeg om de meesten van ons geen grote tijdelijke luxe toe te vertrouwen, maar het betekent dat Hij ons voldoende geeft om te voorzien in al onze behoeften (Filippenzen 4:19). Let op dat deze belofte van voorziening volgt op reeds ontvangen gaven die vrijwillig gegeven waren (zie Filippenzen 4:18).
- **geestelijke groei** (Lucas 16:11). Wanneer we betrouwbaar zijn ten opzichte van de “onrechtvaardige Mammon” (de aardse bezittingen), dan zal GOD aan ons echte rijkdommen toevertrouwen (geestelijke kennis en rijkdom).
- **geluk** (Maleachi 3:10). Zegen betekent geluk. Deze zegen giet GOD uit over hem die vrijgevig is, zodat het niet meer te bevatten is.
- **een groep die ons welkom heet in de hemel (Lucas 16:9)**. De zielen die zijn verlost door middel van onze gaven (vrienden gemaakt met de onrechtvaardige Mammon), zullen ons ontvangen in de eeuwige woningen als wij sterven of bij de komst van de Heer.
- **een schat in de hemel** (Lucas 18:22). Zelfs een beker met koud water die in de naam van Christus wordt gegeven zal zijn beloning niet missen (Marcus 9:41).

• الأعمال المسيحية القوية التعليم والتي تجري حسب المبادئ الإلهية.

قال الرب يسوع: «مغبوط هو العطاء أكثر من الأخذ» (أعمال الرسل ٢٠: ٣٥). ولا ريب أن كل مؤمن قد اختبر صحة هذا القول. ومن نتائج العطاء:

- البركة المادية (أمثال ٣: ٩، ١٠)، ولا يعني هذا الوعد حتما، أننا سنكسب ثروة مالية طائلة، فإن الله أحكم من أن نستودع معظمنا ثروة زمنية كبيرة، ولكنه يعني أنه يعطينا ما يكفي لسد احتياجاتنا (فيلبي ٤: ١٩). لاحظ أن وعد الكفاية هذا يتبع التقديم المقبولة أي الصادرة عن طيب خاطر (انظر فيلبي ٤: ١٨).
- لنمو الروحي (لوقا ١٦: ١١). إن كنا أمناء في مال الظلم (الممتلكات المادية) فإن الله ياتمننا على الثروة الحقيقية (المعرفة والثروة الروحيتين).
- السعادة (ملاخي ٣: ١٠). البركة تعني السعادة، فبركة كهذه يفيضها الله على النفس السخية حتى لا توسع.
- لجنة الترحيب في السماء (لوقا ١٦: ٩)، أي النفوس التي خلصت بواسطة تقدماتنا «أصدقاء بمال الظلم» يقبلوننا في المظال الأبدية، عندما نموت أو عند مجيء الرب.
- كنز السماء (لوقا ١٨: ٢٢). حتى كأس ماء بارد تعطى باسم المسيح لا يضيع أجره (مرقس ٩: ٤).

Iemand heeft eens gezegd dat de blijdschap van de gelovige die geeft, gevolgd wordt door zes dingen die alle in verband staan met het geven:

1. overvloedig bezit om te geven voor het werk van de Heer,
2. een diep geestelijk leven,
3. het gemak waarmee men aan zijn verplichtingen kan voldoen,
4. het gemak waarmee men altijd zijn gave kan verhogen,
5. een groeiend besef van rentmeesterschap en
6. verbazing bij zichzelf dat men deze weg niet eerder heeft gevolgd.

LES 9

DE VERSPREIDING VAN HET GOEDE NIEUWS

Tal van, toegewijde gelovigen weten zich betrokken bij de verspreiding van het goede nieuws, omdat zij ervan overtuigd zijn, dat het leven uit geloof als doel heeft om het goede nieuws van de verlossing te verspreiden (Matthéüs 28:18-20). Hoe zouden zij het goede nieuws (=het evangelie) gehoord hebben, als niet voorlopers onder de dienaren van het Woord de blijde boodschap naar de einden der aarde hadden willen brengen. Tenslotte zijn zij er ook van overtuigd dat zij zelf schuldenaren zijn van heel de mensheid (Romeinen 1:14).

De vraag die bij de meeste gelovigen opkomt is: "Wat kan ik doen om te helpen bij de verspreiding van het evangelie?" Zij geven toe, dat zij niet veel weten van de bediening van het evangelie in verschillende delen van de wereld, en dat zij blij zijn met informatie daarover, maar zij weten niet hoe ze hierbij betrokken kunnen raken.

Er zijn tenminste zeven stappen die u kunt doen om zelf een gelovige worden, die werkelijk betrokken is bij de voortgang van het evangelie in de wereld. Dit zijn ze:

1. **bid voor de arbeiders.** Dit is een zaak die de eerste plaats toekomt in de bediening van het Woord. Niemand kan ooit de waarde en het belang van het gebed ten volle vaststellen waar het gaat om de opdracht tot de verkondiging van het evangelie.

قال أحدهم، أن فرح المؤمن المعطي ينتج عن ستة أمور مقرونة بالعطاء :

- ١ وفرة المال الذي يملكه لعمل الرب.
- ٢ عمق حياته الروحية
- ٣ سهولة القيام بواجباته.
- ٤ سهولة تمكنه من إعطاء نسبة دائمة الازدياد.
- ٥ الشعور المتزايد بالوكالة.
- ٦ دهشة من نفسه لعدم إتباع هذا السبيل من قبل.

الدرس التاسع

نشر البشارة

إن المؤمنين الحديثين الغيورين، يهتمون بنشر البشارة، لأنهم يتأكدون أن حياة الإيمان تهدف إلى نشر بشارة الخلاص (متى ٢٨: ١٨-٢٠). إنه لم يكن بإمكانهم سماع بشارة الإنجيل لو لم تنشأ طلائع خدام الكلمة، حمل الأنبياء السارة إلى أقصى الأرض. وأخيرا فأنهم يتأكدون أنهم هم أنفسهم مدينون للجنس البشري كله (رومية ١: ١٤).

أما السؤال الذي يدور في أذهان معظم المؤمنين، فهو: «ماذا أستطيع أن أعمل لمساعدة نشر البشارة؟» ويعترفون صراحة أنهم لا يعرفون كثيرا عن خدمة الإنجيل في سائر الأقطار، ويسرهم معرفة ذلك ولكنهم لا يعرفون السبيل.

هنالك على الأقل سبع خطوات، يمكنك اتخاذها لتجعل نفسك، المؤمن المهتم بتقدم الإنجيل في العالم حقا، وذلك بأن:

- ١ تصلي لأجل الخدام، وهذا أمر يستحق المكان الأول في خدمة الكلمة. فلا يمكن لأحد قط أن يُقدر تماما فائدة الصلاة وأهميتها في مهمة الكرازة بالإنجيل.

*Zij gingen naar afgelegen oorden.
zij brachten het evangelie en oogsten kostbare zielen.
Wonderbaar, zo krachtig was het Woord!
Zij beseften dat de zegen en het geheim van die genade
was terug te leiden op de arbeiders in de wijngaard,
die met twee of drie samenkwamen voor GEBED.*

De reden dat de meeste van onze gebeden nutteloos en zonder uitwerking zijn, is dat zij in een algemene vorm worden uitgesproken. Wanneer u op de volgende manier zou bidden: "Heer! zegen de dienaren van het Woord in alle delen van de wereld", dan mist u op dat moment de zegen, want u hebt geen mogelijkheid om te weten wanneer uw gebed verhoord wordt. De oplossing voor dit probleem is om een speciale lijst te maken met namen van dienaren van GOD, voor wie gebeden dient te worden. Dan noemt u de namen van hen die u hebt ontmoet of van wie u hebt gehoord. Iedere keer als u in contact komt met een dienaar van Woord, kunt u er zeker van zijn dat GOD die ontmoeting tot stand bracht met een speciale bedoeling. Het is zeer waarschijnlijk dat GOD wil, dat u hem helpt door uw gebeden.

Ook helpt een wereldkaart u om uw aandacht te richten op wie in die len werkt en om die te ondersteunen. U kunt gekleurde spelden gebruiken om aan te geven waar de mensen werken waarvoor u bidt. Daardoor worden uw gebeden veel duidelijker en levendiger. Als uw vastbeslotenheid afneemt of u ontevreden bent over uw gebed, denk dan aan uw beloning als u in de hemel vrijgekochte lonen uit de verschillende menselijke rassen ontmoet, die door uw gebeden voor Christus zijn gewonnen. Iemand heeft eens gezegd:

*Door uw gebed dat u regelmatig bad -
"Heer, verlicht hen die in duisternis wandelen en leid hen tot u",
- werd duisternis weggedaan en 't genadelicht verspreid;
verdreven werden de onwetendheid en twist,
die de heidenen overheersten.
De boodschap van het kruis waarop zij zolang wachten,
bracht hen verlossing en eeuwig leven.
Ik verblijd mij zo dat dit is gebeurd zoals u daarnaar ook verlangde
door de kracht van de Allerhoogste, als gevolg van uw gebed.*

إن الذين سافروا إلى بقاع نائية
وبشروا فربحوا فيها نفوسا غالية
تعجبوا ودهشوا لفعل تلك الكلمة
وما دروا بنجاحا وسر تلك النعمة
يعود كله إلى الفعلة في الكرمة
عند اجتماع اثنين أو ثلاثة للطلبة

إنما يجعل معظم طلباتنا عقيمة وبلا جدوى، هو أنها تقال بشكل عام. فلو أنك صليت هكذا: «يا رب بارك خدام الكلمة في جميع أنحاء العالم»، فأنتك حالا تفقد فائدتها لأنه لا سبيل لك لمعرفة متى تستجاب طلبتك. فالحل لهذا المشكل هو أن تكتب قائمة معينة بأسماء الخدام الذين ينبغي تقديم الصلاة لأجلهم وتذكر فيها أسماء الذين قابلتهم أو سمعت عنهم. فكلما اتصلت بخادم للكلمة يمكنك أن تتأكد أن الله دبر اللقاء به لقصد خاص، يرجح أن يكون الله يريدك أن تساعده بصلواتك. وكثيرا ما تؤدي خريطة العالم مساعدة في توجيه الاهتمام لمن يعمل في تلك الحقول ومعاضدتها.

ويمكنك أن تستعمل الدبايس الملونة للدلالة على أماكن الذين تصلي من أجلهم، وبذلك تكون طلباتك أكثر وضوحا وحيوية. فإن خارت عزيمتك أو ضجرت من الصلاة ففكر في مكافأتك عندما تقابل في السماء أشخاصا مفيدين من مختلف أجناس البشر قد ربحوا للمسيح بسبب صلواتك. قال «تشارلز ب. توزر»:

تلبية لطلبتك القائلة بانتظام
رب أنر واهد إليك السالكين في الظلام
قد محي ذلك الظلام وعم نور النعمة
وزال جهل وخصام ساد على الوثنية
فرسالة الصلب التي طال انتظارها الأمد
قد جلبت لهم الخلاص والحياة للأبد
فافرح لأن ذا جرى مطابقا لرغبتك
بقوة الرب العلي تلبية لطلبتك

2. **brieven schrijven met bemoediging en adviezen** aan hen die begeleiding en steun nodig hebben om hen voor Jezus te winnen.
3. **geld geven voor de verspreiding van het evangelie.** U kunt bijvoorbeeld Bijbels kopen en die verspreiden. Of u geeft financiële steun aan projecten die ten doel hebben om verloren zielen te winnen.
4. **vriendelijkheid en goedheid bewijzen aan behoeftigen.** Zo kunt u hen bereiken met de boodschap van verlossing door de liefde van Christus.
5. **belangstellen in informatie over de voortgang van het werk van GOD in verschillende plaatsen.**
6. **het bemoedigen van hen die zich wijden aan de bediening van het Woord.** Doe dit met alle middelen die u hiervoor kunt gebruiken.
7. **Wees bereid om zelf te gaan en te werken op de akker van de Heer** in overeenstemming met Zijn roeping voor u. Het is belangrijk, dat u zich geheel aan GOD overgeeft, zodat Hij erop kan vertrouwen dat u vast en zeker wilt gehoorzamen. "Ik dring er bij u op aan in de naam van de barmhartige GOD, dat u niet naar de eeuwigheid gaat met kleuren besmeurd door het bloed van mensen, maar dat u uzelf geheel zonder enige reserve ter beschikking van uw Heer en Meester stelt".

LES 10

DE VERLOVING

GOD heeft bij de schepping van de mens ingesteld dat hij een natuurlijk verlangen heeft om een levenspartner te vinden. Daartoe moet dus een bepaalde persoon worden gekozen. Jonge gelovigen die ernaar verlangen om GOD te behagen, weten dat deze stap van groot belang is voor het leven. Het levensgeluk hangt daarvan af of die keuze tot stand komt door gebed, de zegen van GOD en Zijn leiding. Maar als we de satan toestaan in deze zaak ons te overheersen, dan zal ons leven in duigen vallen en ons getuigenis een puinhoop worden.

- ٢ كتابة الرسائل المحتوية على التشجيع والنصائح للذين هم في حاجة إلى الإرشاد لتريحهم ليسوع.
- ٣ إعطاء الدراهم لنشر البشارة، مثلاً، شراء كتب مقدسة وتوزيعها وتقديم المساعدة المالية لكافة المشاريع الهادفة إلى ربح النفس الهالكة.
- ٤ إظهار اللطف والإحسان للمحتاجين للتمكن من إبلاغ رسالة الخلاص لهم بمحبة المسيح.
- ٥ الاهتمام للوقوف على معرفة سير عمل الله في الأماكن المختلفة.
- ٦ تشجيع الذين يكرسون أنفسهم لخدمة الكلمة بكافة الوسائل التي يمكن استعمالها.
- ٧ تستعد أن تذهب بنفسك وتعمل في حقل الرب بحسب دعوته لك. إن الأمر الهام هو أن تسلم نفسك بالكلية لله حتي يتمكن من الاعتماد على إطاعتك الأكيدة «فأتوسل إليك باسم الله الرحيم، أن لا تذهب إلى الأبدية وملابسك ملطخة بدم النفوس، بل ضع نفسك بالكلية دون أي تحفظ تحت تصرف ربك وسيدك».

الدرس العاشر

الخطبة

إنّ سنة الله في تكوين الإنسان، جعلته يميل إلى إيجاد الشريك لحياته. وهذا مما يوجب اختيار الشخص المعين، فيعرف المؤمنون الأحداث التائقون إلى نوال رضى الله. إن هذه الخطوة لها الأهمية الكبرى في الحياة وتتوقف سعادة الحياة على أن يكون اختيارهم بحسب بركة الله بعد الصلاة والاسترشاد منه. أما إذا سمحنا للشيطان بأن يسيطر علينا في هذا الأمر، فإن حياتنا تتحطم وشهادتنا تتضعضع.

Dit zijn enkele goddelijke uitgangspunten in verband met deze keus:

- 1. Wordt deze keuze gesteund door de Bijbel?** Als de gedachten en verlangens zich op een ongelovige richten, dan heeft zelfs het gebed in deze zaak geen nut, want het is de gelovige duidelijk verboden om zich te verbinden met een ongelovige (2 Corinthiërs 6:14). Wat zo duidelijk te betreuren valt aan de menselijke zwakheid, is dat hij terwijl hij gelovig is, er soms toch van overtuigd kan zijn dat een huwelijk met een ongelovige niet in strijd is met de wil van GOD met betrekking tot het huwelijk. Het kan ook zijn dat hij bij zichzelf hoopt, dat hij door zo te handelen de ongelovige partner voor Christus zal winnen. Maar dit is beslist niet zo en deze zaken zijn niet anders dan een vlieg van dwaasheid, omdat GOD het gemengde huwelijk verbiedt (het huwelijk van een gelovige met een ongelovige). Toen Simson werd aangetrokken door een heidens meisje, zei hij tegen zijn ouders "zij bevalt mij". Het was beter geweest als hij had gezegd: "Is zij goed in het oog van de Heer?" (Richteren 14:3).
- 2. Wil ik deze persoon mijn leven lang als partner?** Op het eerste gezicht lijkt deze vraag overbodig en onnodig. Het zal ons duidelijk worden als we bedenken dat er soms een vriendschap ontstaat tussen twee personen van verschillend geslacht die niet zover gaat, dat zij zich op een dag verbinden, omdat dat niet juist zou zijn. Maar wanneer de vriendschap sterker wordt en zich een sterke emotionele relatie ontwikkelt, kan dit toch leiden tot verloving en huwelijk terwijl dit in geen enkel opzicht goed te keuren is. En dit hoewel geen van beiden er in het begin over dacht om zo'n diepe relatie aan te gaan. Een ander principe is dat de gelovige op geen enkele wijze iemand hoop mag geven, dat hij erover denkt met hem of haar te trouwen, als men daartoe niet vastbesloten is. Hoe vaak treft men niet dat men zich in deze zaak overhaast om daarna met veel verdriet en problemen terug te keren in de kring van gelovigen. U moet voorzichtig zijn en de natuurlijke gevoelens niet toestaan vooruit te lopen op geestelijke leiding en op het verstandelijk onderscheidingsvermogen.
- 3. Een andere belangrijke vraag is: "Hebben wij gezamenlijke (geestelijke) interesses?"** Kunnen de beide partijen samen bidden en samen Bijbel lezen? Is de andere persoon een hulp in het dienen van de Heer? Geestelijke en verstandelijke harmonie vormen twee belangrijke componenten voor het gelukkig huwelijk, maar de sexuele aantrekkingskracht wordt maar al te vaak de eerste plaats gegeven en alle andere dingen worden verwaarloosd.

لذلك، لا بد لنا أن نبحث في بعض المبادئ التي تتعلق بهذا الاختيار.

١ هل هذا الاختيار مؤيد في الكتاب المقدس؟ فإذا اتجه الفكر والميل نحو شخص غير مؤمن، فلا فائدة حتى من الصلاة بهذا الشأن، لأن المؤمن منهى صراحة عن الاقتران بغير المؤمن (٢ كورنثوس ٦: ١٤). فالأمر المؤسف الدال على الضعف البشري، أن مؤمنا يستطيع أحيانا أن يقنع نفسه بأن ليس ما يخالف مشيئة الله في زواجه من غير المخلصة، أو يعلل نفسه بالأمل، أنه سيربح للمسيح الشريك غير المخلص بعمله هذا. وكلا الأمرين، مجرد ضرب من الجنون، لأن الله ينهي عن الزواج المختلط (أي زواج المؤمن بغير المؤمن) فعندما تعلق شمشون بفتاة وثنية قال لوالديه: «إنها حسنت في عيني». وكان الأجدد به أن يقول: «هل حسنت في عيني الرب؟» (قضاة ١٤: ٣).

٢ هل هو الشخص الذي أريده (أريدها) شريك حياتي طيلة العمر؟ وقد يظهر في أول الوهلة، أن هذا السؤال فضولي لا حاجة له، إنما سيتضح لنا بعد التأمل أنه قد تنشأ صداقة بين شخصين من الجنسين، ليس الغاية منها أن يقتربا يوما ما لعدم مناسبة ذلك. إنما الصداقة تشد وتصبح علاقة عاطفية تؤدي إلى الارتباط بالخطبة والزواج، حيث لا يستحسن ذلك من أي وجه كان. ولو تروى الواحد منهما في بداية الأمر لما توغل في تلك العلاقة. والمبدأ الثاني هو أن لا يأتي المؤمن بأي عمل قد يعطي الأمل لأي شخص، بأنه مفكر بالزواج منه بينما هو غير عازم على ذلك. فكم أوجد التسرع في هذا الأمر ثم التراجع من أحزان ومشاكل في أوساط المؤمنين. فعليك إذا أن تكون حذرا فلا تسمح للعاطفة الطبيعية، أن تسبق الإرشاد الروحي والتمييز العقلي.

٣ والسؤال الآخر الهام هو: «هل لنا مصالح مشتركة؟» فهل يستطيع الطرفان أن يصليان معا ويشتركان في قراءة كلمة الله؟ وهل يكون الشخص الآخر عوناً له في خدمة الرب؟ إن الائتلاف الذهني والروحي هما عنصران هامين للزواج الموفق، ولكن التجاذب الجنسي كثيرا ما يعطى المقام الأول، وتهمل جميع الأمور الأخرى.

4. **En tenslotte: Heeft de Heer aan hen beiden zijn leiding en goedkeuring gegeven?** Dit is het belangrijkste wat we hierover moeten zeggen. Jonge mensen die op elkaar verliefd zijn, hebben het moeilijk om helder te denken en koers te houden. Het kan licht gebeuren, dat zij door hun gevoelens in de war raken en misleid worden. Het kan zijn dat een persoon aan alle drie hiervoor genoemde voorwaarden voldoet, maar daarmee toch niet de keuze van GOD is. Wees er zeker van of u wel of met de goedkeuring van GOD hebt gekregen. Daarna kunt u in vertrouwen de verloving tegemoet zien.

Na de verlovingsdag(en) volgt een tijd van trouw aan elkaar terwijl men in afwachting is van het huwelijk. Hoewel de verloving de beide partners niet zo verbindt als het huwelijk, is het wel een ernstige overeenkomst waar men niet licht over moet denken. Wanneer we er zonder echte zorg mee omgaan, dan spelen we met de gevoelens van de ander. Dit leidt vaak tot verdrietige en pijnlijke gevolgen. Gebrek aan zorgvuldigheid in deze ernstige zaak is slecht voor de zuiverheid van het getuigenis van gelovige jongemannen.

Wat betreft vriendschap en het maken van afspraken bestaan er drie gouden regels die men moet opvolgen:

1. **Volg niet de gewoonten van de wereld.** Liefde is sterk in waarde gedaald in de publieke opinie. Zover dat men deze gelijk stelt aan wat men op het filmscherm ziet. Als men dit doet, is dat niet alleen een beschamende fout van de gelovige, maar ook een direct gevaar (2 Timotheüs 2:22 en 1 Petrus 2:1 1). Als men hier in opgaat dan is dat spelen met vuur. "Zal iemand vuur in zijn boezem halen zonder dat zijn klederen in brand geraken?" (Spreuken 6:27). De gelovige moet zich ver houden van "alle soort van kwaad" (1 Thessalonicenzen 5:22) Dit betekent dat hij zich zo moet bewegen dat er geen ruimte is voor verdenking. Afspraken zonder toezicht en vaak samen zijn tot laat op de avond geven de vijand vaak de kans om GOD te lasteren.
2. **Luister niet naar de wereld.** Velen van de huidige moderne generatie, zowel van jongemannen als volwassenen, vooral in de moderne steden, hanteren als principe dat de controle van hun wil over hun verlangens en begeerten afwijzen. Zij spotten met iemand die rein wil leven, want dat zien zij als toegeven aan schaamte en als onder-

٤ وأخيرا «هل أعطى الرب الإرشاد أو الموافقة لكليهما؟» وهذا أهم ما ينبغي اعتباره، فإنه من الصعب أن يكون للأحداث المنجذبين لبعضهم صفاء التفكير، وإصابة الهدف، فهم بسهولة يخلطون بين الشعور والإرشاد. فمن المحتمل أن يستوفي شخص جميع الشروط الثلاثة المذكورة أعلاه، ومع هذا لا يكون مختارا من الله. فتأكد من حصولك على موافقة الله أو لا وبعد ذلك يكون إقدامك على الخطوبة مأمون العواقب.

ويتبع عهد الخطوبة وقت أمانة خلال انتظار الزواج، ومع أن الخطوبة لا تربط المتعاهدين كالزواج، إلا أنها اتفاق خطير وينبغي أن لا يستهان بها. فإذا تصرفنا بها دون اهتمام حقيقي نكون قد عبثنا بعواطف شخص آخر. وكثيرا ما يؤدي هذا إلى نتائج محزنة ومؤلمة. إن عدم التدقيق في مراعاة خطورة هذا الأمر يشوه شهادة المؤمن الشاب.

أما فيما يتعلق بالمعايشة والمواعدة، فهناك ثلاث قواعد ذهبية ينبغي اتباعها:

١ لا تقلد أهل العالم. لقد انحط الحب كثيرا في أذهان العامة حتى صاروا يقارنونه بما يرونه على شاشة السينما. إن أعمالا كهذه ليست فقط خزي معيب للمؤمن بل هي خطر أكيد (٢ تيموثاوس ٢: ٢٢ و ١ بطرس ٢: ١١)، والانهماك فيها هو لعب في النار «أياخذ إنسان نارا في حضنه ولا تحترق ثيابه؟» (أمثال ٦: ٢٧). فينبغي أن يمتنع المؤمن عن «شبه كل شر» (١ تسالونيكي ٥: ٢٢)، وهذا يعني أن يسلك سلوكا لا يدع مجالاً للشبهة فيه. إن مواعيد دون رقابة وقضاء ساعات مفرطة في التأخر كثيرا ما هيأت للعدو فرصة التجديف.

٢ لا تصغ للعالم. إن المبدأ الذي يسير عليه كثيرون من أهل العصر الحاضر شبانا ورجالا، ولا سيما في المدن المعاصرة، هو أن لا يكبحوا جماح شهواتهم وأهوائهم ويسخرون من حياة العفة التي تعد تكلفا للحشمة وكبت العواطف، ويصفح عن الفجور بأنواعهما في ذلك العلاقات الخليعة قبل الزواج، بالزعم أنها حاجة فطرية وضرورية لطبيعة وظائف أجسادنا (١ بطرس ٤: ٥٢). فينبغي أن لا يخدع الأحداث المؤمنون بدعاية الشيطان هذه الكذبة (أفسس ٥: ٣، ٥). وأن يتذكروا على الدوام أن أجسادهم هي

drukking van gevoelens. De verschillende vormen van immoraliteit, zoals losse relaties voor het huwelijk, worden verontschuldigd als zou het hier gaan om instinctieve en noodzakelijke behoeften voor het natuurlijk functioneren van onze lichamen (1 Petrus 4:2-5). Jonge gelovigen moeten zich niet laten bedriegen door de propaganda van de satan. Dit zijn leugens. (Efeziërs 5:3 en 5). Laten zij er voortdurend aan denken dat hun lichaam een tempel is van de Heilige Geest (1 Corinthiërs 6:19). Als zij dat doen, dan luisteren zij naar de waarschuwing die van GOD komt en die luidt "Houd u rein!" (1 Timotheus 5:22).

3. **Wordt geen vriend van de wereld.** "Slechte omgang bederft goede zeden" (1 Corinthiërs 15:33). Wanneer u volhardt in vriendschappen met mensen die niet behouden zijn, dan wordt u beïnvloed door hun denken en hun maatstaven (2 Corinthiërs 6:17,18). Een nog groter gevaar is het om in de handen te vallen van slechte mensen die er plezier in hebben om kwaad te doen en die anderen tot een zondig leven willen overhalen (Romeinen 1:32). De wereld is vergiftigd door boosaardige mannen en vrouwen die alle list, sluwheid en bedrog aanwenden om jonge gelovigen ertoe te verleiden om hun lichamen te gebruiken voor slechte doeleinden. Het boek Spreuken is bij uitstek het boek dat mij informeert over dit onderwerp. Het moet ook de gids zijn voor iedere nieuwe gelovige in dit opzicht, omdat hij daarin herhaaldelijk waarschuwingen vindt voor "de vreemde vrouw van de onbekende die gladde woorden spreekt" (Spreuken 2:16-19; 5:3-14,20,21; 6:24; 23:27,28). Bovendien vindt u daarin vele goddelijke raadgevingen en echte wijsheid.

De Bijbel is de hoogste autoriteit voor de jonge gelovige. Wanneer we deze maken tot het onderwerp van onze dagelijkse overdenkingen, dan zullen we niet worden bevuild met wereldse gedachten, immoraliteit en slechte omgang en kunnen we de brandende pijlen van de duivel afweren.

De echte weg naar het geluk is, om voortdurend gehoorzaam te zijn aan de Heer. Laten we onze vriendschappen gebruiken naar de wil van GOD, dan kunnen we er zeker van zijn dat onze levens gevuld zullen zijn met het beste dat GOD ons zal geven. "Het goede onthoudt HIJ niet aan hen die onberispelijk wandelen" (Psalm 84:11).

هياكل للروح القدس (١ كورنثوس ٦:٩). فعندما يفعلون ذلك يصغون للإنذار الإلهي القائل: «احفظ نفسك طاهرا» (١ تيموثاوس ٥:٢٢).

٣ لا تؤاخ العالم. «فإنّ المعاشرات الرديئة تفسد الأخلاق الجيدة» (١ كورنثوس ٥:١٣). فذا استمررت في معاشرة غير المخلصين، فأنتك تتأثر بتفكيرهم وبمقاييسهم (٢ كورنثوس ٦:١٧، ١٨). غير أن ما هو أعظم من كل ذلك، هو خطر الوقوع في أيدي أشرار يسرون بعمل الشر وقيادة آخرين إلى حياة الخطية (رومية ١:٣٢). إن العالم موبوء بالفجار من كلا الجنسين الذين يبذلون كل حيلة ودهاء وخداع في تملق الأحداث لاستخدام أجسادهم في مقاصد شريرة. إن سفر الأمثال هو سفر تعليمي هام في هذا الموضوع بنوع خاص، فينبغي أن يكون الدليل لكل مؤمن حديث بهذا الصدد، لأنه يجد فيه تحذيرات متكررة من «المرأة الغربية المتملقة» (أمثال ٢:١٦-١٩ و ٣:٥-١٤، ٢٠، ٢١ و ٦:٢٤ و ٢٣:٢٧، ٢٨). وبالإضافة إلى ذلك، فأنتك تجد فيه كثيرا من النصائح الإلهية والحكم الحقيقية.

ولا ريب أن المرجع الأكبر للمؤمن الحديث هو كلمة الله. فإن جعلناها موضع تأملاتنا يوميا فأننا لن نتدنس بالتفكير العالمي فيما يختص بالفجور وفساد الأخلاق، ونستطيع أن ندرأ عنا سهام إبليس النارية.

إنّ السبيل للسعادة الحقيقية هو إطاعة الرب على الدوام. فإن استخدمنا صداقاتنا حسب مشيئة الله، نستطيع أن نتأكد أن حياتنا تكون ملأى بأحسن ما يمكن أن يعطينا الله. «لا يمنع الرب خيرا على السالكين بالكمال» (مزمو ٤:٨١).

HET HUWELIJK EN HET HUISGEZIN

GOD heeft het huwelijk ingesteld voor het hele menselijke geslacht en daarom spreken wij erover als een menselijke instelling en niet als een christelijk voorschrift. In ieder geval heeft het huwelijk bij christenen een nieuwe inhoud, want het wordt gebruikt voor de aanduiding van de eenheid van Christus met zijn gemeente (Efeziërs 5:23,24 en 32).

Het is moeilijk om dit onderwerp uitgebreid te behandelen, maar we zullen slechts proberen om een samenvatting te geven van het vele en belangrijke onderwijs over het huwelijk in de Bijbel.

1. **GOD heeft het huwelijk ingesteld vóór de intrede van de zonde in de wereld (Genesis 2:24).** Hoewel de satan probeerde om het huwelijk te besmeuren, leert de Bijbel duidelijk dat het huwelijk goed is voor iedereen (1 Timotheüs 5:14) en in ere bij allen dient te zijn (Hebreeën 13:4). De Bijbel spreekt met alle eerbied over dit onderwerp. De gelovigen moeten hun gedachten en spreken vrijwaren van alles dat de eerbied voor deze goddelijke instelling naar beneden haalt.
2. **Het huwelijk is een instelling van GOD voor allen, hoewel er uitzonderingen zijn, die we nog zullen bespreken.** “En de Here GOD zeide: Het is niet goed dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past” (Genesis 2:18).
3. **Over hen voor wie deze instelling niet van toepassing is, wordt gesproken in Matthéüs 19:20.** Zo trouwen sommigen bijvoorbeeld niet terwille van het Koninkrijk der hemelen. Zoals men zegt: “Iedere man en iedere vrouw heeft het voorrecht om te genieten van de liefde in het huwelijk als men dat wil”. Toch leidt de wil van GOD sommigen ertoe om voor Christus en zijn evangelie af te zien van dit voorrecht. Het is overbodig om te zeggen dat wanneer GOD iemand roept om ongetrouwd door het leven te gaan, Hij ook de genade geeft die daarvoor nodig is. Daarom zal de persoon die tot zo’n leven geroepen wordt ook niet trots zijn op zijn status van ongehuwde, alsof het een offer is dat hij aan de Heer brengt.

الزواج والبيت

سنّ الله الزواج للجنس بأسره، ولذلك نتكلم عنه كسنة بشرية وليس كفريضة مسيحية. وعلى كل حال، فإن للزواج في المسيحية معنى جديدا لأنه يستعمل كرمز لاتحاد المسيح مع كنيسته (أفسس ٥، ٢٣، ٢٤، ٣٢).

من الصعب أن نعالج هذا الموضوع بإسهاب، ولكننا سنحاول فقط تلخيص بعض التعاليم، أكثر أهمية عن الزواج في الكتاب المقدس:

١ سنّ الله الزواج قبل دخول الخطية إلى العالم (تكوين ٢: ٢٤). ومع أنّ الشيطان حاول أن يدنس الزواج إلا أن الكتاب المقدس يعلم صراحة، أن الزواج حق للجميع (١ تيموثاوس ٥: ١٤)، ومكرم للجميع (عبرانيين ٤: ١٣). فالكتاب المقدس يبحث هذا الموضوع بكل كرامة. فعلى المؤمنين أن يصونوا أفكارهم وحديثهم عن كل ما يحط من كرامة هذه السنة الإلهية.

٢ إنّ سنة الله للجميع هي الزواج، إلا في بعض الحالات المستثناة التي يلي ذكرها «قال الرب الإله ليس جيدا أن يكون آدم وحده فأصنع له معينا نظيره» (تكوين ٢: ١٨).

٣ وأما الذين لا تنطبق عليهم هذه السنة، فمذكور عنهم في متي ١٩: ٢٠. فالبعض مثلا لا يتزوجون لأجل ملكوت السموات. وكما قيل «أن لكل رجل وامرأة الحق في أن يتمتع بامتياز المحبة الزوجية ما يشاء، إنما قد تقتضي المشيئة الإلهية للبعض أن يكونوا مستعدين للتخلي عن هذا الحق لأجل المسيح وإنجيله». ولا حاجة للقول، أنه عندما يدعو الله شخصا إلى حياة العزوبة فإنه يعطيه النعمة المحتاج إليها. وكذلك فإن الشخص المدعو لتلك الحياة لا يباهي بحياة العزوبة، كأنها تضحية يقدمها للرب.

4. De bedoelingen van GOD met de instelling van het huwelijk waren als volgt:

- a. de vorming van een liefdesband en het helpen van zijn schepse-
len (Genesis 2:18).
  - b. het voortbestaan van de mensheid door middel van de geboorte
(Genesis 1:28 en 9:1). Door de huwelijksseenheid worden man en
vrouw deelgenoten van GOD in het wonderbare werk dat de
komst van een nieuw leven in de wereld is. "Zie, zonen zijn een
erfdeel des Heren, een beloning is de vrucht van de schoot. Als
pijlen in de hand van een held, zo zijn de zonen der jeugd.
Welzalig de man die zijn pijlkoker met deze heeft gevuld" (Psalm
127:3-5).
  - c. de voorkoming van hoererij (1 Corinthiërs 7:6) door gemis aan
zelfbeheersing (1 Corinthiërs 7:9). Dit onderwerp wordt in dit
hoofdstuk waar we naar verwijzen behandeld. Het is de uitvoe-
rigste bespreking van het onderwerp "huwelijk" in heel de Bijbel
en daarom is het iedere toegewijde cursist aan te raden om het
aandachtig te bestuderen.
5. De grootste en meest fundamentele behoefte ten aanzien van het
huwelijk is, dat het huwelijk "in de HEER" moet zijn (1
Corinthiërs 7:39). Wat betekent dat gezegd "in de Heer"? We willen
graag verduidelijken dat dit niet alleen betekent dat de partner een
wedergeboren gelovige behoort te zijn, maar het sluit noodzakelijk
ook in dat het huwelijk de bevestiging van de Heer hoort te krijgen.
Men moet de heerschappij van Christus in deze zaak erkennen.
Anders gezegd, het is niet voldoende dat het om een huwelijk van
een gelovige man met een gelovige vrouw gaat en verder niet, maar
die gelovige persoon moet door GOD aangewezen zijn.
6. Vermijd het gevaar van overhaast trouwen. Misschien hebt u de uit-
drukking weleens gehoord "snel trouwen, leidt licht tot berouwen".
Hoewel dit geen Bijbelse woorden zijn, is het een waar gezegde.
7. Het huwelijk is een overeenkomst die niet ontbonden mag wor-
den. (Matthéüs 19:6 en Romeinen 7:2,3 en 1 Corinthiërs 7:39). Er is
daarop één uitzondering en dat is de situatie waarbij één van de
echtgenoten ontrouw is, alleen om reden van hoererij (Matthéüs 5:32;
19:9). Behalve in dit geval is de echtscheiding in tegenspraak met het
Woord van GOD.

٤ كانت مقاصد الله من سن الزواج هي كما يلي:

- أ إعداد رفقة حبية وتعاون الولادة لمخلوقاته (تكوين ٢ : ١٨).
- ب تخليد الجنس بواسطة الولادة (تكوين ١ : ٢٨ و ٩ : ١)، ففي وحدة
الزواج يصير الرجل والمرأة شريكي الله في العمل العجيب لإدخال
حياة جديدة إلى العالم «هوذا البنون ميراث من عند الرب ثمرة البطن
أجرة. كسهام بيد جبار هكذا أبناء الشبيبة. طوبى للذي ملأ جعبته
منهم» (مزمور ١٢٧ : ٣-٥).
- ج لاجتناب الزنا (١ كورنثوس ٧ : ٢)، وعدم ضبط الشهوة (١ كورنثوس ٧ :
٩). ويبحث هذا الموضوع في الإصحاح المشار إليه وهو أطول بحث في
موضوع الزواج في الكتاب المقدس كله، ولذلك ينصح كل طالب مجتهد أن
يدرسه باهتمام.

٥ إن حاجة المؤمن الأساسية العظمى بشأن الزواج هي أن يكون الزواج «في

- الرب» (١ كورنثوس ٧ : ٣٩). فماذا يعني هذا القول «في الرب»؟
نود أن نوضح بأنه لا يعني فقط أن يكون الشريك مؤمناً مولوداً ثانية، بل يقتضي
أيضاً أن ينال هذا الزواج تأييداً من قبل الرب، فينبغي أن يعترف بسيادة المسيح
في هذا الأمر. وبعبارة أخرى لا يكفي أن يكون الزواج من مؤمن أو مؤمنة فحسب،
بل ينبغي أن يكون ذلك الشخص المؤمن المعين من الله.

٦ اجتنب خطر التسرع في الزواج. ربما سمعت القول «تزوج على عجل تندم على
مهل». ومع أن هذا ليس من أقوال الكتاب المقدس إلا أنه قرار صحيح.

٧ الزواج عهد لا ينحل طيلة حياة الزوجين (متى ١٩ : ٦ و رومية ٧ : ٢، ٣ و ١
كورنثوس ٧ : ٣٩). وهنالك شذوذ واحد لذلك وهو في حالة عدم أمانة أحد
الزوجين «إلا لعلة الزنا» (متى ٥ : ٣٢ و ٩ : ١٩). وفيما عدا ذلك يكون الطلاق
مخالفاً لكلمة الله.

Er zijn veel zaken die de gedachten van jonge gelovigen bezighouden in verband met het huwelijk en het verwekken van nakomelingen, zaken die zo'n geheel eigen en persoonlijk stempel dragen dat het niet verstandig is om ze hier te behandelen. In ieder geval zijn het belangrijke kwesties, waar men niet licht over moet denken. Vaak voelen jonge gelovigen zich genoodzaakt om zich voor huwelijksaangelegenheden te oriënteren op wetenschappelijke bronnen, die soms een slechte invloed hebben op de geest van een christen. Het denken van de gelovige over dit belangrijke onderwerp wordt erdoor verontreinigt. Daarom stellen wij voor dat de gelovige in de zaak van het huwelijk zijn toevlucht neemt tot de volgende bronnen:

1. **zijn ouders.** Zij zijn het voorbeeld en ook is het volgens de Bijbel nodig dat jonge gelovigen in het gezin onderwijs ontvangen ten aanzien van het huwelijk. Gelovige ouders die nalaten hun kinderen het noodzakelijke onderricht te geven, schieten tekort in hun plichten (Deuteronomium 11:19 en Jesaja 38:19).
2. **de Bijbel zelf.** Hieruit verwerft de jonge gelovige duidelijke informatie over de visie van GOD over dit onderwerp.
3. **een gelovige vriend die aandacht heeft voor geestelijk zaken.** Een jongeman is bevoorrecht als hij een wijze, gelovige vriend kent waar hij naartoe kan gaan en die hij als vriend vertrouwt en met wie hij zijn problemen kan delen en die hem raad en onderwijzing geeft.
4. **een dokter met een goede reputatie.** Het beste zou zijn als deze dokter christen is. Ook al is voorlichting van de ongelovige dokter juist en acceptabel in dit opzicht, maar het kan zijn dat zijn raad toch ingaat tegen het geestelijke uitgangspunt.
5. **geestelijke boeken over dit onderwerp.** We kunnen tegenwoordig uitstekende boeken kopen die zijn samengesteld door zeer bekwaame en gelovige schrijvers. Hoewel deze niet alle zaken afzonderlijk behandelen, zijn zij toch nuttig.

Wat het jonge huisgezin aangaat is er overvloedige onderwijzing in de Bijbel. De verplichtingen van de gezinsleden worden precies aangegeven. Hier volgen enkele voorbeelden:

1. **De verplichtingen van de man ten opzichte van zijn vrouw.** Hij moet haar liefhebben (Efeziërs 5:25 en Colossenzen 3:19) en haar eren (1 Petrus 3:7). Hij dient haar te beschouwen als "vlees van mijn vlees" (Genesis 2:23 en Matthéüs 19:5) en hij moet haar trouw zijn (Maleachi 2:14,15) en haar troosten (1 Samuël 1:8).

وهناك أمور كثيرة تدور في أذهان المؤمنين الأحداث، فيما يتعلق بالزواج والنسل - أمور ذات طابع دقيق ليس من الحكمة بحثها ههنا. وعلى كل حال، توجد مسائل هامة ينبغي أن لا يستهان بها. وكثرا ما حدث، أن أرغم الأحداث على تفهم أمور الزواج من مصادر عالمية، ومنها قد تكون مغايرة لروح المسيحية، الأمر الذي يندس تفكير المؤمن في هذا الموضوع الهام. ولذلك نقترح أن يرجع المؤمن بشأن الزواج إلى المراجع التالية :

- ١ إلى والديه، فمن جهة مثالية وبقدر ما يختص بالكتاب المقدس، ينبغي أن يتلقى الأحداث تعليماتهم بصدد الزواج في البيت، فالوالدان المؤمنان اللذان يهملان تلقين أولادهما المعلومات اللازمة قد قصرا في واجبه (تثنية ١١: ١٩) وإشعياء (١٩: ٣٨).
- ٢ إلى الكتاب المقدس نفسه. فمنه يكتسب المؤمن الحديث السن، معلومات صريحة عن رأي الله في الموضوع.
- ٣ إلى صديق مؤمن يهتم بالأمور الروحية. طوبى للحدث الذي يعرف مؤمنا ناضجا تقيا يستطيع الذهاب إليه كصديق يثق به فيشاركه في مشاكله ويقدم المشورة والتعليم.
- ٤ طبيب حسن السمعة، ويفضل أن يكون مؤمنا، لأنه وأن كانت معلومات الطبيب غير المؤمن صحيحة ومقبولة من جهة، إلا أن مشورته قد تكون مخالفة للمبدأ الروحي.
- ٥ الكتب الروحية عن هذا الموضوع. يمكننا الآن الحصول على بعض الكتب الممتازة تأليف مؤمنين ذوي كفاءات تامة. فمع أنها لا تعالج كل الأمور مفصلة إلا أنها مفيدة.

أما فيما يتعلق بالبيت الجديد، لدينا تعليمات مستوفية في الكتاب المقدس، تذكر فيها واجبات أفراد العائلة بدقة. وفيما يلي أمثلة نموذجية:

- ١ واجبات الزوج نحو زوجته. أنه يحبها (أفسس ٥: ٢٥ و كولوسي ٣: ١٩)، ويكرمها (١ بطرس ٣: ٧)، ويعتبرها لحما من لحمه (تكوين ٢: ٢٣ ومتى ١٩: ٥)، ويكون أميناً لها (ملاخي ٢: ١٤، ١٥)، ويعزيها (١ صموئيل ١: ٨).

2. **De verplichtingen van de vrouw ten opzichte van haar man.**
Zij moet hem liefhebben (Titus 2:4), ontzag voor hem hebben (Efeziërs 5:23), trouw aan hem zijn (1 Corinthiërs 7:3-5, 10), onderdanig aan hem zijn (Efeziërs 5:22,23) en hem gehoorzamen Titus 2:5).
3. **De verplichtingen van de ouders ten opzichte van hun kinderen.**
Zij moeten hen liefhebben (Titus 2:3), hen winnen voor Christus (Matthéüs 19:13, 24), hen grootbrengen in de vreze des Heren (Spreuken 22:6; Efeziërs 6:4), voor hen sparen (2 Corinthiërs 12:14 en 1 Timotheüs 5:8), hen opbouwen (in het geloof) en hen opvoeden (Spreuken 13:24; 19:18; 23:13; 29:17 en Hebréeën 12:7) en hen niet irriteren (Efeziërs 6:4; Colossenzen 3:21).
4. **De verplichtingen van de kinderen ten opzichte van hun ouders.**
Zij moeten luisteren naar het onderwijs van hun ouders (Spreuken 1:8,9), hen eren (Exodus 20:12 en Hebréeën 12:9), hen vrezen ofwel respecteren (Leviticus 19:3), hen gehoorzamen (Spreuken 6:20 en Efeziërs 6:1) en voor hen zorgen in hun ouderdom of als zij behoeftig zijn (1 Timotheüs 5:4).

En tenslotte dient ieder huis een gezins "altaar" te hebben, waarmee we een vaste dagelijkse tijd bedoelen, waarin de Bijbel wordt gelezen en uitgelegd en het hele gezin bijeenkomt voor gebed. Wanneer u deze zaken getrouw en toegewijd toepast, zult u de zegen van de Heer ervaren.

LES 12

DE ROEPING VOOR EEN SPECIALE BEDIENING

Elke ware gelovige moet steeds een dienaar van de Heer zijn. Welk werk hij ook doet, hij dient het te doen als voor de Heer. Toch zijn er bepaalde personen die de Heilige Geest roept voor de dienst van het evangelie (Handelingen 13:2). Deze roeping kan zijn voor een nieuwe bediening in eigen land of daarbuiten, maar de persoon die gehoor geeft aan die goddelijke roeping, wordt er duidelijk door gekenmerkt. Velen pretenderen dat zij zichzelf voor zo'n bediening voorbereiden door het volgen van een studie in de theologie, maar dit maakt iemand nog niet tot een echte dienstknecht van Jezus Christus. Soms is het een grote hulp voor iemand die door GOD geroepen is, maar op zichzelf is het onvoldoende.

٢ واجبات الزوجة نحو زوجها. أن تحبه (تيطس ٢:٤)، وتحترمه (أفسس ٥:٢٣)، وتكون أمينة له (١ كورنثوس ٧:٣-٥، ١٠)، وتخضع له (أفسس ٥:٢٢، ٢٤)، وتطيعه (تيطس ٥٢).

٣ واجبات الوالدين نحو أولادهم. أن يحبوهم (تيطس ٢:٤)، ويربحوهم للمسيح (متى ١٩:١٣، ٢٤)، ويربوهم في مخافة الله (أمثال ٢٢:٦ و أفسس ٤:٦)، ويذخروا لهم (٢ كورنثوس ١٢:١٤ و ١ تيموثاوس ٥:٨)، ويسوسوهم ويؤدبوهم (أمثال ١٣:١٤ و ٢٤:١٩ و ١٨:١٩ و ١٣:٢٣ و ١٧:٢٩ و عبرانيين ١٢:٧) ولا يغيظوهم (أفسس ٤:٦ و كولوسي ٣:١٢).

٤ واجبات الأولاد نحو والديهم. أن يسمعوا لتعاليم والديهم (أمثال ١:٨، ٩)، ويكرمهم (خروج ٢٠:١٢ و عبرانيين ٩:١٢)، ويخافوهم أي يحترمهم (لاويين ٣:١٩، ويطيعوهم) (أمثال ٦:٢٠ و أفسس ١:٦)، ويقدموا لهم في شيخوختهم أو وقت الحاجة (١ تيموثاوس ٥:٤).

وأخيراً، ينبغي أن يكون لكل بيت مذبح عائلي، أي وقت معين يومياً فيه يقرأ الكتاب ويفسر وتتحد العائلة جميعها بالصلاة. فحيث تمارس هذه الأمور بأمانة وإخلاص تكون بركة الرب مضمونة حقاً.

الدرس الثاني عشر

الدعوة للخدمة المفروزة

ينبغي لكل مؤمن حقيقي أن يكون خادماً للرب على الدوام. فمهما يكن عمله ينبغي أن يعمل كما للرب، غير أن هنالك أشخاصاً معينين يفرزهم الروح القدس علانية للعمل في خدمة الإنجيل (أعمال الرسل ١٣:٢). وقد تكون هذه الدعوة للعمل الطلائعي في أراضي الوطن أو في الخارج، ولكنها امتياز معين يتقدم الإنسان بواسطته للخدمة واثقاً كل الثقة بالدعوة الإلهية.

Iemand heeft ook opgemerkt dat sommigen denken dat een officiële aanstelling door andere mensen hen de bekwaamheid en het gezag geeft voor de bediening van het Woord. Maar dit is een illusie die tot een duidelijke mislukking leidt, want zonder “de grote inzegening door de doorboorde handen van Christus, is iedere menselijke aanstelling niets anders dan het leggen van lege handen op lege hoofden”.

Wat moet iemand die zich werkelijk getrokken weet tot het werk van de Heer doen? De eerste stap daartoe is, dat hij volhardt in de houding van volkomen overgave (1 Samuël 3:9). Toewijding is niet een éénmalige daad, maar een voortdurende ervaring. Zelfs als GOD u niet roept om Hem te dienen in onbekende delen van Afrika, dan zal Hij uw verlangen om uit te gaan belonen alsof u echt was weggegaan (1 Koningen 8:18).

Vervolgens moet u in nauwe verbondenheid met GOD leven door gebed en door u te voeden met het Woord van GOD. Dit moet iedere gelovige altijd doen en zo veel te meer als hij de stem van GOD graag wil horen. Dan moet u GOD trouw en toegewijd dienen gedurende de periode dat u wacht. Dat u de Heer in het buitenland kunt dienen zal eerst duidelijk moeten worden op de plaats waar u bent.

Denk aan de woorden van de Verlosser: “Ga naar uw huis en naar de uwen en bericht hun al wat de Heer in zijn ontferming u gedaan heeft” (Marcus 5:19). Wanneer u in uw eigen land niet in staat bent om zielen voor de Heer te winnen, dan heeft het geen zin om te denken dat uw vertrek enig nut zal hebben. Vaak getuigen we liever van de Heer op één of andere onbekende plaats, dan dat we van Hem in ons eigen land getuigen, omdat het moeilijk is om met onze naasten en vrienden over het Woord van GOD te spreken. Toch heeft de Heer Jezus zijn discipelen opdracht gegeven om van Hem te getuigen eerst in Jeruzalem en in heel Judéa en Samaria en tot de uiteinden der aarde (Handelingen 1:8). Uw werk moet beginnen in Jeruzalem (d.w.z. tussen uw familieleden en landgenoten).

We moeten haast vermijden in deze zaken. Wanneer u wandelt in de wil van GOD, dan is het niet nodig om te haasten. Veel mensen hebben het gevoel dat zij snel en spontaan iets moeten doen als zij een uitdagend appèl beluisteren om zich vrijwillig op te geven. Dit soort mensen moet leren om water op het vuur uit te gieten, zoals Elia dat deed (1 Koningen 18:33). We bedoelen hiermee dat zij elke twijfel die zij hebben van zich af moeten schudden en er zeker van moeten zijn dat hun stappen verlopen naar het bevel van GOD.

Als de last op hun hart voor deze bediening toeneemt dan is het geoorloofd andere gelovigen te vragen om gebed, meelevens en advies, speci-

يزعم الكثيرون، أنهم يؤهلون أنفسهم لهذه الخدمة بواسطة تعلم اللاهوت، غير أن هذا لن يستطيع أن يجعل الإنسان خادماً ليسوع المسيح، فقد يكون عوناً كبيراً لمن جاءته الدعوة الإلهية، ولكنه غير كافٍ بحد ذاته.

قال أحدهم: «لقد ظنَّ البعض، أن الرسامة على يد البشر يمنحهم المقدرة والسلطة لخدمة الكلمة، لكن هذا غرور يؤدي إلى هلاك مابين لأنه بدون الرسامة العظيمة من يدي المسيح المثقوبتين، فإن أية رسامة بشرية قد تكون مجرد وضع أيدٍ فارغة على رؤوس فارغة».

فإن كان أحد يهتم حقاً في خدمة الرب، فماذا ينبغي أن يعمل؟ إن أول خطوة لذلك هي أن يثابر على حالة التسليم الكامل (١ صموئيل ٣:٩).

فالتكريس ليس مجرد عمل واحد، لكنه اختبار مستمر. حتى ولو أن الله لم يدعك لتخدمه في مجاهل أفريقيا، فإنه سيكافئ رغبتك في الذهاب كما لو ذهبت حقاً (١ ملوك ٨:١٨).

ثم ينبغي أن تعيش على اتصال وثيق بالله بواسطة الصلاة والغذاء بكلمة الله معاً. فعلى كل مؤمن أن يعمل هذا على كل حال ويتحتم على من يود أن يسمع صوت الله ثم ينبغي أن تخدم الله بأمانة وإخلاص خلال فترة الانتظار، فتبرهن أولاً على ذلك محلياً قبل أن تستطيع أن تخدم الرب في الخارج. تذكر كلمات المخلص: «أذهب إلى بيتك وإلى أهلِكَ وأخبرهم كم صنع الرب بك ورحمك» (مزمور ١٩:٥). فإن لم تستطع أن تريح نفوساً للرب في الوطن، فلا فائدة من تفكيرك بأن خروجك يفيد مثقال ذرة. إننا كثيراً ما نفضل أن نشهد للرب في أي مكان بدلاً من أن نشهد له في الوطن، لأنه من الصعب جداً أن نكلم أقربائنا وأصدقائنا بكلمة الله، ومع ذلك فقد أمر الرب يسوع تلاميذه أن يشهدوا له في أورشليم أولاً، وفي كل اليهودية والسامرة وإلى أقصى الأرض (أعمال الرسل ١:٨). فينبغي أن تبدأ خدمتك في أورشليمك (أي بين أهلِكَ ومواطنيك).

ينبغي أن تتجنب التسرع في الأمور، فإن كنت سالكاً ضمن مشيئة الله، فلست بحاجة إلى الإسراع. يشعر الكثيرون بدافع العمل إلى العمل السريع عند سماعهم نداء مثيراً للتطوع في الخدمة. فينبغي أن يتعلم هؤلاء وأمثالهم أن يصبوا ماء المحرقة كما فعل إيليا (١ ملوك ١٨:٢٣)، ونعني بهذا أنه ينبغي لهم أن يبعدوا عنهم أي احتمال للشك ويتأكدوا أن خطواتهم تجري بأمر إلهي.

aal hen die deel uitmaken van uw plaatselijke gemeente. De reden hiervan is duidelijk. Immers het past niemand om zelf te oordelen over zijn gave voor de bediening. Soms denkt iemand dat hij een superieure gave heeft, die hem geschikt maakt om evangelist te worden, terwijl het aan de gemeente helaas duidelijk is dat hij ver daarvan af staat. Daarom moet iedereen die afgezonderd wil worden tot het werk van de Heer de raad van oudere broeders eerbiedig aanvaarden.

Daarom voegen we hieraan nog toe dat iedere dienaar van Christus aangesloten moet zijn bij een plaatselijke gemeente. Het Nieuwe Testament spreekt niet van een dienstknecht die los staat van de gemeenschap van zijn eigen gemeente.

Iedere gelovige moet onderworpen zijn aan een gemeentelijke structuur, wat betreft aanname en uitsluiting, raad en vermaning. Wanneer iemand zich niet onderwerpt aan de ordening van een gemeente, dan is hij duidelijk in een geestelijk gevaarlijke situatie.

Wanneer GOD op zekere dag u werkelijk roept voor een speciale bediening, dan zult u dat beslist merken. Iemand heeft eens de roeping van GOD voor hem beschreven als zijnde "een klopp op zijn schouder". Een ander zei dat "het speciale doorwerking van de wil van GOD was". De Heilige Geest overtuigt u en wakkert uw gevoelens voor het werk van de Heer aan zodat verwaarlozing van dat werk, gelijk staat aan volledige ongehoorzaamheid. In het volle vertrouwen dat u de wil van GOD kent, kunt u zelfs lachen om uw gebrek aan mogelijkheden en treedt u het werk tegemoet in het volkomen vertrouwen dat GOD zal voorzien in alles wat u nodig hebt. U moet uitgaan in de dienst van het evangelie van Christus omdat u dit niet kunt uitstellen (1 Corinthiërs 9:16). Iemand heeft eens gezegd: "Ik wil graag als mijn stellige overtuiging uitspreken dat in alle echte roepingen voor een bediening, men zich bewust is van een goddelijk initiatief en dat er een verwonderlijke gedrevenheid is tot het werk, waaruit volgt dat de geroepene geen weg wordt opengelaten om te aarzelen en hij gehoorzaamt aan die roeping als ambassadeur van de eeuwige GOD en als instrument tot eer van zijn Naam".

Een roeping die minder is dan deze goddelijke roeping, is niet voldoende. Het is niet de nood van de wereld die verloren gaat, die elke roeping bepaalt en ook niet een enthousiast appèl van een beroemde prediker, maar het is de wil van de almachtige GOD die rechtstreeks uw hart bereikt, en deze alleen is voldoende voor het duidelijk maken van de roeping. De volgende stap, is gehoorzaamheid.

وكلما يزداد ثقل الخدمة على قلبك، يكون من المستحسن أن تطلب صلاة المؤمنين الآخرين وشركتهم ومشورتهم لا سيما الذين من كنيسةك المحلية، والسبب ظاهر، فإنه لا يليق بأحد أن يكون هو الحكم بذاته لتمييز موهبة الخدمة، فقد يظن أحد أنه ذو كفاءة تؤهله أن يكون كارزا بالإنجيل، ومع هذا فقد يكون واضحا مع الأسف للكنيسة، أنه بعيد عن ذلك. ينبغي لأي مؤمن يريد أن يتقدم لخدمة الرب المفروزة أن يأخذ مشورة الاخوة، أكبر سنا بعين الاعتبار.

ونضيف بهذا الصدد أن كل خادم للمسيح ينبغي أن ينتمي لاجتماع معين محلي. ولا يتكلم العهد الجديد عن خادم منعزل عن الشركة مع كنيسة الخاصة. فعلى كل مؤمن أن يكون خاضعا لنظام كنيسة فيما يتعلق بالقبول والفرز والنصيحة والتوبيخ. إن عدم إخضاع المؤمن نفسه لترتيب كنيسة ما يعرضه للخطر الروحي.

إذا كلمك الله يوما ما فعلا بخصوص دعوتك للفرز، ستعرف ذلك حتما. وقد وصف أحدهم دعوة الله له أنها «كربت على كتفه». وقال آخر أنها «الإيحاء العجيب بمشيئة الله». إن روح قدس الله هو الذي يقنعك وينبه عواطفك لخدمة الرب حتى يكون التواني عن العمل العصيان كليا. إنك تكون واثقا كل الثقة من معرفة مشيئة الله حتى أنك تستطيع أن تسخر مما يظهر من عدم إمكانياتك، فتتقدم للعمل بالثقة التامة بأن الله يمدك بجميع ما تحتاج إليه، فينبغي أن تذهب للخدمة بإنجيل المسيح، لأنك لا تستطيع التأجيل (1 كورنثوس 9:16). قال أحدهم: «أود أن أؤكد اعتقادي، أنه في جميع الدعوات الحقيقية للخدمة يوجد شعور بالمبادرة الإلهية، ودافع عجيب للعمل مما لا يترك للمدعو سبيلا للتردد لتلبية تلك الدعوة كسفير لله السرمدي وأداة لتمجيد اسمه».

فما من دعوة أقل من تلك الدعوة الإلهية تكون كافية. فليست حاجة العالم الهالك، هي التي تعين الدعوة، ولا نداء حماسي لواعظ شهير بل هي مشيئة الله القدير، التي تبلغ لقلبك مباشرة، فهي وحدها تكفي لتعيين الدعوة. أما الخطوة الثانية فهي الطاعة. قال أحدهم:

Ik hoorde Hem roepen, met liefelijke stem: Zondaren, kom, volg Mij!
 En zo is het ook gebeurd.
 Alle rijkdom werd nietig in mijn ogen.
 Ik verlangde naar Hem die mij riep, en mijn ziel volgde Hem,
 En zo is het ook gebeurd.
 Zeg nu mijn broeders eerlijk en oprecht:
 Wie zou die roep horen en niet volgen en zeggen:
 En zo is het ook gebeurd.

سمعتة ينادي بصوته الحنون: يا معشر الخطاة هلموا واتبعوني
 وهذا كل ما جرى
 تضاءلت كل الكنوز في نظري وحسي
 إلى المندي تاقت وتبعته نفسي
 وهذا كل ما جرى
 والآن قولوا اخوتي صدقا وللحقيقة
 من يسمع ذاك النداء ولا يلبي الدعوة
 ويقول هذا ما جرى

Tenslotte geven we drie aanvullende suggesties ten aanzien van christelijk werk aan ieder die werkelijk gehoorzaam is aan de roeping en die in dienst van het evangelie voortgaat.

- 1. Doe het werk dat GOD aan u heeft toevertrouwd en vermijd het te kijken naar wat uw broeders doen.** Afgunst en jaloezie zijn giftige doorns op de akker van GOD (Hebreeën 12:15). Over allen die ontevreden zijn en zich zorgen maken over het succes van anderen in hun werk zegt de Heer: "Wat gaat het u aan? Volg mij" (Johannes 21:22).
- 2. Vraag geen bediening die opvallend is en bewondering afdwingt.** Nazareth, waar Christus eerst woonde, was een klein plaatsje en Galiléa waar Hij werkte was evenmin in aanzien. Ondanks dat, verspreidde het licht van het evangelie zich van daaruit over de wereld. Soms zien we weinig vrucht op ons werk en verlangen we naar een "groter" werk, maar jaren daarna zien we de vrucht op ons werk en merken we dat GOD ons al die tijd in stilte heeft gebruikt.
- 3. Wees niet trots op uw werk.** Wat we ook doen, we zijn onnutte slaven (Lucas 17:10). Alles wat ons is opgelegd, is trouw te zijn in de bediening en GOD zorgt voor de vruchten. Terecht is gezegd: "De hemel is de beste en veiligste plaats om te horen over de resultaten van ons werk" (1 Corinthiërs 3:8).

Een samenvatting van het getuigenis van iedere dienstknecht die door GOD geroepen is, kan zijn zoals neergelegd in de woorden van één van hen:

"Ik houd van mijn roeping. Het uitvoeren ervan vervult mij met vreugde. Ik ervaar met grote zekerheid dat geen enkele tegenstander mij zo angst kan aanjagen dat mijn vaatberadenheid en toewijding zouden verdwijnen. Ik heb maar één verlangen gehad waarvoor ik heb geleefd. Het was vermoeiend en het eiste me helemaal op, maar het is een heerlijk werk om de liefde van onze Heer en Verlosser Jezus Christus bekend te maken".

وأخيرا نضيف ثلاث مقترحات تتعلق بالخدمة المسيحية لكل من يطيع الدعوة حقا، ويتقدم للخدمة بالإنجيل:

- ١** اعمل العمل الذي عهدته الله إليك واجتنب النظر إلى ما يعمله اخوتك، فأَنْ الحسد والغيرة أشواك سامة في كرمة الله (عبرانيين ١٢: ١٥). والجميع الذين يتبرمون وينزعجون لنجاح الآخرين في عملهم، يقول الرب: «ماذا لك وله؟ اتبعني» (يوحنا ٢١: ٢٢).
- ٢** لا تطلب خدمة بارزة أو تستحق الإعجاب. كانت الناصرة حيث عاش يسوع في الأول، مكانا صغيرا وكذلك كان الجليل حيث خدم صغيرا ومع ذلك، فمن هنالك انبثق نور الإنجيل للعالم. قد نرى أحيانا ثمرا قليلا لخدمتنا ونتوق إلى عمل «أكبر»، ولكننا يعد ذلك بسنين نرى ثمرة عملنا ونجد أن الله كان يستخدمنا بهدوء طيلة ذلك الوقت.
- ٣** لا تفتخر بأعمالك، فمهما عملنا فنحن عبيد بطالون (لوقا ١٧: ١٠). فكل ما يترتب علينا هو الأمانة في العمل والله هو يعتني بالنتائج. وقد قيل بحق «ستكون السماء خير مكان وأكثره أمانا لسماع نتائج أعمالنا» (١ كورنثوس ٣: ٨).

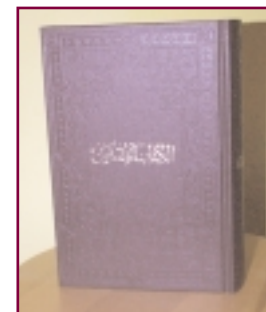
ويمكن تلخيص شهادة كل خادم مدعو من الله كما يجب بكلمات أحد الخدام:
 «أحب دعوتي فلي ابتهاج يشع في إتمامها وأني لعلى يقين بأنني لا أشعر بأي مزاحم يذهلني فيخرجني عن عزمي وإخلاصي، فقد كان لي رغبة واحدة وقد عشت لأجلها- وهي شغلي الشاغل المضني، ولكنه العمل المجيد لإعلان محبة ربنا ومخلصنا يسوع المسيح».

BIJBELCORRESPONDENTIECURSUSSEN

© Alle rechten voorbehouden

Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl

دروس الكتاب المقدس بالمراسلة

© حقوق محفوظة

Info/Contact
Postbus 54234
3008 JE Rotterdam - NL
www.info-contact.nl